

OVATARJEVE NOVICE



LETO XIV | 7. JULIJ 2022 | ŠTEVILKA 6 (139) | CENA: 1,70€



Pogovor ob kavi

Maksimiljan Krautič, človek za objektivom

Več stran 3

Foto: osebni arhiv

Zmago Šalamun

Ukrajinski večer pri Sveti Trojici

Na otvoritveni slovesnosti Trojicafesta je nastopila ukrajinska pevka Jamala, ki je leta 2016 zmagala na Evroviziji s pesmijo, ki govori o žalostni zgodbi njene babice, ki so jo leta 1944 deportirali s petimi otroki v tovornem vlaku. Tudi ona je morala zaradi vojne zapustiti domovino. Z nastopom je želela pomagati svoji domovini v teh težkih časih in dodala:

»Ko moja domovina trpi, se borim na glasbeni fronti.« Župan David Klobasa je povedal, da mu je v veliko čast, da Jamalo gostijo pri Sveti Trojici in da je Trojicafest veliko več kot samo zabava, saj povezuje ljudi in predstavlja stičišče druženja za obiskovalce.



Foto: Anita Grigić

Zmago Šalamun

Kolesarska dirka po Sloveniji: navijaška srca so utripala za slovenske kolesarje!

Kolesarska dirka po Sloveniji ima dolgoletno tradicijo in letos poteka med 15. in 19. junijem. V čast si lahko štejemo, da tudi letos poteka skozi naše Slovenske gorice! Malo čez 11. uro so kolesarji prek Svete Trojice prispeli v center Lenarta, kjer so jih pričakali številni navijači in jih pospremili z bučnim aplavzom. V Lenartu so izkoristili tudi sekunde neposrednega prenosa na TV Eurosport, ki ga spremlja več kot 35 milijonov gledalcev – tokrat so otroci v Mestnem parku dr. Jožeta Pučnika v Lenartu pripravili vizualno predstavitev – gibajoča se kolesa.

V sredo, 15. junija, se je 28. mednarodna kolesarska dirka po Sloveniji – Tour of Slovenia začela s startom prve etape v Novi Gorici, ki se je zaključila v Postojni, kjer je slavil

Poljak Rafal Majka, za njim sta ciljno črto prečkala Domen Novak in Tadej Pogačar.

V 2. etapi so kolesarji v četrtek, 16. junija, startali na Ptuj in se v ciljno ravnino pognali 174 km kasneje – v Rogaški Slatini. Kolesarji so zapeljali tudi skozi Slovenske gorice, navijači so jih pričakali v Trnovski vasi, Sveti Trojici, Lenartu, Šentilju, Zgornji Kungoti in Pesnici, ter pot nadaljevali proti Ponikvi, Šentjurju, Grobelnemu in Šmarju pri Jelšah. Ciljno ravnino 2. etape so prevozili nekaj po 15. uri v Rogaški Slatini.

Skupaj se je na petdnevno karavano podalo 21 ekip in 144 kolesarjev. Skupaj so prevozili skoraj 800 kilometrov, čakajo pa jih zelo raznolike etape. Organizira jo Kolesarski

klub Adria Mobil in je že vrsto let največji in najodmevnejši kolesarski dogodek v Sloveniji. Z uvrstitvijo na program Eurosporta in s prenosi na RTV Slovenija je dirka izjemno pridobila na gledanosti.

Kolesarska dirka po Sloveniji je tudi v mednarodnem okolju utrdila svojo prepoznavnost, saj je gostila že številne kolesarje in ekipe svetovnega razreda. Skozi svojo bogato zgodovino se je dirka razvila v edinstven športni projekt, ki z razgibanimi trasami etap povezuje celotno Slovenijo, pritegne številne gledalce tako ob cesti kot ob ekranih in kot tak predstavlja odlično promocijo Slovenije kot butične turistične destinacije.



Foto: Maksimiljan Krautič



Foto: arhiv občine

Zmago Šalamun

Slovenija, dežela vsevedov

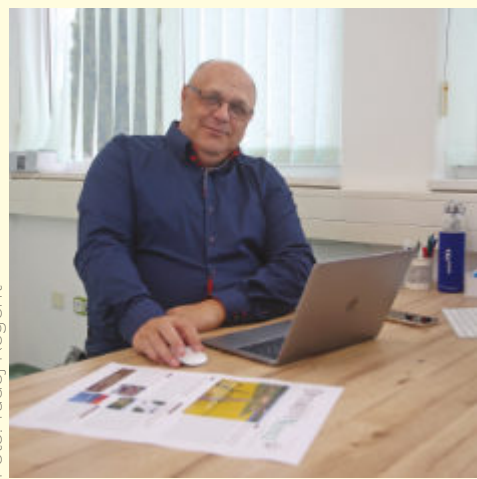


Foto: Tadej Regent

Čeprav se razmere normalizirajo, se še vedno veliko govori o epidemiji, ki nam je med drugim prinesla nov tip človeka – »Homo sapiens vseved«. Za ta novi tip človeka je značilno, da ni hodil na faks, ker ve, da tam učijo to, česar človek v življenju ne potrebuje. Pravzaprav je ta tip občudovanja vreden, saj vse ve, vse obvlada, nikoli ga nič ne preseneti in ne obstaja tema, o kateri ne bi znal razsoditi ali svetovati. Ta novi človek ne posluša, ker vse ve, zato venomer govori in prepričuje druge, ne glede na to, kakšne izkušnje in znanje imajo.

Posebnost tega novega človeka je, da je sam sebi tako stopil v glavo, da se mu vsi, ki se mu ne klanjajo, zdijo nečloveški – preprosto ovce. Navdušujeta ga edino nakupovanje in samovšečno fotografiranje. Gre v trgovino, da išče, najde, kupuje, odpira pakete in tako zadovoljuje svoječasne lažne potrebe, zato mora hitro naprej v novo nakupovanje in v ustvarjanje sebkov za Instagram, brez tega ne gre. Pred tem pa seveda obvezno preživi čas pred ogledalom s ponavljanjem pozitivnih afirmacij za spreminjanje življenja in z nagovorom samemu sebi: »Lep/-a sem. Bogat/-a sem.« Ta novi človek je prepričan, da mu bo veselje izpolnilo vse te želje, pozablja pa, da je veselje premalo, da sta za uspeh potrebna garanje in učenje.

Verjetno se sprašujete, kdo je ta novi človek – vsepovsod jih je polno. Najdemo jih med mladimi in starejšimi, tako v politiki kot javni upravi, posamezniki se celo pojavijo v gospodarstvu, a od tam kaj hitro izginejo, ker vsi ne moremo živeti od svetovanja in pozitivnih afirmacij. Nekateri tudi ostanejo v gospodarstvu, in to so v glavnem tisti z bogatimi partnerji, bogatimi starši, babicami in dedki, ki jih financirajo ali celo delajo namesto njih.

Starejši se verjetno spomnite časov, ko je bila v vsakem večjem kraju kmetijska trgovina, danes je to bistveno premalo – šli smo korak naprej in imamo v vsakem vaškem centru svetovalce in strokovnjake za osebno rast, ki v glavnem sami niso uspeli in zato svetujejo drugim, sledijo svetovalci za lepote dodatke, svetovalci za podjetništvo, ki sami nikoli niso imeli podjetja, razen mogoče normiranega s. p.-ja, sledijo strokovnjaki za socialna omrežja, za ličila, za prehrano itd. Skupni so jim mrežni marketing in blokade na transakcijskih računih ter tudi to, da so se vsi učili od najboljših – vsi ti imajo 40-urni tečaj, njihovi predavatelji pa še dodatnega o pomenu prostega časa, skrbi za telo, zdravo prehrano iz vrečke ali MacDriva ter 1000 sledilcev na Instagramu. Znanje in izobrazba sploh nista pomembna, pomembno je, da si med sabo na »after partyjih« ob uporabi raznih nedovoljenih substanc in raznih »team buildingih« v kravatah in oblekah z velikimi dekolteji govorijo, da so najboljši. Pred kratkim me je poklical kolega, s katerim sva skupaj obiskovala Londonsko šolo za odnose z javnostmi, in me vprašal, kdaj imam čas ali dopust, da pride na obisk, ter me povabil, da se skupaj udeleživa kakšne prireditve v naših koncih, in dodal: »Veš, gledam na svetovnem spletu dogodke v vaših krajih in se vedno od srca nasmejim. Zadnjič sem na socialnih omrežjih zasledil skupinsko fotografijo z občinskega praznika ene od vaših občin, na kateri je bil prisoten predsednik države. Fotografiral se je z nagrajenci in gostitelj stoji na sredini kot kralj na Betajnovi, Borut Pahor pa ob strani kot kuharica na skupinski poročni fotografiji.«

Povedal je še, da se je nasmejal tudi ob ogledu fotografij iz spektakularnih dogodkov v naših koncih, saj je bilo tudi pri slovenskem prvaku podeželskega »showbusinessa« nekaj protokolarnih spodrseljavev pri razvrščanju gostov ali ni bila upoštevana simfonija forme, kot protokolu pravi Ksenija Benedetti.

Na zadnji državni proslavi smo lahko videli, da najvišji politiki slovenske oblasti, kot je dejala Benedettijeva, ne razumejo, da je rdeča preproga na državni proslavi drugačna od rdeče preproge vseh drugih prireditev in da ni primerno obračati hrbta Gardi Slovenske vojske. Gospa se je v soju žarometov prelevila v filmsko zvezdnico in z dvignjenimi rokami kot hollywoodska zvezda pozdravila množico. S tem je pokazala, da ji je v dobrem mesecu oblast že močno stopila v glavo in da ji je malo mar za državo, njena nebesedna komunikacija pa ima vse elemente samovšečnosti.

Že, že, boste rekli, pravila so zato, da se kršijo, žal pa je protokol beseda, ki praviloma pri ljudeh vzbuja vtis zapestosti, formalnosti, skratka o odnosih med ljudmi, ki so nasprotje običajnemu sproščnemu medčloveškemu komuniciranju.

Tudi spoštovanje, vrednote in odnosi so vedno večja težava sodobne družbe, ki je ustvarila ta novi tip človeka – »Homo sapiens vseved«. Ta v svoji zaverovanosti v samega sebe ne spoštuje drugih ali se celo pogovarja s figo v žepu. Predvsem gre za mlade, uspešne, pretirano ambiciozne ljudi, ki trenutno dobro zaslužijo in razkazujejo svoje razkošno življenje na socialnih omrežjih ter se obnašajo snobovsko. Zelo lepo so takšni ljudje prikazani v filmu Slovenija, Avstralija in jutri ves svet, v katerem vidimo instant blišč, ki mu junaki v filmu malo nasedejo. Film ta lažni blišč razgali do obisti, realne probleme, ki so nastali, pa reši bolj po ameriško. Ali kot pravi star slovenski pregovor: »Prazna slama visoko stoji.«

Ljubi Slovenci in Slovenke, ob teh problemih so vsekakor na mestu Trubarjeve besede »Stati inu obstat«, ker če se bo ta tip človeka preveč razširil, bo to tudi konec Prešernovih besed iz Zdravljice: »Edinost, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo ...«

Zmago Šalamun

Podpisali pogodbo za gradnjo kolesarske povezave Lenart–Jurovski Dol v dolžini 5.260 metrov



Foto: Anja Hadeja

V prostorih Občine Lenart so v ponedeljek, 30. maja, župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger, župan Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah Peter Škrlec ter predstavnik izvajalca del, član uprave podjetja Pomgrad, gradbeno podjetje, d. d., Boris Sapač podpisali pogodbo za izvedbo gradnje kolesarske povezave na območju ORP Slovenske gorice: Jarenina–Lenart–Zgornja Senarska za traso 13, ki poteka od Lenarta do Jurovskega Dola, v dolžini 5.260 metrov.

Kolesarska povezava poteka iz centra Lenarta proti Jurovskemu Dolu. Po občini Lenart poteka v dolžini 2.598 metrov in po občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah v dolžini 2.662 metrov. Kolesarska povezava bo potekala v obliki kolesarske poti ali kolesarskega pasu ob ali na lokalni cesti. Na trasi je pred naseljem Jurovski Dol predvidena izgradnja novega premostitvenega objekta prek Globovnice ob regionalni cesti.

Izvajalec POMGRAD, gradbeno podjetje, d. d., iz Murske Sobote nastopa kot glavni partner v skupni ponudbi s partnerjem Komunala Slovenske gorice, d. o. o., iz Lenarta in partnerjem GMW, d. o. o., iz Radencev in je bil izbran za izvedbo del kot najugodnejši ponudnik.

Pogodbena vrednost oddanih del znaša 1.173.952,18 evra. Vrednost del na

območju občine Lenart znaša 415.528,36 evra in na območju občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah v vrednosti 758.423,82 evra (vse cene so brez DDV-ja). Izvajalec naj bi z deli začel s 1. junijem letos, investicija pa naj bi bila končana do 30. maja prihodnje leto.

Predmetna gradnja predstavlja začetek izvedbe širšega projekta kolesarske povezave Jarenina–Lenart–Zg. Senarska, ki se izvaja na območju občin Lenart, Sveti Jurij v Slovenskih goricah, Pesnica in Sveta Trojica v Slovenskih goricah ter ga sestavljajo odseki tako državne kolesarske mreže kot tudi občinskih kolesarskih povezav.

Projekt je eden od štirih projektov pod nazivom Kolesarske povezave na območju ORP Slovenske gorice, v katerem sodelujejo občine Benedikt, Cerkevjak, Lenart, Pesnica, Sveta Ana, Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Trnovska vas in Šentilj. Del projekta, ki se nanaša na državno kolesarsko mrežo, se je zavezala izvesti Direkcija RS za infrastrukturo.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, za upravičene stroške gradnje, in sicer v predvideni vrednosti oddanih del brez DDV-ja.

Anita Grgić

Veterani NK Jurovski Dol do naslova državnega podprvaka

Veterani nogometnega kluba Jurovski Dol so se kot prvaki medobčinske lige uvrstili na zaključni turnir veteranskih ekip v Nacionalnem nogometnem centru Brdo pri Kranju. Tako se jim je uresničila dolgoletna želja, kjer so tekmovali za naslov veteranskega prvaka Slovenije v velikem nogometu. Zasedli so odlično drugo mesto in tako postali državni podprvaki. Dušan Ribič, vodja veteranske ekipe je povedal: »Kot prvaki smo bili povabljeni na »play off« veteranskih lig. Malo sreče nam je prinesel tudi žreb v prvem delu, kjer smo prvo tekmo zmagali proti Markovcem 5:2 in nato drugo tekmo proti NK Svoboda Kisovec zmagali s 3:1, s čimer smo v skupini B suvereno osvojili 1. mesto. V drugi skupini A pa je bil zmagovalac Športno društvo Skorba, s katerimi smo potem igrali v finalu.«



Foto: Domen Jančič

Vanja Čiček

Maksimiljan Krautič, človek za objektivom

Pogovarjali smo se z Maksimiljanom Krautičem, Slovenskogoričanom, čigar fotografije tega idiličnega dela Slovenije pozna domala vsak domačin. Rodil se je na Spodnjem Gasteraju v Jurovskem Dolu, mladost je preživel v Zg. Porčiču pri Sveti Trojici in se po poroki spet preselil nazaj v Jurovski Dol. Njegov obširni opus fotografskega materiala, s katerim zajema ključne trenutke dogodkov in naravnih motivov Slovenskih goric, nastaja že od leta 1984. A kdo je pravzaprav človek za objektivom?



Foto: osebni arhiv

Kdaj ste se odločili, da se boste začeli ukvarjati s fotografijo?

Sem ljubiteljski fotograf. Hodil sem na Srednjo elektro šolo, potem sem študiral elektrotehniko in pridobil izobrazbo univerzitetni diplomirani inženir elektrotehnike. V času študija me je začela zanimati fotografija. Nekaj znanja sem pridobil tudi od znanih fotografov v okolici Lenarta, od pokojnega Mirka Brumna in predvsem od Konrada Urbaniča, pri katerih sem se učil tehnike razvijanja fotografij. Leta 1984 sem tako kupil svoj prvi fotoaparatus. Takrat je bilo seveda treba najprej razviti film in iz tistega filma razviti fotografije.

Kakšna je s prve roke uporabniška razlika med analognim in digitalnim fotoaparatom?

To je kar velika razlika, predvsem v tehničnem pogledu. V tistih časih si najprej fotografiral in končni rezultat videl šele takrat, ko si slike razvil. Zdaj pa že lahko veliko vidiš sproti in tako tudi prilagodiš določene nastavitve. Prav tako ima fotoaparatus skoraj vsak, vsaj na telefonu. Je bistveno drugačen pristop do končnega izdelka, pa tudi splošni pomen in razumevanje fotografije sta drugačna.

Kako se spominjate začetkov?

Začel sem povsem ljubiteljsko, predvsem s fotografiranjem narave. Potem sem s pomočjo Mercatorja v Lenartu leta 1989 izdal eno serijo razglednic s fotografijami Lenarta in okolice, kjer so prevladovali sončni zahodi. Vmes so me za fotografiranje raznih dogodkov prosili še kolegi in znanci. To se mi občasno dogaja še danes. Gre sicer za različne stile fotografij glede na namembnost. Eno je, ko se odpraviš v naravo in je fotografiranje način sproščanja. Pri reportažni fotografiji pa ni možnosti ponavljanja: ujeti moraš trenutek, ko se nekaj zgodi, in biti prisoten. Ali si ali nisi. Trenutka se ne da ponoviti.

Kaj vas v bistvu tako pritegne pri

Opazovanje narave, njenega spreminjanja in rezultatov, ki so tudi posledice fizikalnih zakonov, je zame ena od sprostitiv.

fotografiji, da se tega lotevate s tako vnašo potrebnostjo, ki zahteva drugačne kompetence in vnaša potrebnostjo energije. Opazovanje narave, njenega spreminjanja in rezultatov, ki so tudi posledice fizikalnih zakonov, je zame ena od sprostitiv.

Po končanem študiju sem se zaposlil v Telekomu Slovenije, kjer sem še zdaj. Trenutno vodim tehnično ekipo več kot 100 ljudi. Delo s sodelavci mi je v veselje in užitek. Kljub temu pa je za bistro glavo koristno najti še aktivnost, ki zahteva drugačne kompetence in vnaša potrebnostjo energije. Opazovanje narave, njenega spreminjanja in rezultatov, ki so tudi posledice fizikalnih zakonov, je zame ena od sprostitiv.

Poleg tega pa fotografiranje dojemam kot arhiviranje dogodkov v trenutku. Kolikor mi čas dopušča, se udeležujem različnih dogodkov in prireditiv. Moja prisotnost na dogodkih ima različne motive oziroma razloge za udeležitev. Ali sem prisoten predvsem, da jih dokumentiram, običajno pa me zanima sam dogodek, katerega del sem ne le kot fotograf, temveč tudi kot nekdo, ki uživa v trenutku in prireditvi.

Vas analogni fotoaparati in razvijanje več ne mikajo?

Zagotovo imajo analogni aparati svoj čar in vzbujajo določeno nostalgijo. Sam pa uživam v preizkušanju in uporabi novih tehnologij. Pri novih tehnologijah je tudi slabost, da marsikaterega posnetka nikoli ne vidimo. Ostanjejo nekje na telefonu, disku ali v oblaku. Zame ima na papir natisnjena fotografija svoj pomen, svoj čar. Tako tudi naše izbrane zasebne fotografije natisnem.

Koliko ur na teden namenite fotografiranju in urejanju fotografij?

Včasih nič, včasih pa ves vikend, pa še kakšno uro med tednom. Fotografije

dogodkov potem še uredim in objavim na družbenih omrežjih. Pri arhiviranju oziroma neki skrbi za ohranjanje spominov pa si vzamem več časa. To je podobno kot pri oldtajmerjih – starejši kot so, več so vredni.

Kje sploh prejmete informacije o vseh teh dogodkih?

Udeležujem se precej manj dogodkov, kot se jih zgodi. Grem tja, kamor utegnem, velikokrat zmanjka časa za vse, kar me zanima. Sicer pa se pogosto odpravim v naravo, kjer počakam na sončni vzhod, zahod ali kakšen drug zanimiv kader. Sončni vzhodi in zahodi so, bi rekel, ena mojih nostalgičnih tematik, ki se vseskozi pojavljajo. To so prizori, ki me vedno znova navdihnejo.

Kakšni občutki vas navdajajo, ko si ogledate neke stare fotografije, recimo z leta 1987?

Ko se spominjam zgodbe za nastankom slike, sem vesel, s tehničnega vidika pa si mislim, kaj bi lahko lepše ali drugače opravil danes. V osnovi sem namreč samouk in glavnina mojega znanja izhaja iz dolgoletnih izkušenj, ki jih nadgrajujem tako z dosežki kot z napakami.

Kako pogosto menjujete fotoaparate? Kakšnega uporabljate trenutno?

Do zdaj sem menjal že več kot deset aparatov, poskušam pač nabaviti nekaj, kar ni najdražje, ampak je dovolj dobro. Zmeraj namenjam nekaj sredstev posodobitvi opreme. Obdržal sem še nekaj prvih fotoaparatus, druge, ki nimajo neke strašne zgodovinske vrednosti, pa sem prodal. Trenutno uporabljam Canon R6. Ni ravno najcenejši hobi, saj so aparati

srednjega razreda okrog 3000 evrov, potem pa še objektiv, za katere se tudi lahko hitro odšteje 10.000 evrov in več.

Kakšna je razlika med fotografijo, narejeno z amaterskim ali s profesionalnim fotoaparatom?

Za osnovno uporabo je skoraj vseeno, kaj uporabimo, ali profesionalni fotoaparatus ali telefon. S slednjim lahko na prvi pogled dosežemo še boljše rezultate. Razlika pa se opazi v zahtevnejših pogojih in seveda pri ustvarjanju kreativnih posnetkov. Sicer bom ponovil staro resnico: najboljši aparat je tisti, ki ga imaš pri sebi, ko ga potrebuješ, ko je treba ujeti pomemben, lep trenutek. V tem oziru velikokrat pride prav tudi telefon.

Kateri so vaši trije najljubši tereni?

Tako kot lovci imamo tudi fotografi najljubše lokacije. Sam jih imam več. Ena je Jurovski Dol z okolico. Pogosto se vračam v Sveto Trojico z okolico – ampak razumljivo, tam sem tudi obiskoval osnovno šolo. Na poti v službo ali domov se vsakodnevno spogledujem z Marijino cerkvijo na Gorci v Malečniku. Lepa narava, igra barv in oblaki skupaj tvorijo eno odlično podlago za čudovite fotografije. Potem so tu vsekakor še morski motivi in stara mestna jedra. Brez fotoaparatusa ni dopusta!

Imate še kakšne druge hobije, strasti, vredne omembe?

Šport, tehnika in glasba so tri področja, ki se dnevno prepletajo v mojem življenju. Kar se tiče glasbe, zelo uživam v spevni glasbi različnih zvrsti. Kolikor morem, ostajam tudi športno aktiven. V Lenartu imamo tedenska srečanja, v prvi vrsti zaradi športa, po odbojki pa tudi še kakšno rečemo. Prav tako pa se v Jurovskem Dolu že skoraj dvajset let družimo ob igranju košarke.

Verjamem, da so vaš trud opazili tudi drugi. Ste bili kdaj nagrajeni za svoje delo?

Res je. Trud in prizadevanje nista ostala neopažena. Prejel sem občinsko priznanje Občine Sveti Jurij in priznanje župana Občine Lenart. Vsako priznanje in pohvala godita. Konec koncev verjetno kažeta na to, da je poleg mojega zadovoljstva zadovoljen še kdo. Ali če pretirano povzamem: sem na neki pravi poti, ki jih bo čez dve leti štela že štirideset! Upam, da do takrat najdem dovolj časa in izpolnim obljubo ter pripravim izbor fotografij in razstavo v avli Občine Lenart.



Foto: Maksimiljan Krautič

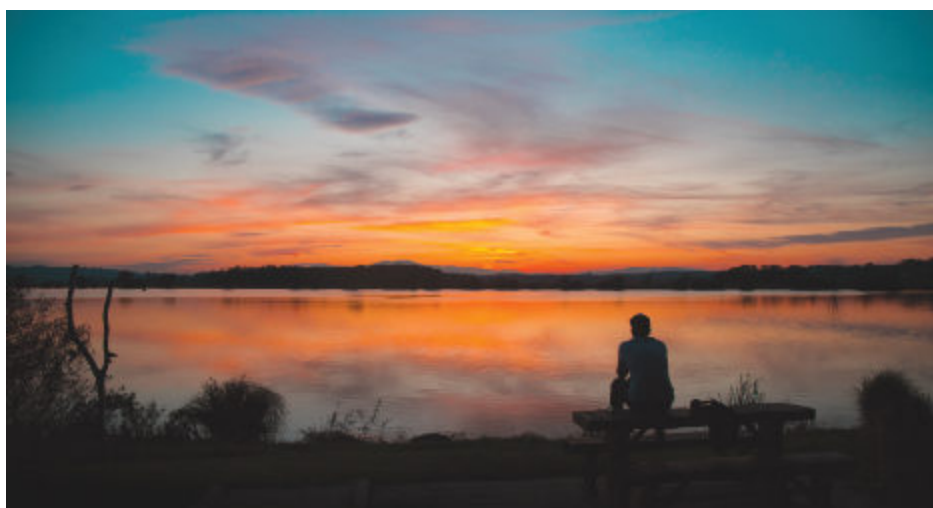


Foto: Maksimiljan Krautič



Foto: Maksimiljan Krautič

Anita Grgić

Obnova ceste Sp. Voličina–Gočova tik pred zaključkom



Foto: Andrej Rojs

Obnova ceste Spodnja Voličina–Gočova poteka s polno paro in je tik pred zaključkom. Govorili smo s podžupanom Občine Lenart Francijem Ornikom o investicijskem vzdrževanju in obnovi povezovalne ceste, ki poteka od križišča pri čistilni napravi Voličina do občinske meje s Sveto Trojico v Slovenskih goricah. Po besedah Ornika trenutno potekajo zaključna dela, predvidevajo, da bo sanacija povezovalne ceste zaključena v juliju.

Lokalna cesta Gočova–Sp. Voličina je povezovalna cesta s sosednjo občino Sveta Trojica v Slovenskih goricah. Zaradi dotrajanosti obstoječega odseka lokalne ceste se je izvedla sanacija ceste v skupni dolžini 2173 m. Z obnovo so začeli že v zimskem času, ko so opravili groba zemeljska dela. Pred približno dvema tednoma je bila cesta prevlečena z asfaltno površino. Predvideno je, da bo v juliju zadeva povsem končana, ko bo urejena tudi signalizacija. »Trenutno se izvajajo zaključna dela, kot so urejanje brežin, urejanje bankin in odvodnjavanje. Načrtovano je, da bo to zelo široka cesta, na kateri bosta tudi kolesarska steza in pešpot. Na eni strani bo s signalno črto urejena pot za kolesarje, postavljeni bodo prometni znaki in vse, kar sledi,« je povedal Ornik. Sanacija ceste je obsegala odstranitev obstoječega asfalta, povečanje debeline nosilne plasti, zasip jarka z

izvedbo odvodnjavanja po drenažnih in kanalizacijskih ceveh, obnovitev prepustov in asfaltiranje. Širina asfalta z muldo je 6 m, medtem ko celotna vrednost investicije znaša približno 435.000 EUR brez DDV. Omejitev hitrosti na prenovljenem odseku Spodnja Voličina–Gočova ostaja nespremenjena. »Želimo si, da bi vozniki upoštevali omejitev hitrost, ki je 40 km/h in ostaja enaka kot prej,« je dejal Ornik. Vzdrževanje in obnova cestne infrastrukture sta pomemben pridobitek tako za osebna vozila kot za tovorna vozila in traktorje. »Na nek način je to tudi tovorna obvoznica za Lenart s strani Ptujja proti Sveti Trojici. Če je le možno, se ji traktorji in težja tovorna vozila radi izognejo. Do sedaj, ko je bila cesta bolj ozka, je bilo srečevanje s temi traktorji in kamioni težje, potem pa bo dosti lažje,« je dejal Ornik. »Tisti, ki ob tej cesti živijo, jim bo vožnja prijetnejša, saj je cesta širša in bolj gladka. Zelo pogosto uporabimo to cesto za dovoz žit in kmetijskih pridelkov, zato bo lažje tudi za tovorni promet, sploh v jesenskem času,« je še dodal Ornik.

Zagotovo se bodo obnovljene ceste razveselili domačini, ki bivajo v bližnji okolici, saj bo prometnica širša in bolj gladka, vožnja pa bo tako za odtenek prijetnejša.

Zmago Šalamun

Župan umaknil obravnavo strokovnih podlag za sanacijo centra za ravnanje z odpadki

V torek, 14. junija, se je sestal Odbor za komunalno in gospodarsko infrastrukturo, varovanje okolja in urejanje prostora Občine Lenart. Na seji je obravnaval strokovne podlage za sanacijo centra za ravnanje z odpadki Salomon PE Lenart, o katerih naj bi občinski svetniki razpravljali naslednji dan.

Župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger in Občinska uprava Občine Lenart sta prejela gradivo za potrditev sprejema strokovnih podlag za sanacijo centra za ravnanje z odpadki Salomon PE Lenart – bivši Papir servis Lenart. Kot je povedal župan mag. Janez Kramberger, želijo zaradi obstoječega stanja postopek voditi transparentno in prek delovnih teles občinskega sveta. Zato so gradivo v obliki, kot je bilo posredovano, tudi uvrstili na dnevni red seje. Na podlagi prejetega gradiva odgovorni na občini menijo, da je treba pridobiti še določene vsebinske dopolnitve, zato predlagajo in zahtevajo naslednje:

- da investitor pojasni, kakšno pravno in dejansko zagotovilo imajo Občina Lenart in njeni občani, da bo prišlo do trajne, zavezujoče in dokončne spremembe za zmanjšanje količine predelave določenih odpadkov in popolne opustitve predelave mešanih komunalnih odpadkov;
- da investitor pojasni, kako bo preprečil, da odpadki in frakcije, ki jih bo predeloval, ne bodo onesnažili zraka in okolice, zlasti ob dejstvu, da ne bo šlo za popolnoma zaprt sistem, saj ne gre eno stavbo s predelavo in skladiščenjem, ampak se bo del odpadkov skladiščil na prostem (predvidene so tri nadstrešnice, ki tega ne zagotavljajo), stavba pa ni popolnoma zaprta;
- da investitor pojasni, kako bo preprečil, da se v okolje ne bo sproščal smrad zaradi predelave in skladiščenja odpadkov, zlasti ob dejstvu, da ne bo šlo za popolnoma zaprt sistem, saj ne gre za eno stavbo s predelavo in skladiščenjem, ampak se bo del odpadkov skladiščil na prostem (nadstrešnica tega ne zagotavlja), stavba pa ni popolnoma zaprta – šlo naj bi za stavbo »šotorske kritine« z odprtinami za zračenje;
- da investitor pojasni, kam bo odpeljal izcedno vodo, ki se bo po novem zbirala v zbiralnikih in se ne bo predelovala v njihovi čistilni napravi, ta se bo namreč odstranila, in kdo bo to vodo očistil;
- da investitor pojasni, kam bo odpeljal vodo, ki bo ostala po gašenju, če pride do požara, in kdo bo to vodo očistil;
- da investitor pojasni, kako bo izvajal redne neodvisne monitoringe, ki bodo sproti spremljali stanje glede prašnih

delcev in smradu ter tudi sprotne periodične preglede požarne varnosti;

- da investitor pojasni, kako bo z vplivi na okolje predvsem poleti, ko temperature presegajo 30°C več dni ali celo mesec in bodo po njegovem predlogu odpadki procesirani v »prostozračni« hali z vplivom smradu, ki bo več kot očitno prisoten, saj gre pri vseh odpadkih za določeno vsebnost bioloških snovi in je razkroj neizbežen. Ker so kabine z odzračevanjem predvidene zgolj na deloviščih zaposlenih, je tudi vprašanje, kako je z iznosom prašnih delcev;

- da investitor pojasni, kako bo zagotovil izboljšanje standarda varnosti pri delu in pogoje dela za zaposlene delavce, predvsem z vidika varnosti in zdravja pri delu. Še posebej, če vemo, da gre za velik obseg zaposlenih s priznanimi stopnjami invalidnosti, ki zdaj že vrsto let svoje delo opravljajo v obstoječem objektu, ki že ob pogledu od zunaj ne zagotavlja varnih in zdravih pogojev dela;

- da investitor pojasni, kakšna so zagotovila, da sprememba okoljevarstvenega dovoljenja, ki je napovedana, ne bo umaknjena kot predlog ali kasneje z novo vlogo spet spremenjena, glede na to, da Občina Lenart ni stranka v tovrstnih postopkih;

- da investitor pojasni, kako je s prašnimi delci plastike in drugih elementov obdelovanih snovi, ki pri mletju gotovo nastajajo, prav tako pri transportu in proizvodnji, glede na to, da proizvodnja teče pri prostozračni hali, del skladišč je pokrit z nadstreški, surovine in mleti materiali pa se odvažajo in prevažajo v odprtih kesonih;

- da investitor pojasni, kako bo zagotovil neodvisen nadzor tako civilne družbe kot strokovnih institucij pri obstoječem obratovanju in kasneje pri morebitnem obratovanju v prenovljenem objektu, kar se tiče emisij v vodo, zrak in tla ter tudi požarne varnosti.

Člani odbora so podprli predloge župana in občinske uprave ter so sprejeli sklep, s katerim predlagajo, da investitor poda odgovore in zagotovila na zgoraj navedena vprašanja ter jih skupaj z gradivom predstavi članom odbora, občinskim svetnikom in zainteresirani javnosti. Šele na podlagi teh se sprejme odločitev o nadaljevanju postopka.

Odbor tudi predlaga županu, da do sprejema odgovorov in zagotovil točko Potrditev strokovne podlage za sanacijo centra za ravnanje z odpadki Salomon PE Lenart umakne z dnevnega reda 22. seje Občinskega sveta Občine Lenart, kar je župan mag. Janez Kramberger tudi storil.

Julijana Bračić

Smeh pod domačim odrom

Pred nekaj tedni smo se lahko udeležili prireditve ob predstavitvi knjige Smeh pod domačim odrom avtorice Julijane Bračić. V knjigi, ki jo bodo zagotovo prelistale in vzele za svojo številne generacije, je Julijana zbrala svoje veseloigre in skeče, ki so jih skozi leta uprizarjali z dramsko skupino KTD Selce. Z izdajo knjige je spomnila ne le na pomen ljubiteljske kulture, temveč tudi na vlogo domačega narečja, ki nikakor ne bi smelo biti pozabljeno ali zanemarjeno. Knjigo je izdala in založila Občina Lenart v okviru projekta Zelena Voličina, sofinancirala pa sta jo Republika Slovenija in Evropski sklad za regionalni razvoj. V pogovoru z Julijano je sodelovala urednica in lektorica knjige dr. Fanika Krajnc - Vrečko, ki je občinstvu pomagala odkrivati ozadje nastanka knjige in поблиže spoznati avtoričino zgodbo. Dogajanje na obeh prireditvah so popestrili Dramska skupina KTD Selce, Ljudski pevci KTD Selce, Mladinska dramska skupina KTD Selce, otroci iz vrtcev Selce in Voličina ter učenci OŠ Voličina. Vsi, ki so se prireditve udeležili, pa so lahko domov

odšli s svojim izvodom knjige, ki nas opominja, da se najslajše smeje tisti, ki sedi pod domačim odrom.



Foto: arhiv društva

Društvo za razvoj kablensko-satelitsko-televizijskega sistema

Lenart vljudno vabi vse člane na občni zbor društva,

ki bo v četrtek, **21. 7. 2022,**

ob 19. uri v Gasilskem domu Lenart.

Dnevni red bo podan na občnem zboru

Edi Golob, predsednik društva

Nina Zorman

V zelenjadarstvu se vsak dan učiš

Ob lokalni cesti, ki jo je na eni strani varoval mogočen slovenskogoriški gozd, na drugi strani pa bujen travnik, so v *batačih* capljali otroci, se smejali in se nemudoma umaknili vozečemu vozilu. Glasno so se pogovarjali in njihovem štirinožnemu kosmatemu prijatelju razlagali, da ne sme kar tako oditi od hiše. Otroci so bili preprosto oblečeni in obuti, tako za doma, a njihovi nasmehi so bili do ušes, njihove očke pa so kazale na razigranost, navihanost in preprosto srečo. Takrat sem Zmagu dejala: »Vidiš, ti otroci imajo pa res lepo otroštvo.« Takrat nisem vedela, da so to otroci Marjane in Davida Šmida, ki v Vinički vasi na okoli 15 hektarjih kmetujeta in pridelujeta domače pridelke.

Ženske, ki že več generacij vodijo družinsko kmetijo

Družino Šmid sem spoznala v času korone, ko sem pri njih prek telefona naročila gajbico domače zelenjave. Danes, po dveh letih, sem dodobra spoznala vso družino, njihovo zgodbo in srčnost pridelave in prodaje njihovih pridelkov. Priimek Šmid nosi Marjana po možu Davidu, ki se je iz Celja »priženil« v Slovenske gorice in je z življenjem v teh krajih zadovoljen. Malce je neobičajno, da je tako veliko kmetijo prevzela ženska, a Marjana ponosno pove: »Vedno so doma ostale ženske in tako se spreminja priimek – Krepek, Brunčič, Cvikl, Kokol. Imam še sicer eno sestro, a kot starejša sem bila prevzemnica kmetije.«

Trend kupcev drugačen kot nekoč

Šmidovi svoje pridelke prodajajo vsako soboto na tržnici v Radvanju pri Mariboru in tudi na lenarški tržnici, ki se je začela ponovno oživljati. Prav tako so se pridružili prodaji zelenjave v multimat, ki se nahaja v centru Lenarta, nasproti pošte. Marjana pove, da je trend kupcev drugačen, kot je bil nekoč, in tako se je moral tudi kmet temu prilagoditi: »S prodajo zelenjave se ukvarjam že od malih nog, saj so že moji predniki hodili tržit v Maribor na tržnico,

takrat še peš ali s konji. Zdaj pride kupec in bi rad na enem mestu kupil vse, kar potrebuje. Nekoč je bilo to drugače in so hodili k nemu po določeno zelenjavo, k drugemu po drugo itd.« Opiše, kaj je čar tržnice: »Čeprav imaš večinoma stik z istimi strankami, te vedno znova vleče na tržnico. To, da te nekdo priporoči nekemu, je velika motivacija za nas. Ljudi, ki se k nam vračajo zaradi tega, ker spoštujejo kakovost in okus doma pridelane hrane, je vedno več. Spremenili pa sta se tudi mentaliteta naroda in zavest, da je domača hrana boljša in hranljivejša,« pripoveduje Šmidova.

Prodamo vse, če ne bi, bi iskali kupce

Kmetija Šmid se razprostira na 12 hektarjih obdelovalnih površin in 3 hektarjih gozdov, od tega okoli 2 hektarja namenijo pridelavi zelenjave, ki je raznolika: od zelja in radiča v zimskem času do redkvice in stročjega fižola v spomladansko-poletnih mesecih. Na 6 hektarjih pašnikov se pase 13 glav živine, na dvorišču pa vas pozdravijo prijazne race, kure in muce, ki jih venomer nadzira pes Medo. »Če hočeš imeti dobro zelenjavo, moreš zemljo gnojiti, živina pa nam popase strme brege,« pojasnjuje gospodar David, ki pojasni tudi to, da je pomembno, da se zelenjava gnoji z domačim gnojem, ki pa vsekakor doda h kakovostni rasti rastlin.

Investicija v rastlinjak vredna 40.000 evrov

»V zelenjadarstvu se vsak dan učimo, ko opazujemo rastline, naravo, vreme,« pojasni David. Pred letom dni so z namenom, da hitro in učinkovito pridelajo kakovostno zelenjavo, investirali v ogromen rastlinjak velikost 10 metrov x 50 metrov. Sproti se prilagajajo vremenu, naravi, gozdnim obiskovalcem, ki jih bujna zelenjava kar kliče, da jo poskusijo. »Treba je opazovati zemljo, vreme, testirati in preizkušati razna semena, da lahko na koncu stranki ponudiš res najboljše,«



Ljubezen in spoštovanje do narave, entuziazem do prodaje na tržnici, otroška energija – to je tisto, kar dela Šmidove tako posebne in drugačne.

Foto: Nina Zorman

pripoveduje David Šmid. In tista solata, ki je na poti do lonca srečala polža ali dva, je, verjetno se s tem strinjamo prav vsi, najbolj zdrava, hrustljava in sočna.

Kmetija zahteva celega človeka, a gredo na dopust

Življenje na kmetiji ni enostavno in zahteva celega človeka 24 ur na dan, vse dni v letu. Šmidovi so velika, 6-članska družina, ki je vsakodnevno vpeta v delo na kmetiji. Majhne rokice njunih otrok marljivo prebirajo in luščijo grahec, najstarejša med sestricami, Lucija, pa že samozavestno pomaga mami Marjani pri pakiranju in tehtanju zelenjave za kupce. Otroci brez sile, z velikim veseljem in ljubeznijo, pomagajo pri pripravi zelenjave za na tržnico, kar se (ob)čuti tudi na okusu njihove zelenjave. Temu bi z glavo prikimal tudi eden izmed najbolj spoštovanih masterchefov v Sloveniji Bine Volčič, ki je v svoji knjigi zapisal, da imamo srečo, ker nas obkroža krasno in zdravo okolje, kjer ljudje še niso pozabili, kako obdelati in pridelati, kako predelovati in izdelovati – tudi doma, ročno, kar pomeni, da stvari okoli nas še nosijo energijo in čustva. Živali potrebujejo skrb in hrano vsak dan, zato sem Marjano povprašala tudi o tem, ali si lahko glede na tako veliko kmetijo privoščijo dopust:

»Seveda, vsako leto gremo tudi na dopust, tako kot se to spodobi. Takrat nekdo poskrbi za naše živali, mi pa si privoščimo poletno dopustniško razvajanje,« pojasni Marjana.

Od obcestne tržnice do prodaje na tržnici v mestu

Veselje do prodaje na tržnici in sozvočje z naravo je 8-letni Moniki, 11-letni Kristini, 14-letni Luciji in 16-letnemu Luku tako rekoč položeno v zibelko. »Ko se še bili manjši, so si pri cesti postavili stojnico z zelenjavo in jo prodajali,« z nasmehom na obrazu pove Marjana. Danes otroci radi spremljajo mamo na tržnici v Lenartu in Mariboru, zadovoljni so tudi s prodajo zelenjave v lenarškem multimat, ki ga je slaba dva meseca nazaj postavila Občina Lenart in požela dober odziv.

Z nakupom lokalne hrane podpremo ljudi, ki nam pridelujejo hrano izjemne kakovosti. In vedno več nas je takih, ki želimo in tudi jemo dobro hrano, saj slabe enostavno več ne želimo jesti, saj ima domače čisto drugačen okus. Tega, kar imajo Šmidovi, si ni mogoče kupiti, ampak si lahko pridobimo le z iskrenimi dejanji. Na tistem delčku Viničke vasi imajo prestiž, za katerega bi nekateri dali kupe denarja. A kot je dejal David, vsak človek nosi svojo zgodbo.

Damjan Veršič

Med otroki priljubljena s. Majda zaključila svoje delo v Lenartu

Zadnjih šest let je bila s. Majda Tisel, predstojnica matere hiše iz Samostana šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja v Mariboru, v veliko pomoč Župniji Lenart. Izmed enajstih sester, koliko jih je v samostanu, je s. Majda skupaj s s. Tino poučevala verouk v prvem in drugem razredu na Pobrežju, od leta 2016 pa je tedensko prihajala v Lenart, kjer je vodila verouk prvoobhajancev v tretjem razredu, pred obdobjem korone pa je sodelovala še pri nedeljski sveti maši. Da je bila njena pomoč zelo dobrodošla, pove lenarški župnik Marjan Pučko: »Kjerkoli je sestra delovala, vedno je bila aktivna v katehezi. Verjamem, da se je vse generacije prvoobhajancev in njihovih staršev spominjajo kot izjemno odprte, ljubeče do otrok in pozorne do staršev. Bila je kot »njihova babica«, kar sem občudoval. Na preprost način in z vključevanjem sestre redovnice jim je znala prenašati vero in jim

predstaviti pomen priprave na prvo sveto spoved in prvo sveto obhajilo.«

Za opravljeno so se ji zahvalili v radehovski cerkvi

Je pa bila letošnja generacija prvoobhajancev zadnja, ki jo je pri verouku in pri pripravi na zakrament sv. obhajila poučevala s. Majda. Ker je v Mariboru zaključila s predstojniško službo, se seli v samostan v Repnjah na Gorenjskem, v Dom matere Margarete. »Z veseljem sem prihajala v Lenart, saj sem to razumela kot oddih od obveznosti v samostanu. To je bila že moja šesta župnija,« pravi s. Majda, ki ne deluje le kot katehistinja, temveč tudi kot organistka in šivilja, kar je njen osnovni poklic. Sicer prihaja s Planine pri Sevnici iz 11-članske družine, njen brat je že 25 let duhovnik salezijanec, ki trenutno deluje v Podgorici, v Črni gori.

V zahvalo sestri za predano delo so se starši letošnjih prvoobhajancev skupaj z otroki zbrali 31. maja pri cerkvi v Radehovi, kjer so v družbi župnika Marjana Pučka in stalnega diakona Darka Žmavca sklenili letošnje šmarnice in se nato zadržali na pikniku. S. Majdi so med drugim v imenu

celotne župnije poklonili letalsko karto za Podgorico, kjer deluje njen brat duhovnik. »S s. Maksimiljano Šuman sva se pogovarjali, da ga bova obiskali, tako da je letalska karta res dobrodošla,« doda s. Majda.



Foto: Damjan Veršič

Damjan Veršič

Prejemniki občinskih priznanj

ČASTNI OBČAN:

Milan Gumzar

Od leta 1976, ko je nastopil službo tajnika Krajevne skupnosti Benedikt, se je zavzemal za razvoj kraja na komunalnem, gasilskem, društvenem in človekoljubnem področju. Od leta 1974 do leta 1978 je bil predsednik Krajevne organizacije Rdečega križa. Od leta 1994 do leta 1998 je bil predsednik Občinskega sveta Občine Lenart. Od leta 1998 do leta 2018 je vodil občino Benedikt kot župan. V dvajsetih letih županovanja je zaslužen za izgradnjo nove osnovne šole, športne dvorane, vrtca, komunalne, cestne in stanovanjske infrastrukture ter vrtine za termalno vodo. Od leta 2008 do leta 2011 je bil poslanec Državnega zbora Republike Slovenije. Ves čas svojega delovanja se je zavzemal za medsebojno sodelovanje društev v občini. Občankam in občanom občine pa je stal ob strani v dobrih in slabih trenutkih.

ZLATI GRB:

Lovska družina Benedikt

Ob 70-letnici delovanja društva.

SREBRNI GRB:

Silvo Prosič

Za dolgoletno delovanje na področju lovstva ter aktivno opravljanje funkcije tajnika in starešine Lovske družine Benedikt.

Ansambel Klapovūhi

Ob 20-letnici delovanja ansambla.

Klub starodobnik Slovenske gorice

Ob 20-letnici delovanja kluba.

BRONASTI GRB:

Rozina Zorko

Za skrbno izvajanje pomoči starejšim in bolnim ter dolgoletno in aktivno opravljanje funkcije tajnice v Društvu upokojencev Benedikt.

Janez Huber

Za dolgoletno in aktivno delovanje na področju vinogradništva.

Marjan Farasin

Za dolgoletno in aktivno delovanje na področju vinogradništva in uspešno vodenje Turistično-vinogradniškega društva Benedikt.

Janez Čeplak

Za dolgoletno in aktivno delovanje na področju lovstva.

Turistično društvo Atlantida

Ob 10-letnici delovanja društva.

PLAKETE:

Janez Žižek

Za dolgoletno delovanje na področju vinogradništva in imenovanje Ovtarja Čolnikove trte.

Albina Janžekovič

Za najlepše urejeno okolico svojega doma in aktivno delovanje v Turistično-vinogradniškem društvu Benedikt.

Branko Lončarič

Za večkratne dosežke na področju športnega strelstva in aktivno delovanje v Lovski družini Benedikt.

Tim Katan

Za uspešno sodelovanje v oddaji Mali šef Slovenije.

Alex Bratuša

Za uspešno sodelovanje v oddaji Mali šef Slovenije.

Klub malega nogometa Benedikt, ekipa U17

Za uvrstitev na drugo mesto v prvi ligi na državnem prvenstvu v futsalu.

PREJEMNIKI ŽUPANOVIH PRIZNANJ 2022

ODLIČEN USPEH V OSNOVNI ŠOLI – ŽUPANOVA PETICA:

ZALA KOCBEK – v času osnovnošolskega šolanja je dosegla nadpovprečen uspeh, saj je dosegla povprečno oceno 4,84 pri zaključnih ocenah od tretjega do devetega razreda.

ŽAN SRAKA – v času osnovnošolskega šolanja je dosegel nadpovprečen uspeh, saj je dosegel povprečno oceno 4,87 pri zaključnih ocenah od tretjega do devetega razreda.

NIVES SENEKOVIČ – v času osnovnošolskega šolanja je dosegla nadpovprečen uspeh, saj je dosegla povprečno oceno 5,00 pri zaključnih ocenah od tretjega do devetega razreda. Dosegla pa je tudi več bronastih priznanj iz matematike, fizike in kemije ter srebrno priznanje na Cankarjevem tekmovanju.

DIPLOMANTI – ŽUPANOVA DESETICA:

SARA PORTIR – na Višji prometni šoli v Mariboru je z zagovorom diplomskega dela Analiza mednarodnega prevoza v podjetju Kurnik transport diplomirala z oceno 10, po višješolskem študijskem programu Logistično inženirstvo, in si pridobila naziv: inženirka logistike.

MAŠA REPIČ – diplomirala je po univerzitetnem študijskem programu 1. stopnje Univerze v Mariboru in si pridobila naziv diplomirana slovenistka in profesorica pedagogike (UN). V študijskem

letu 2020/21 pa je dobila Parlechovo priznanje za znanstvene dosežke na mednarodnem posvetu »Central European Conference on Information and Intelligent System 2020« za delo Zadovoljstvo z učenjem na daljavo v času izbruha epidemije virusa covid-19 med učenci, dijaki in študenti.

MONIKA KLINGSBICHL – na Ekonomsko-poslovni fakulteti Univerze v Mariboru je diplomirala po študijskem programu 2. stopnje Ekonomske in poslovne vede, smer Modul A: Management in organizacija poslovanja, ter si pridobila naziv: magistrica ekonomskih in poslovnih ved. Monika se je na podlagi ocen vpisala tudi med najboljših 5 % študentov v svoji generaciji in v letu 2020/21 dosegla povprečno oceno 10,00.

LARISA KOKOL – na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru je diplomirala po študijskem programu 2. stopnje in si pridobila naziv magistrica psihologije. V času študija na univerzitetnem programu je bila med letoma 2016 in 2020 uvrščena med najboljših 5 % študentov. V letu 2021 je bila izbrana za članico Evropskega projekta, v okviru katerega je napisala tudi magistrsko nalogo z naslovom Povezanost zgodnjih regulacijskih težav s spremembami v alostatično-interoceptivnem možganskem sistemu in vrstniški odnosi v odraslosti.

ENKRATNI USPEHI NA RAZNIH PODROČJIH – ŽUPANOVO PRIZNANJE:

Ana Lorbek, Eva Kociper, Zala Damiš, Patricija Kuronja Križnik, Jernej Leva, Hana Muršak in Vanja Pelc.

Damjan Veršič

Na Čolnikovem trgu nova pridobitev – masažni studio s solno sobo Roki



Foto: Damjan Veršič

Benedičan Rok Kotnik, ki je zadnja tri leta v Lenartu izvajal različne vrste masaž (klasične, terapevtske, refleksne, limfne, tudi različne kombinacije več masaž), je v prostorih nekdanje trgovine Koloniale v središču Benedikta, tik ob načrtovani lekarni, 2. julija odprl nov masažni studio in solno sobo, ki predstavlja novost v tem okolju. Svojo dejavnost je tako iz Lenarta preselil v domači kraj. »Opažam, da je v Benediktu v zadnjih letih veliko novih družin z otroki, ki sem jim želel približati svojo dejavnost in jim pomagati.«

Terapije so namenjene mlajšim in starejšim Na Čolnikovem trgu 7 je Kotnik v sodelovanju z Občino Benedikt uredil prostor v velikosti 60 kvadratnih metrov, ki je razdeljen na dva dela. V prvem bodo na voljo masaže, za katere ima opravljene vse

potrebne licence, v drugem pa zdravilne terapije v solni sobi. Te bodo namenjene osebam s težavami z dihali. »Ena terapija v solni sobi je enakovredna bivanju dveh, treh dni na morju. Morska sol na suhi bazi blagodejno vpliva na dihala in čisti pljuča,« pojasnjuje Rok Kotnik. Poudarja, da je terapija še uspešnejša, če so osebe, velja zlasti za otroke, v solni sobi v gibanju, zato je vanjo postavil igrala. Soba je ometana z morskimi solji, ta je v grobi obliki tudi po tleh, posebna naprava pa skrbi, da so v prostoru ves čas prisotni tudi mikrodelci medicinske soli. Nova pridobitev ne bo namenjena le otrokom, temveč vsem generacijam. Terapije v solni sobi namreč tudi pri odraslih izboljšujejo počutje, čistijo kožo in lajšajo težave z dihali. »Hkrati je to uspešna preventiva pred prehladi.«

Damjan Veršič

Obnovljen še drugi odsek na regionalni cesti Lenart–Benedikt

Potem ko so bila konec maja obnovitvena dela na regionalni cesti med Benediktom in Zagajskim Vrhom končana, se je cestno gradbišče preselilo na odsek Elblov klanec–avtobusna postaja v naselju Ženjok. Tudi tam so dela od sredine junija zaključena. Boštjan Majhen, odgovorni vodja del iz podjetja Asfalti Ptuj, d. o. o., je povedal, da

so glavnino del opravili pred rokom, ki je bil do 30. junija. »Obstoječe vozišče smo sfrezali, položili obe plasti asfalta, zaščitili beton na mostu, uredili bankine, narisali črte, postavili pa smo tudi odbojne ograje in dotrajane prometne znake zamenjali z novimi.«



Foto: arhiv občine

Damjan Veršič

Občina Benedikt te dni praznuje 23. občinski praznik

Župan mag. Milan Repič pove, da je bila Občina Benedikt ustanovljena pred štiriindvajsetimi leti. To je bil prelomen in zgodovinski trenutek. Veliko napora, političnega pregovarjanja in dogovarjanja ter prehojenih poti je bilo potrebnih, da je Državni zbor RS 22. 7. 1998 sprejel Zakon o ustanovitvi občin, s katerim se je ustanovila tudi Občina Benedikt. V poslovni register se je vpisala 17. 12. 1998. Zahvala za to dejanje gre vsem, ki so takrat kakorkoli in karkoli doprinesli k temu priznanju. Med njimi po prepričanju aktualnega župana izstopata dva. To je bil takratni predsednik krajevne skupnosti, žal že pokojni Janez Zorko, in takratni tajnik, bivši župan in z letošnjim letom častni občan Milan Gumzar.

Občina je dosegla zavirljiv razvoj in se številčno povečala

Od številnih pridobitev župan Repič omenja izgradnjo šole in športne dvorane, vrtca, novih naselij, modernizacije cest, vodovoda, kanalizacije, telefonije in v zadnjem obdobju optike.

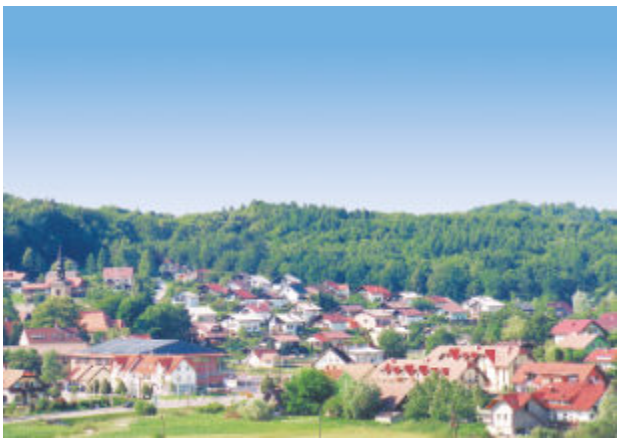


Foto: arhiv občine

V zadnjem štiriletnem obdobju župan izpostavi, da so uspeli uravnotežiti občinske finance, kar je zelo pomembno, da lahko občina uspešno nastopa na trgu in se dogovarja s partnerji. Poleg tega sta pomembna počrpanje vseh evropskih sredstev, ki so bila na voljo v okviru LAS Ovtar Slovenskih goric (Ekomuzej Dolina miru, Večgeneracijski center Benedikt, plezalna stena v športni dvorani, obnova mežnarije pri Sv. Treh Kraljih, načrtovana obnova studenca na križišču med Štajngrovo in Svetimi Tremi Kralji, motorični kotiček), in uspeh na kandidaturi pri treh evropskih projektih. Največji je projekt Evropa za državljanje, ki bo izveden ravno v času letošnjega občinskega praznika. V nadaljevanju spomni na sanacijo plazu v Spodnji Ročici in uspešno oddajo dokumentacije za sanacijo plazu na Ženjaku. Omenja tudi uspešno prijavo na razpis za sofinanciranje izgradnje prizidka k osnovni šoli, protiprašno zaščito dobrih štirih kilometrov občinskih cest in sanacijo več kot pet kilometrov regionalne ceste skozi občino ter ureditev občinskega središča. Zelo mu je pomembno tudi to, da so uspeli kupiti poslovni prostor »Koloniale«, kjer je v teh dneh zaživel masažni studio, v jeseni pa bo vrata odprla podružnična lekarna. Repič se trudi, da bi kar najhitreje dobili še zobozdravnika. Zaradi dobrih demografskih kazalnikov, Benedikt je namreč po strukturi prebivalstva ena mlajših občin v Sloveniji, in uspeha na evropskih projektih, je občina kot regijska zmagovalka na območju vzhodne Slovenije v lanskem letu prejela priznanje Zlati kamen.

»Treba bo urediti vaško jedro.«

V nadaljevanju župan predstavi še načrte za v prihodnje. Kot pravi, si najbolj želi, da bi v občini in med občinskimi svetniki obveljala sedanja klima, kjer ni delitve na naše in vaše. »Večina sklepov na sejah je sprejetih z 9 : 0 ali 0 : 9, ne poznamo preglasovanj, saj se mi ta zdijo nesmiselna. Vedno je treba iskati najboljše rešitve.« Pravi, da je treba skrbeti za dokaj enakomeren razvoj samega centra in drugih krajev. Želi, da bi kljub zaostrenim finančnim razmeram, ki so nas že doletele, in dvigu cen na vseh področjih vsako leto modernizirali okrog 1000 metrov cest. Pove, da upa, da se začne z urejanjem vaškega jedra. »Potrebujemo nov upravno-kulturni center (za ta namen je občina v lanskem letu že kupila del zemljišča, del ga načrtujemo še v letošnjem letu), treba bo urediti območje proti šoli in cerkvi, na lokaciji sedanje občinske zgradbe pa



Foto: arhiv občine

bi bilo dobro vzpostaviti območje brez prometa, ki bi služilo kot osrednji prireditveni prostor. Če že imamo Čolnikov trg, velja razmišljati o postavitvi spomenika Dominiku Čolniku. Seveda pa ne smemo pozabiti na ostale nujne naloge: ustvarjanje pogojev za šolsko in predšolsko dejavnost, kakovostno preživljanje prostega časa, vzdrževanje cest, domsko varstvo za starejše, vzpostavitev kolesarskih povezav s sosednjimi občinami in še kaj se bo našlo.«

Še beseda o županu

Milan Repič je magister znanosti, ki pravi, da mora občina delovati kot servis za občane, zato pri njenem vodenju pogosto uporablja svoje podjetniške izkušnje. Je eden izmed tistih funkcionarjev, ki so vodenje lokalne skupnosti prevzeli po tem, ko so si vodstvene izkušnje nabirali v različnih podjetjih v tako imenovanem realnem sektorju. Zase pravi, da morda želi občino prevečkrat voditi kot podjetje, čeprav v tem ne vidi nič slabega.



Foto: osebni arhiv

»... rad imam nove izzive in biti na čelu občine zagotovo predstavlja velik izziv.«

Je domačin, otroštvo je preživel na Ločkem Vrhu. Zdaj živi v Štajngrovi, kjer sta si z ženo Simono ustvarila prijetno domovanje in kjer jima družbo delata sinova Filip in Lovro. Pravi, da je podedoval kmetijo, na kateri ljubiteljsko kmetuje. Osnovno šolo je obiskoval v Benediktu, nato se je vpisal na Srednjo agroživilsko šolo Ljubljana, smer Veterinarski tehnik. Študij je začel na Višji agronomski šoli. Ob delu je vpisal študij II. stopnje in ga končal z zagovorom diplomske naloge Strateški vidiki vključevanja slovenskega kmetijstva v EU, nato pa je v istem zavodu opravil še podiplomski magistrski študij agrarne ekonomike in pridobil naziv magister znanosti. Ob tem je za opravljeno diplomu študija druge stopnje pridobil nagrado Urada vlade za informiranje v okviru programa Obveščanje slovenske javnosti o EU in vključevanju v EU. V času študija in dela na fakulteti je bil Repič sodelavec v številnih projektih. Bil je nosilec projekta na temo pripravljenosti slovenskih govedorejcev na vstop v EU, prav tako projekta predstavitve možnosti črpanja sredstev za

kmetijstvo in podeželje iz skladov EU in nosilec programa celovitega managementa turističnih destinacij Pohorje – Rogla, Terme Zreče in Dravinjska dolina z blagovno znamko Rogla v letu 2006. Benediški župan pa je bil dejaven še pri pripravi elaboratov in črpanja sredstev za njihovo pripravo tudi v domači občini, kjer je v letih 2009 in 2010 kot projektni vodja z ekipo izdelal elaborat in zloženke značilne zgodovinske stavbe v občini Benedikt ter elaborat za ustanovitev blagovne znamke »Benediški klecprot«, ki jo zdaj uspešno vodi Vesna Merčnik.

Znanje z vodenjem in delom na projektih Repič zdaj s pridom uporablja tudi pri delu v občini. Večino projektov, prijav in elaboratov, potrebnih za prijavo na razpise, zdaj v občinski upravi izdelajo sami in tako prihranijo občini precej stroškov.

Ker se je želel preizkusiti v realnem sektorju, je predavalnico zamenjal za vodenje podjetij

Zaposlen na fakulteti je večkrat pridobil naziv asistenta, kasneje pa še naziv višjega predavatelja. Do leta 2005 je bil v službi na fakulteti, nakar pa je, ker se je želel preizkusiti v realnem sektorju, v katerem je lahko teoretično znanje združeval s praktičnim delom, zavzel vodilne funkcije v podjetjih. V letih 2005 in 2006 je uspešno vodil Kmetijsko gozdarsko zadrugo Slovenske Konjice. V tem času je opravil izpit za člana nadzornega sveta v gospodarski družbi in bil član NS Mlekarne Celeia, nato pa je sprejel nov izziv – mesto direktorja v kmetijskem podjetju Žipo Lenart, d. o. o. V letih 2015–2019 je bil član upravnega odbora Zbornice kmetijskih in živilskih podjetij, ki deluje v okviru GZS.

Benediški župan je bil ob tem v dijaških letih aktiven v Zvezi slovenske podeželske mladine in na tekmovanjih Mladi in kmetijstvo, kjer se je dvakrat uvrstil na regijsko in enkrat na državno tekmovanje. Aktiven je bil na kulturnem področju, saj je večkrat nastopal v gledaliških igrah. V letu 2007 je prevzel vodenje Občinske organizacije RK Benedikt, vmes deloval kot član upravnega odbora Območnega združenja RK Lenart in en mandat kot član glavnega odbora RK Slovenije. V tem obdobju je še posebej ponosen za zbornik, ki so ga v Benediktu z lastnim znanjem oblikovali ob 70-letnici RK, in proslavo, katere častni pokrovitelj in slavnostni govornik je bil predsednik države Borut Pahor.

Vsa leta je aktivno deloval v lokalni politiki, leta 2018 je prevzel vodenje občine

Ves ta čas je naš sogovornik aktivno deloval v lokalni politiki. Tako je kot svetnik na listi Slovenske kmečke zveze zastopal interese krajevne skupnosti Benedikt v tedanji skupni občini Lenart, bil aktivno vključen v prizadevanja za ustanovitev samostojne občine in nato tri mandate občinski svetnik. Leta 2014 se je prvič potegoval za mesto župana, drugič leta 2018, ko je od svojega predhodnika Milana Gumzarja prevzel vodenje občine. Na vprašanje, zakaj se je iz kmetijskega sektorja podal na najvišje funkcije lokalne politike, odgovori: »Očitno sem človek, ki pri svojem delu vsake toliko časa potrebuje spremembo. Takšen sem po značaju. Sicer pa občine ne vidim zgolj kot državne institucije, temveč bolj kot neke vrste podjetje oziroma servis za občane. Pri tem me sodelavke večkrat opozarjajo, da občina ni podjetje, in to predvsem v tistem delu, ko razmišljam o tem, da bi občina nastopala na trgu in na ta način pridobila dodatna sredstva, ki bi jih nato investirala v skupno dobro. To, da pri vodenju občine večkrat razmišljam kot podjetnik oziroma menedžer, se mi ne zdi sporno, saj vem, da delam za dobrobit občank in občanov. Je pa še en razlog za odhod v lokalno politiko – rad imam nove izzive in biti na čelu občine zagotovo predstavlja velik izziv.«

In kaj ga v prihodnje najbolj skrbi?

»Draginja in ujme. Draginja, ki nas bo prizadela in bo negativno vplivala na nas kot posameznike in družine ter tudi na podjetja in posledično na delovanje občine. Klimatske spremembe pa vse pogosteje in v večjem obsegu prinašajo razne ujme, ki povzročajo škodo vseh, na vrtovih, njivah, cestah in ostalem premoženju, ter zahtevajo znatna sredstva za sanacijo.«

Tomaž Kšela

Uvodni polet je opravilo več kot 200 ljudi

Ob Dnevu letalstva, ki ga je v okviru občinskega praznika v Cerkevniku organiziral Aeroklub Sršen, je na vzletišču v Čagoni pri Cerkevniku pristalo več kot 35 ultra lahkih letal ter več motornih zmajev in celo nekaj letal generalne aviacije iz vse Slovenije in tujine. Skupno se je na njem zbralo več kot 50 pilotov, torej prava mala eskadrilja. Za nameček je na vzletišču pristal tudi helikopter.

Poleg tega so se Dneva letalstva udeležili tudi številni modelarji, ki so s svojimi modeli letal počeli v zraku prave vragolije. Letala si je prišlo ogledat veliko domačinov in obiskovalcev iz osrednjih Slovenskih goric ter iz Maribora in okolice, zato je bilo na vzletišču živahno kot na mravljišču. Očitno prireditelji za ljubitelje letalstva na tem koncu Slovenije primanjkuje. Še bolj

živahno pa je bilo v zračnem prostoru nad vzletiščem, saj so letala kar naprej pristajala in vzletala kot v sršenjem gnezdu.

Ob Dnevu letalstva, ki je potekal v čudovitem sončnem vremenu, so si lahko obiskovalci za plačilo privoščili tudi panoramski polet nad osrednjimi Slovenskimi gorami. Kot nam je zaupal tajnik Aerokluba Sršen mag. Vito Kraner, je to priložnost izkoristilo in uvodni let z letalom opravilo več kot 200 ljubiteljev letalstva, če bi bil dan daljši, pa bi jih nad griči poletelo še več. Po vrnitvi so bili tako rekoč vsi navdušeni, češ da so osrednje Slovenske gorice iz zraka videti čudovito in še lepše, kot jih vidimo s tal.

Svojevrsten pečat Dnevu letalstva so dali tudi jekleni konjički, s katerimi so se na ta



Foto: Tomaž Kšela

praznik letalstva v osrednje Slovenske gorice pripeljali številni obiskovalci in jih parkirali na vzhodnem delu vzletišča ob hangarju. Med avtomobili, letali in letalskimi modeli obiskovalec zares dobi občutek, da se je znašel v svetu prihodnosti, v katerem se na tleh in po zraku vse premika. Toliko vrhunske tehnike

na enem mestu v teh krajih človek redko vidi, seveda pa tudi ljudi, ki znajo z njo ravnati in jo uporabljati.

Vzletišče v Čagoni bodo letos podaljšali, tako da bo dolgo skoraj kilometer. Zato v Aeroklubu Sršen za naslednje leto načrtujejo še atraktivnejši dan letalstva.

Tomaž Kšela

Zlati grb za prostovoljne gasilce

V občini Cerkevnik vsako leto na osrednji proslavi ob občinskem prazniku podelijo občinska priznanja in nagrade. Letos je zlati grb za izjemno uspešno delovanje in dosežke, ki so pomembni za razvoj in ugled občine, ter za nesebično društveno delo prejelo Prostovoljno gasilsko društvo (PGD) Cerkevnik, ki letos praznuje 90-letnico svojega delovanja in je eno najstarejših v občini.

Gasilsko društvo ima v svojih vrstah več kot 160 članov in podpornih članov, od tega 36 operativnih gasilcev, ki so vedno pripravljene posredovati ob požarih in drugih nesrečah ter stiskah občanov. PGD Cerkevnik ima štiri vozila: TAM 190 – cisterna, Landrover – terensko vozilo, MAN 16-25 – cisterna in kombi za prevoz moštva. Zadnja leta vlaga precej v opremo za operativne gasilce, ureja garderobe za moštvo, uredilo pa je tudi predprostor in sanitarije. Poleg tega društvo načrtuje še obnovo dvorane, ki jo uporabljajo tudi za različne prireditve in dogodke v občini.

Srebrni grb Občine Cerkevnik sta prejela Rudolf Družovič, ki je predan društvenemu življenju, prostovoljstvu in čebelarjenju že od mladih let, ter Mirko Kozar, ki je trenutno član upravnega odbora Društva Krdebač.

Bronasti grb Občine Cerkevnik je prejel Dejan Žmavc, podpredsednik kluba NK Cerkevnik in vodja Nogometne šole NK Cerkevnik.

Zahvalo občine sta prejela Stanko Žmavc in Franc Čeh. Za uspehe na področju gospodarstva je občina podelila plakete, ki so jih prejeli Frizerstvo Silva Toplak, s. p., Avtoprevoznitvo in izdelovanje drobnih kovinskih predmetov Marjan Fekonja, s. p., Amomont, d. o. o., Jože in Rosvita Mihorič ter Silvo Trinkaus.

Spominski grb Občine Cerkevnik, ki ga podeljuje župan, je za dolgoletno uspešno sodelovanje z domačimi društvi in za pomoč pri realizaciji nekaterih projektov v občini Cerkevnik prejel Franc Breznik, poslanec Državnega zbora Republike Slovenije.

Priznanja župana Občine Cerkevnik so prejeli Aleš Bezjak, Anton Anžel, Ludvik Kramberger, Alojz Zorko in Kmetija Plohl. Nagrade Občine Cerkevnik za dosežke na področju izobraževanja pa so prejeli magister Anže Peklar, diplomantka Nika Blažič, diplomantka Urška Blažič, diplomantka Jana Pučko, diplomantka Katja Šuta, diplomantka Melanija Bračko, diplomant David Virag, diplomant Blaž Govedič, diplomant Aleš Rojko, diplomant Žan Klajnošek ter odlični dijakinji Zala Breznik in Nataša Molnar.

Županovo petico za izjemne dosežke v času osnovnošolskega izobraževanja je letos prejela Katrin Borko.



Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Povorka »Obudimo stare čase«

Po dveh letih zaradi epidemije covid-19 je Turistično društvo Cerkevnik v sodelovanju z drugimi društvi v občini ob 24. prazniku občine Cerkevnik ponovno organiziralo tradicionalno povorko starih običajev »Obudimo stare čase«, v kateri je sodelovalo devet etnografskih skupin z več

kot 120 članicami in člani. Prvič so povorko starih običajev organizirali na pobudo Stanka Žmavca starejšega že leta 1972. Tako kot vedno je tudi letos ta atraktivna turistična prireditev v kraj ob praznovanju pritegnila veliko obiskovalcev od blizu in daleč.



Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Prenovljena cesta v Smolincih

V Smolincih je Občina Cerkevnik modernizirala 750 metrov dolg cestni odsek v smeri Novincev, ki je bil že dotrajan in poškodovan. Dela je izvedlo podjetje Pomgrad. Po modernizaciji bo cesta varnejša, poleg tega pa bo cenejše tudi

vzdrževanje, ki je bilo doslej zaradi poškodb na cestišču oteženo. Kakovostne ceste prispevajo tudi k hitrejšemu razvoju krajev in boljši povezanosti prebivalstva z občinskimi središči.



Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Proslavili so 24 let samostojne občine



Na proslavi ob občinskem prazniku so se poleg številnih domačinov, med katerimi so bili tudi najvidnejši predstavniki političnega, gospodarskega in društvenega življenja v občini Cerkevjak, zbrali tudi gosti iz občin v osrednjih Slovenskih goricah.

Foto: Tomaž Kšela

»Po dveh letih omejitve zaradi epidemije covid-19 lahko letos občinski praznik praznujemo nekoliko bolj sproščeno. V času praznovanja od 3. do 26. junija se je oziroma se bo zvrstilo več kot 40 različnih kulturnih, športnih, družabnih, strokovnih in drugih zanimivih prireditev in druženj naših občanov in gostov,« je na osrednji proslavi ob 24. občinskem prazniku v prenovljeni dvorani tamkajšnjega kulturnega doma dejal župan Občine Cerkevjak Marjan Žmavc. Nanjo so poleg številnih domačinov prišli tudi poslanec državnega zbora Franc Breznik, župani oziroma podžupani sosednjih občin in občin v osrednjih Slovenskih goricah ter najvidnejši predstavniki političnega, gospodarskega, kulturnega in društvenega življenja iz občine Cerkevjak.

Slavnostni govor na osrednji proslavi je imel župan Žmavc. Spomnil je, da so se občanke in občani za samostojno občino odločili na referendumu 22. junija 1998. Danes ugotavljajo, da so se prav odločili,

saj se je od takrat veliko postorilo na različnih področjih dela in življenja. Žmavc je nato opozoril na nekaj večjih pridobitev na območju občine Cerkevjak v času od lanskega občinskega praznika. »V drugi polovici lanskega leta smo kljub epidemiji izvedli mnoge infrastrukturne projekte, predvsem izgradnjo manjših odsekov lokalnih cest v Andrencih, Stanetincih, Čagoni in Cogetincih ter vodovoda v delu Župetincev, Ivanjskem Vrhu in delu Cogetincev. Skupaj z Direkcijo RS za infrastrukturo smo izvedli izgradnjo pločnika, javne razsvetljave in rekonstrukcijo državne ceste v smeri proti naselju Stanetinci ter sanacijo zemeljskega plazu. Skupna vrednost investicije je bila okoli 200.000 evrov. Ena največjih investicij v drugi polovici lanskega leta pa je bila energetska sanacija Osnovne šole Cerkevjak – Vitomarci, ki nas je ob 49-odstotnem nepovratnem sofinanciranju s strani Ministrstva za infrastrukturo stala več kot pol milijona evrov. Istočasno z obnovo fasade in zamenjavo oken,

Tomaž Kšela

Na Slovenskogoriškem forumu o Rihtariču in pravni državi

Ob občinskem prazniku Občine Cerkevjak je Slovenskogoriški forum pripravil predavanje dvojnega doktorja zgodovinskih znanosti ddr. Ivana Rihtariča o njegovi knjigi »Franc Rihtarič – od resnice do mita« in pogovor o delovanju pravne države. Raziskavo in izdajo knjige o kontroverznem kriminalcu Francu Rihtariču, ki je bil leta 1959 v Sloveniji poslednji, nad katerim je bila izvršena smrtna kazen, je podprla ustanova Antona Trstenjaka. Že v času življenja se je o Francu Rihtariču, s katerim avtor knjige kljub enakemu priimku ni v nikakršnem sorodu, razširil mit, da je štajerski »Robin Hood«, ki jemlje bogatim in deli revnim, kar ni bilo res. Potem ko je bil na Okrožnem sodišču v Mariboru obsojen in nato pri tridesetih letih starosti usmrčen (zanj je bilo usodno, da je ubil policista), so se govorice o njegovih kriminalnih podvigih in norčevanju iz policije še okrepile.

Kontroverzna življenjska pot Franca Rihtariča je bila tudi priložnost za pogovor o delovanju pravne države, v kateri je poglobitvena pomena neodvisnost pravosodja. Kdo ve, ali bi se Franc Rihtarič razvil v takšnega kriminalca, če na začetku njegove kriminalne poti tajna policija ne bi imela takšnega vpliva in moči, da ga je

»obvarovala« pred pregonom za storjena kazniva dejanja in ga angažirala za svojega sodelavca. Namesto da bi ga poslali na prevzgojo v zapor, so ga angažirali za sodelavca policije.

Sicer pa je za delovanje pravne države, povedano malce po domače, odločilnega pomena neodvisno pravosodje, ki ne sme biti pod pritiskom izvršne oblasti, politike, policije, bogatih gospodarskih lobijev ali kogar koli drugega. Pomembno je, da je pri odkrivanju, pregonu in sankcioniranju kaznivih dejanj vsak organ samostojen in da dela v skladu s svojimi pristojnostmi. Pri tem velja, da policisti raziskujejo kazniva dejanja – če sumijo, da je storilec naredil kaznivo dejanje, morajo zoper njega podati ovadbo na tožilstvo. Tožilec mora presoditi, ali je sum utemeljen. Če utemeljeno sumi, da je storilec kriv, mora vložiti obtožnico na sodišče. V dvomu je tožilec dolžan vložiti obtožnico. Sodišče pa mora obtoženemu krivdo dokazati in biti v to, da je kriv, stoddotno prepričano. Na sodišču ima seveda vsakdo tudi pravico do obrambe. V dvomu mora sodišče obtoženega oprostiti. Zato dejstvo, da je nekdo ovaden ali obtožen, še zdaleč ne pomeni, da se bo na koncu izkazalo tudi, da je kriv in da bo obsojen.

ureditvijo mansarde in okolice osnovne šole smo obnovili tudi šolsko telovadnico, ki jo koristijo v popoldanskih in večernih urah športni klubi, društva in vadbene skupine. Od investicij v cestno infrastrukturo ob koncu prejšnjega leta naj omenim še ureditev ceste, pločnika in javne razsvetljave do ŠRC, ki je bistveno izboljšala varnost udeležencev, ki koristijo te športne površine. Ob tribuni na ŠRC smo skupaj z Nogometnim klubom Cerkevjak zgradili pokriti nadstrešek za druženja športnikov in obiskovalcev. Za režijski obrat naše občine smo v poslovno-obrtni coni v Brengovi razširili skladiščne površine, nabavili poltovorno vozilo Iveco in nekaj strojne opreme. V proračunu za leto 2022 pa smo zagotovili investicijska sredstva za cestno infrastrukturo po posameznih naseljih v občini v višini 300.000 evrov in skupni dolžini okrog 2,5 kilometra. Zagotovili smo še sredstva za odkup zemljišča in starejše hiše Doklovih v neposredni bližini šole in vrta, kjer urejamo prepotrebno parkirišče, pozneje pa bomo tam uredili še lokalno tržnico in polnilnice za električne avtomobile. Poleg tega smo v proračunu za letošnje leto zagotovili tudi sredstva za odkup prostorov

za Lekarno Špringer v novem trgovsko-poslovnem objektu na bivši Zimičevi domačiji. Ker je Vrtec Pikapolonica poln, trenutno je v 6 oddelkov vpisanih 118 otrok, smo naročili projekt za dograditev štirih igralnic in pomožnih prostorov v južnem delu obstoječega vrta. Trenutno smo v fazi pridobitve gradbenega dovoljenja, s katerim se bomo v letih 2023–2024 prijavi na razpis Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport za sofinanciranje projekta dograditve vrta,« je dejal Žmavc. Povedal je tudi, da bo zasebni investitor v središču kraja zgradil dva stanovanjska bloka za trg s skupaj 24 stanovanji, medtem ko Telekom intenzivno gradi optično omrežje.

Na proslavi, na kateri so podelili tudi občinska priznanja in nagrade, so izvedli tudi bogat kulturni program, ki so ga pripravili člani Kulturnega društva Cerkevjak, večje pa ga je povezoval Damjan Veršič.

Po proslavi je Občina Cerkevjak za vse občanke in občane ter goste v parku pred gasilskim domom pripravila družabno srečanje s pogostitvijo in živo glasbo.



Marjan Žmavc: Ker je Vrtec Pikapolonica poln, trenutno je v 6 oddelkov vpisanih 118 otrok, smo naročili projekt za dograditev štirih igralnic in pomožnih prostorov v južnem delu obstoječega vrta.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Parkirišče v središču Cerkevjaka

V središču Cerkevjaka za transformatorjem je Občina Cerkevjak izvedla prvo fazo ureditve parkirišča, ki bo rešilo stisko mirujočega prometa v kraju. Na zemljišču pred vrtcem, ki ga je občina pred nedavnim odkupila, so najprej porušili stari objekt, nato pa v nekaj dneh na njem uredili makadamsko parkirišče, na katerem so lahko udeleženci osrednje proslave ob 24. občinskem prazniku že parkirali svoje jeklene konjičke. Parkirišče pred vrtcem bo prispevalo tudi k večji prometni varnosti

otrok, ki jih starši vozijo v vrtec z avtomobili in so imeli doslej težave z ustavljanjem in parkiranjem.

Občina namerava na tej lokaciji urediti asfaltirano parkirišče za okoli 35 avtomobilov. Poleg tega bodo na njej uredili manjšo javno tržnico in namestili nekaj polnilnic za električne avtomobile. S tem projektom se bo občina prijavila na razpis LAS Ovtarja.



Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Likovni mozaik otrok v avli občine

Osnovna šola Sveta Ana s podružnično šolo v Lokavcu in vrtcem ne deluje samo kot vzgojno-izobraževalni, temveč tudi kot kulturni zavod, saj žarči kulturo v kraj in občino. Tako je pred koncem šolskega leta osnovna šola v okviru projekta »Teden umetnosti v šoli« v avli Antona Fašinga na sedežu Občine Sveta Ana pripravila že 4. likovni mozaik otrok, na katerem učenci od 6. do 9. razreda razstavljajo svoje likovne izdelke, ki so jih pripravili pri pouku likovne umetnosti ali pri izbirnem predmetu likovno snovanje pod mentorstvom profesorice likovne pedagogike Metke Beber.

Letos, ko mineva 150 let od rojstva znamenitega slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika, so na razstavi dali prednost arhitekturnim izdelkom. Na otvoritvi razstave sta najmlajšim likovnikom



Tako domiselno je pava, ki te dni krasi avlo v zgradbi občine, upodobila mlada likovna ustvarjalka Maja Holer.

čestitala župan Silvo Slaček in ravnatelj Aleksander Šijanec.

Foto: arhiv Osnovne šole Sveta Ana

Tomaž Kšela

Korak k Sončku in vključujoči družbi

V športni dvorani je Osnovna šola Sveta Ana pred koncem šolskega leta v okviru projekta »Korak k Sončku«, ki ga je razvila Zveza Sonček, pripravila dobrodelni koncert otrok in učencev ter zaposlenih na Osnovni šoli Sveta Ana. Poleg pevskega zbora in drugih pevskih ter plesnih skupin so nastopili še posamezniki na instrumentih ali z vokalom. V goste so povabili mlado pevko Ajdo Brilej, ki je s svojim zlatim angelskim glasom osvojila srca številnih poslušalcev v športni dvorani osnovne šole. Ajda je 14-letna deklica, ki sama občuti posledice cerebralne paralize. Na nastopu jo je spremljal ansambel Original Štajerci, na odru pa se ji je pridružil tudi priljubljeni pevec Alfi Nipič. Na dobrodelnem koncertu so, kot nam je zaupal ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec, s prostovoljnimi prispevki zbrali kar 1.524,27 evra. 1000

evrov so donirali društvu Sonček, 524,27 evra pa so vložili v šolski sklad, ki pri kritju stroškov, povezanih s šolo, pomaga učenkam in učencem iz socialno šibkih družin. Ravnatelj se je vsem donatorjem za prostovoljne prispevke javno zahvalil.

Nosilec projekta »Korak k Sončku« je Zveza Sonček, ki združuje društva za cerebralno paralizo iz vse Slovenije, projekt pa je podprl tudi Zavod za šolstvo RS. Z vključevanjem v ta projekt šola, kot pravi ravnatelj Šijanec, mlade uči, kako razumeti in sprejemati drugačnost ter oblikovati strpno družbo brez vsakršnih diskriminacij. Vsak od nas je drugačen, vsakdo ima kakšno težavo, vsi pa moramo živeti skupaj drug z drugim ter biti sprejeti in sprejemati druge. Znati pa moramo tudi pomagati drugim.



Ajda Brilej je s svojim zlatim glasom takoj osvojila številno občinstvo.

Foto: arhiv Osnovne šole Sveta Ana

Tomaž Kšela

50 let Vrtca pri Osnovni šoli Sveta Ana



Na proslavi ob častitljivem jubileju so otroci pod mentorstvom vzgojiteljic in vzgojiteljev pripravili zares prisrčen program.

Foto: arhiv vrtca Sveta Ana

»Vrtec pri Osnovni šoli Sveta Ana je doživel izjemen razvoj – pred 50 leti ga je obiskovalo 7 otrok, danes pa že 120,« je na proslavi ob 50-letnici Vrtca pri Osnovni šoli Sveta Ana dejal podžupan Občine Sveta Ana Martin Breznik. Po njegovih besedah se je vrtec še posebej začel razvijati po tem, ko je leta 1988 Sveta Ana postala samostojna občina. V njenem imenu se je zaposlenim v vrtcu zahvalil za uspešno delo, saj so oni najzaslužnejši, da vrtec dela dobro in da so občanke in občani nanj ponosni.

Na proslavi ob častitljivem jubileju vrtca je spregovoril tudi ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec. Opozoril je na pomembno vlogo vrtca, ki je v pomoč in podporo mladim družinam, saj otrokom zagotavlja oporo ter varno in spodbudno okolje, temelječe na sprejetosti, čustveno socialnem razvoju in vzgoji. Kot je dejal ravnatelj, pa so največje bogastvo ljudje, zaposleni v organizaciji: »Veseli me, da so v našem vrtcu zaposleni vzgojiteljice, vzgojitelji, pomočnice vzgojiteljic, spremljevalke, ki premorejo mnogo empatije, srčnosti in skrbi za varnost ter dobro počutje otrok. Z nenehnim strokovnim usposabljanjem in sodelovanjem v različnih projektih ter spremljavah dobrih praks naš vrtec razpolaga s strokovno podkovanim kolektivom, ki osebno rast nadgrajuje še z individualnimi izobraževanji v smeri pridobivanja kompetenc, pomembnih za uspešno delovanje vrtca,« je poudaril.

Vsem, še zlasti pa pomočnici ravnatelja v Vrtcu pri OŠ Sveta Ana in pedagoški voditeljici vrtca Metki Jančar se je zahvalil za dosedanje delo.

Na proslavi, na kateri se je zbralo veliko staršev in drugih občank in občanov Svete Ane, je poseben pečat dal kulturni program, ki so ga izvedli otroci iz vrtca pod mentorstvom vzgojiteljic in vzgojiteljev ter drugih zaposlenih. Njihov zares prisrčen nastop je občinstvo nagradilo s krepkim aplavzom.

Ob 50-letnici Vrtca pri Sveti Ani so izdali tudi zbornik, v katerem so med drugimi zaposleni in nekdanji zaposleni predstavili svoje izkušnje pri delu z otroki. Iz njega izvemo, da je vrtec imel sprva svoje prostore v tako imenovani vili v središču kraja, kjer je od leta 1972 do leta 1988 deloval en kombiniran oddelek. V šolskem letu 1999/00 je vrtec prešel pod vodstvo Osnovne šole Sveta Ana. Tako so za potrebe vrtca začeli uporabljati tudi prostore šole, leta 2008 pa so položili temeljni kamen za gradnjo novega vrtca kot prizidka k osnovni šoli. V njem so začeli izvajati vzgojno-izobraževalni program septembra 2009, prostore vrtca na Kremberku pa so zaprli. Leta 2021 so odprli še prizidek k vrtcu. Šolsko leto je tako vrtec začel s šestimi skupinami pri Sveti Ani in eno v Lokavcu. Razvoj vrtca priča tudi o demografskih gibanjih na območju Svete Ane, ki so v zadnjem obdobju ponovno obetavnejša.

Tomaž Kšela

Anina paletka

Mladinski kulturni klub Kulturna zadruga Sveta Ana je po dveh letih premora zaradi epidemije covid-19 letos ponovno organiziral tradicionalno Anino paletko za likovno usposabljanje najmlajših. V preteklosti je otroke na njej učil likovnih veščin akademski slikar mag. Milan Ketiš, letos pa je svoje moči združil s kiparko Evo Novak, ki je na enodnevni likovni delavnici nekaj več kot desetim deklicam in dečkom pokazala, kako se oblikujejo izdelki iz gline. Na Anini paletki, ki so jo prvič organizirali sredi prvega desetletja tega tisočletja, lahko sodelujejo otroci od okoli 5. do 15. leta starosti, ki imajo veselje do likovnega ustvarjanja in oblikovanja. Sicer pa Mladinski kulturni klub Kulturna zadruga Sveta Ana, ki ga vodi ljubitelj in izvajalec postrokerske in postmetalne glasbene produkcije Janez Kraner, namerava v letošnjem letu organizirati še

koncert alternativnih glasbenih skupin Anin'rol (16. julija) in potpisno predavanje iz cikla Drugi svet o Jamajki (18. julija), na katerem bodo predstavili tudi nekaj tamkajšnjih kulinarčnih specialitet. Po besedah Kranerja kulturna zadruga združuje blizu 30 ustvarjalcev in ljubiteljev zlasti alternativne umetniške produkcije na vseh področjih, od glasbe do literature in likovne umetnosti. V zadrugi se združujejo zaradi potrebe po druženju ter izmenjave spoznanj in izkušenj s področja alternativne in kritične umetnosti, hkrati pa si z organiziranjem različnih delavnic in prireditev, pa tudi s svojim umetniškim delovanjem, prizadevajo obogatiti kulturno življenje in razvoj v lokalnem okolju.

Anina paletka se je odvijala v sodelovanju z občino Sveta Ana, v operaciji: Miniaturna vasica v Parku generacij Sveta Ana.



Po dveletnem premoru zaradi covid-19 je Mladinski kulturni klub Kulturna zadruga Sveta Ana ponovno pripravil delavnico za likovno usposabljanje najmlajših.

Foto: arhiv MKK-KZ Sveta Ana

Tomaž Kšela

Zelišča Kolarič – raj v Sveti Ani



Jože in Danica Kolarič v svoji čajnici v zemljanki, ki sta jo zgradila iz naravnih materialov.

Če kje, potem je raj na posestvu Zelišča Kolarič, v neposredni bližini šole in središča Svete Ane. Ko človek iz vsakodnevnega vrveža v središču kraja stopi vanj, se v hipu znajde v skrbno varovanem in sonaravno negovanem naravnem okolju, obdan z neštetimi zdravilnimi rastlinami, pogled pa mu prek blago valovitih Slovenskih goric seže do Gradca in Murskega polja ter naprej v daljavo. Na sprehodu po potkah med zelmi, čebelnjaki, vrtički in različnimi ostalinami preteklega življenja na posestvu pa se pred njim pojavi čudovito urejena in v zemljo vkopana čajnica iz naravnih materialov, v kateri spozna, zakaj so naši predniki tisočletja najraje živeli v zemljankah.

»Srce« med neštetimi zdravilnimi zelmi na tem dober hektar velikem zeliščnem posestvu je belo cvetoči glog, ki je zdravilen za srce. »Duša« zeliščnega raja pa je Danica Kolarič, ki ob pomoči moža Jožeta skrbi za sonaravno rast in ureditev vsega na posestvu, od lično oblikovanih gredic z zelmi in koticov za počitek do številnih



Danica Kolarič v svojem zeliščnem rajju.

hišic za ptičke in drobcenih glinenih »hišic« za nujno potrebne žuželke na njem. Nič na tem posestvu ni po naključju, ničesar ni preveč ali premalo, temveč je vse tako, kot je bilo v davnih časih, ko so ljudje še živeli v sožitju z naravo.

Na obiskovalca zeliščnega posestva Kolarič pa ne vplivajo blagodejno samo zdravilne zeli, ki ga obdajajo in jih lahko duha ter po napotkih gostiteljice Danice celo okuša, temveč še bolj njene zgodbe in pripovedke o življenju na vrtu. Zato ni naključje, da so med najpogostejšimi obiskovalci na zeliščnem posestvu poleg turističnih skupin, romarjev, društev in družin iz vse Slovenije in tujine prav otroci, ki jih tja pripeljejo vzgojitelji, učitelji in starši.

»Zeliščno posestvo sva z možem začela urejati pred četrto stoletja na nekdanji viničariji, ki jo je mož podedoval,« pojasnjuje Danica, ki s prirojeno umetniško žilico skrbi za njegovo urejenost. »Sprva sva nameravala z možem, ki je že od mladih nog čebelar, na mali kmetiji ekološko kmetovati in razviti dopolnilno dejavnost. Ko sva zeliščno kmetijo uredila, pa so ljudje z otroki začeli kar sami prihajati na ogled, tako da se je kmalu spremenila v zeliščni park. Mnogi so med zelišči na »vrhu« Svete Ane začutili neke posebne energije, ki jih tukaj vsak dan občutim tudi sama.«

Ljubezen do narave, rastlin in zelišč je Danica Kolarič podedovala po babici in mami, danes pa jo z veseljem prenaša na najmlajše in druge, ki obiskujejo njen zeliščni raj. Pri izdelavi različnih mazil, tinktur, kapljic in drugih izdelkov iz zelišč sledi receptom patra Simona Ašiča. Za njihovo shranjevanje sta z možem uredila zemljanko, ki je zgrajena izključno iz naravnih materialov. Do njih sta prišla tako, da sta našla več kot 200 let staro poslopje in ga porušila. Danica Kolarič iz zelišč ne izdeluje samo zdravilnih pripravkov, temveč tudi številne kulinarčne dobrote. »Recepte iz čarobnega kovčka« je izdala celo v samostojni knjigi. V njej so recepti za številne »čarobne« jedi, od koprivne juhe in čemaževe pogače do pirinega kruha z vinskim kamnom in



Foto: osebni arhiv

ajdove torte z aronijo. Najbolj vedoželjne in hrabre pa Danica popelje kar na svoj ekološki travnik, kjer pod njenim vodstvom lahko poskusijo številne užitne trave, cvetlice in druge zeli. Tako so se v pradavnini, ko so še živeli v sožitju z naravo, »pasli« naši predniki.

»Verjamem v pregovor, da za vsako bolezen raste rožica. Nisem zdravnica, poznam pa

zelišča in njihove učinke. Še zdaleč ne poznam vseh, ker je to verjetno nemogoče – tiste, ki jih poznam, pa poznam temeljito,« pravi Danica Kolarič, ki je v resnici velika naravovarstvenica, česar ne dokazuje zgolj z besedami, temveč predvsem z dejanji.

Tomaž Kšela

Zborovski bum navdušil občinstvo

Sveta Ana se je konec maja za en dan prelevila v glasbeno oziroma pevsko metropolo Slovenskih goric. Lenarška območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (JSKD) je tam v sodelovanju z Osnovno šolo Sveta Ana in Občino Sveta Ana organizirala območno revijo otroških in mladinskih pevskih zborov, imenovano »Območni zborovski bum 2022«. Na njem se zbrali pevski zbori iz osnovnih šol Benedikt, Cerkevjak - Vitomarci, Lenart, Sveta Ana s podružnico Lokavec, Sveta Trojica, Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Voličina.

Preden so mladi pevke in pevci iz sedmih pevskih zborov skupaj zapeli na igrišču pred Osnovno šolo Sveta Ana, jih je pozdravil predsednik JSKD Damijan Damjanovič. Dejal je, da glasbena vzgoja prispeva k vsestranskemu razvoju otrok in s tem tudi k njihovi prosperiteti v življenju. Mladim pevkam in pevcem je zaželel, da bi bili tudi v naslednjih letih še naprej ustvarjalni in uspešni. Zbrane je pozdravil tudi župan Občine Sveta Ana Silvo Slaček. Damjanovičevo prisotnost je izkoristil za to, da je javno pohvalil delo lenarške območne izpostave JSKD, ki jo vodi Breda Slavinec. Mlade in vse druge udeležence pa je povabil, naj si po prireditvi ogledajo še Sveto Ano, ki se ponaša s številnimi

kulturnimi znamenitostmi in slovi kot zelena turistična destinacija. Ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec pa je opozoril, da je epidemija močno ovirala usposabljanje pevskih zborov. Po njegovih besedah so se morali učitelji glasbe znajti na tisoč in en način. Zato je še toliko bolj dragoceno, da so se zbori kljub vsem oviram pripravili za nastop na območni reviji, ki je namenjena spodbujanju in motiviranju učenk in učencev za zborovsko petje, kar je po epidemiji še bolj pomembno.

Združeni pevski zbori so pod taktirko zborovodkinj Marine Zimič, Anite Grajfoner Šamperl, Eme Strmšek, Nataše Petek, Petre Škrlec, Natalije Šijanec in Metke Caf ubrano zapeli devet pesmi, na klavirju pa jih je spremljala Slavica Kurbus. Prireditev je večje povezoval Jože Križan. Občinstvo, med katerimi so bili poleg številnih ljubiteljev zborovske glasbe tudi ravnatelj vseh osnovnih šol iz osrednjih Slovenskih goric, je nastopajoče nagradilo s krepkim aplavzom. Vodja lenarške izpostave JSKD Breda Slavinec pa je vsem, ki so po dveletnem premoru zaradi epidemije covid-19 pripomogli k ponovni izvedbi zborovske revije, podelila priznanja in zahvale.



Območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov »Območni zborovski bum 2022« pri Sveti Ani.

Foto: arhiv Osnovne šole Sveta Ana

Vanja Čiček

Zaradi ljubezni do ptic Jurovčan Avgust Dajčman izdelal že 125 ptičjih hišk

Obiskali smo par v jeseni življenja, Avgusta in Julijano Dajčman, ki živita v idilični, do potankosti urejeni hiški sredi travnikov Zgornjega Partinja. Avgust, po poklicu tesar, nam je takoj po prihodu zaupal, da je leta 1990, v času službovanja v Nemčiji, doživel delovno nesrečo, saj je med delom na strehi padel 7 metrov v globino in si zlomil hrbtenico. Četudi je zaradi nesreče za dve leti ohromel, si je kasneje opomogel in se ponovno lotil hobija, ki se ga je priučil že kot otrok. Neutrudno, iz dneva v dan, izdeluje številne lične predmete iz lesa, denimo klopotce in ptičje hiške, panje za divje čebele, prav tako umetniško rezlja slike iz lesa. Trenutno je v delu opečnat mlin na veter po modelu avtohtonih nizozemskih mlinov.

»V Nemčiji sem živel 30 let in tam so me naučili, kaj je to trdo delo. Zato se sedaj še nisem zapustil in še vedno delam,« nam je zaupal 74-letni Avgust. Zaradi njegove bolezni, nedavno so mu diagnosticirali Parkinsonovo bolezen, se bosta z ženo po 20 letih življenja v rodni Sloveniji v roku nekaj let odselila nazaj v Nemčijo, kjer je,

kot trdi, zdravstvena oskrba zanj dostopna na višjem nivoju.

Na njunem posestvu so dom našle številne sinice

A njegova ljubezen do narave in ptic ga zadržuje v rodnem kraju. Ljubiteljski ornitolog je tako izdelal že okrog 125 ptičjih hišic. In res, ptice so vsenaokrog njune hiše našle dom zase in za svoje mladiče. Med številnimi lepo oblikovanimi grmički in gredicami rož ter ob ročno urejenem ribniku in sveže posajenem zelenjavnem vrtu se sliši čudovito žvrgolenje petih vrst sinic, ki jih v mestu slišiš le redkokdaj.

Ste vedeli?

Nekaj ptičjih hišk je Avgust poklonil tudi občinama Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Lenart v Slovenskih goricah. Avgust je zaskrbljen nad stalnim posekom starejših dreves z votlimi duplinami, kjer si ptice ustvarjajo gnezda. Z njihovo sečnjo izgine tudi njihov dom. Zato je izjemno pomembno, da se ob poseku poskrbi za nadomesten dom v obliki ptičjih hišk. Kot

zanimivost nam je povedal, da lahko sinitke s svojimi mladiči na leto zaužijejo kar 250 kilogramov mrčesa, da v svoje gnezdo poletijo 1000-krat dnevno in da ima detelj kar 16 centimetrov dolg jezik, s katerim ulovi svoj plen.

Dajčman med drugim skrbi tudi za čebele. Izdelal je »hotel za divje čebele«, nekakšen

panj s številnimi majhnimi luknjicami, kjer lahko samice hranijo svoja jajčeca in se obvarujejo mraza. Oba s soprogo sta prepričana, da v Sloveniji primanjkuje interesa za ptice, za ohranjanje njihovega doma in ohranjanje vrst nasploh, zato si bosta še naprej neumorno prizadevala za njihovo dobrobit.



Foto: Vanja Čiček

Miroslav Breznik

V Jurovskem Dolu 160 plesalcev hkrati zaplesalo polko

V soboto, 21. maja, je v Jurovskem Dolu v Občini Sv. Jurij v Slovenskih goricah potekalo 11. Jurjevo srečanje folklornih skupin, ki ga tradicionalno organizira Folklorna skupina Jurovčan. Sodelujoče folklorne skupine so se zbrale pred Osnovno šolo Jožeta Hudalesa Jurovski Dol. Povorka vseh nastopajočih folklornih skupin je nato krenila do osrednjega trga, kjer so sklenili velik krog in se predstavili številnim obiskovalcem. Tam so skupno zaplesali polko ob spremljavi godcev vseh folklornih skupin.

Na trgu in na odru kulturnega doma se je predstavilo oziroma zaplesalo kar pet domačih folklornih skupin. Pod strokovnim vodstvom Barbare Waldhütter so se predstavile folklorne skupine iz Vrta in Osnovne šole Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, in sicer Otroška folklorna skupina Vrta, Mlajša otroška folklorna skupina Knofeki in Starejša otroška folklorna skupina Šleka pac. Nastopili sta tudi

Mladinska folklorna skupina Jurovčan, ki jo vodi mentorica Nevenka Gungl, in Odrasla folklorna skupina Jurovčan, ki jo vodita mentorici Darinka Kramberger in Cilka Neuvirt. Vse navedene skupine so se predstavile z avtorskimi odrskimi postavitvami omenjenih mentoric.

Čudovit folklorni večer so s svojim nastopom obogatile še gostujoče folklorne skupine: Folklorna skupina KD Lancova vas, ki jo vodita mentorja Nežka Lubej in Damir Kosi, Folklorna skupina Krnica KUD Jože Stupnik Svečina pod vodstvom mentorice Alenke Žmavc in Veteranska folklorna skupina Bela krizantema KUD Študent Maribor, ki jo vodi mentor Vasja Samec. Prostovoljne prispevke, ki so jih zbrali na prireditvi, so namenili za opremljanje otroških folklornih skupin Vrta in Osnovne šole Jožeta Hudalesa. Po prireditvi je sledilo prijetno druženje folklornikov.



Občina Sveti Jurij v Slovenskih goricah premore kar pet folklornih skupin, kar daje upanje, da se bo folklorna dejavnost v kraju, kjer neprekinjeno traja že petdeseto leto, nadaljevala in se prenašala iz roda v rod.

Foto: Maksimilijan Krautič

Občinska uprava

Župan Škrlec sprejel štiri odlične učence

Ob zaključku šolskega leta je župan Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah 16. junija priredil že 13. sprejem za učence Osnovne šole J. Hudalesa Jurovski Dol, ki so imeli od 3. do 9. razreda odličen uspeh oziroma so imeli ob zaključku povprečno oceno 4,5 ali več. Sprejema so se udeležili vsi odlični učenci generacije 2013–2022, to so Leon Bračič Rajšp, Neža Gert, Urška Zorec in Lara Leš.

Župan je učencem čestital za njihov uspeh in jim zaželel srečo ter mnogo uspehov v prihodnje. Poudaril je, da se ne odlikujejo le kot izvrstni učenci, temveč so aktivni

tudi na mnogih drugih obšolskih področjih. Posebne čestitke je namenil Urški Zorec za vpis v Zlato knjigo Osnovne šole J. Hudalesa Jurovski Dol.

V nadaljevanju se je zahvalil tudi razredničarki Mateji Nudl in ravnateljici Vesni Breznik, saj je osnovno šolo zaključila še ena generacija odličnih učencev, za kar so poleg truda učencev zaslužni tudi učitelji in vodstvo šole.

Vsi učenci so v spomin na zaključek šolanja poleg čestitk in dobrih želja za nadaljnje šolanje prejeli tudi spominsko darilo.



Sprejema so se udeležili tudi starši odličnih učencev, ki svoje otroke podpirajo, spodbujajo, jim stojijo ob strani in s tem pripomorejo k njihovim uspehom.

Foto: Foto: Askari

Povzeto po Osnovni šoli J. Hudalesa Jurovski Dol

Naši podmladkarji na državnem tekmovanju osvojili kar dve nagradi

Konec maja je na tržnici v Medvodah potekala zaključna tržnica vseslovenskega osnovnošolskega festivala Turizmu pomaga lastna glava. Na njej so se predstavili dobitniki zlatih priznanj, ki jih je strokovna komisija podelila na osmih predhodnih tržnicah. Na ogled je bila ustvarjalnost iz kar šestindvajsetih slovenskih osnovnih šol. Za izredno ustvarjalno in čudovito predstavitev so učence in učenci Osnovne šole Jožeta Hudalesa Jurovski Dol prejeli kar dve nagradi, in sicer za najboljšo

promotorko in za najboljšo gastronomsko ponudbo. Najboljša promotorka je Ema Senekovič iz 6. razreda, ki je na stojnici predstavljala kapljico in vilo Globovnico. Zaslužni za skupinski uspeh so: Urška Zorec, Lara Leš, Nataša Lorber, Tjaša Mihelič, Žana Jeza, Anej Lorber in Andrej Holer z mentorico Mileno Kokol. Poleg tega so izžrebali še nagrado, to je ogled gradu Mokrice in okolice.



Foto: arhiv šole

Povzeto po zapisu hčerk Ivanke in Irene

90 let Marije Ornik iz Jurovskega Dola

Marijo Ornik je ob častitljivem dogodku obiskal župan Peter Škrlec in ji ob izročitvi simboličnega darila čestital ter zaželel še mnogo zdravih in zadovoljnih let. Leta 1960 se je poročila z Ivanom Ornikom in rodila dve hčerki. Marija danes živi s hčerkino družino, kjer jo obdajajo štirje vnuki, na katere je še posebej ponosna in jih pogreša takoj, ko jih ni v njeni bližini. Še vedno čila in vedra rada kaj postori, dneve

pa si krajša z gledanjem televizije, zanimajo jo tudi časopisi in revije, rada prelista ter prebere naslove člankov. Misli jo večkrat popeljejo v otroštvo in z žarom v očeh vedno znova pripoveduje o svojih dogodivščinah. Na življenje gleda z optimizmom, razveselijo jo še tako majhne stvari. V toplih poletnih dneh si krajša čas z delom na vrtu oziroma njivi.



Foto: arhiv občine

Vida Ornik

100 let Pavline Kukovec

29. junija je bilo v Jurovskem Dolu še posebej slovesno, saj je 100 let življenja praznovala najstarejša občanka v občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah Pavlina Kukovec. Ob tej priložnosti se je slavljenska s svojimi domačimi in najbližjimi sorodniki pri slovesni maši zahvalila za vse, kar ji je bilo v življenju namenjeno. V slovesnem nagovoru je Sebastijan Valentan, ki je ob domačem župniku Janku Görgnerju daroval mašo, povedal: »Tak jubilej je posebna milost, ki ni namenjena vsakomur.« Po maši se je slavlje nadaljevalo v bližnji gostilni Špindler, kjer je slavljenko obiskal in nagovoril župan Peter Škrlec. Praznično družinsko srečanje sta s petjem obogatila Jurovski oktet in dekleška vokalna skupina Iskrice.

Slavljenska Pavlina je vsa voščila in lepe želje sprejemala z dobro voljo in ob tem podelila še kakšen nasvet za dolgo življenje.



Foto: Foto Askari

Občinska uprava

Svetniki kritični do podražitve vode

Občinski svet Občine Sv. Jurij v Slov. goricah je pred dopustniškimi dnevi v četrtek, 30. junija, zasedal na 23. redni seji. Direktor podjetja Mariborski vodovod d.o.o. Miran Jug je članom sveta predstavili Elaborat o oblikovanju cen storitev oskrbe s pitno vodo v Občini Sv. Jurij v Slov. goricah za letošnje leto, ki je predvideval znatno povišanje cene vode, zaradi dviga stroškov električne energije. Po vzoru drugih slovenjgoriških občin tudi člani sveta Občine Sv. Jurij v Slov. goricah niso sprejeli s strani Mariborskega vodovoda d.o.o. predlaganega dviga cene vode, ampak ceno vodarine, ki je bila predhodno usklajena na ravni občin UE Lenart, in bo od 1. julija znašala 1,034815 eur/m³ vode. Cena omrežnine ostaja nespremenjena. Članica in člani občinskega sveta so s sprejetjem predlaganega odloka pristopili k ustanovitvi javnega zavoda Javni lekarniški zavod Mariborske lekarne Maribor in

podali soglasje k predlagani sistemizaciji v vrtcu pri OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol. V prvi obravnavi je bil sprejet tudi predlagan Odlok o ustanovitvi JVIZ in VVZ OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, ki v skladu z zakonodajo spreminja sestavo sveta zavoda in usklajuje določila z zakoni in podzakonskimi akti. Trenutno veljaven odlok je bil namreč sprejet v letu 2007.

Občinski svet je odločal tudi o rebalansu proračuna za letošnje leto. Spremembe proračuna so bile svetnikom predložene predvsem zaradi izvedbe nujne komunalne infrastrukture v sklopu izvedbe kolesarskih povezav, dodane so bile nove postavke pri projektu Park spominov Jurovski Dol, obnove kužnega znamenja in potrebe po ureditvi nove učilnice v osnovni šoli, dodani pa so bili tudi novi socialni programi.



Foto: osebni arhiv

Tradicionalni koncert pevskih zborov in folklornih skupin OŠ J. Hudalesa

Oder kulturnega doma v Jurovskem Dolu po dveh letih premora ponovno napolnili mladi pevci, plesalci in glasbeniki. Poglejte si posnetek nastopa in to tako, da poskenirate QR kodo.



TROJICAFEST



Trojiški trg je vse 4 festivalske dni pokal po živih. Predstavili so se okoliški lokalni ponudniki, ki so z obiskom nadvse zadovoljni.



Nika Zorjan je po nastopu na TrojicaFestu na svojem Facebooku zapisala: "Sveta Trojica, brez besed sem! Hvala za nepozabno noč!"



Noro vzdušje je bilo na koncertu skupine Tabu, ki je pritegnil obiskovalce od blizu in daleč.



Plesalci Plesnega studia S so ob živahnih plesnih ritmih poskrbeli, da so združili in zbližali vse ljudi, željne dobre glasbe in zabave.



Šarmantni pevci iz skupine IL Divji so ogrevali ženska srca in poželi bučen aplavz.



Slovenska kraljica veselja Tanja Žagar z bandom je poskrbela za vrhunec nedeljskega dogajanja.



Na osrednji slovesnosti so zaslužnim občanom podelili občinska priznanja.



Osrednje slovesnosti so s udeležili številni visoki gostje, med njimi evropska poslanka Ljudmila Novak in ukrajinski veleposlanik v Sloveniji Mihajlo Brodovič.



Župan David Klobasa v svojem nagovoru predstavil navdihujoče načrte za razvoj Svete Trojice.



Obiskovalci so lahko ponovno prisostvovali avdivizualnemu spektaklu Razsvetljenje na pročelju cerkve Sv. Trojice.



Štiridnevnega festivalskega dogajanja TrojicaFest se je udeležila več tisoč glava množica.



Pomlad na jasi - otroški zabavni poligon je navdušil najmlajše.



Letošnja novost festivala je bil oder ob Trojiškem jezeru z elektronsko glasbo.



Barvit program so pripravili na slovesnosti ob 50-letnici Srečanj pesnikov in pisateljev začetnikov pri Sv. Trojici



Zmagovalec Kibflajšfesta je Kmetija Rojs.

Foto: Marko Pigac, Boštjan Podlogar in arhiv občine

Občina Sveta Trojica

Otvoritev avle kulturnega doma

Junij se je v občini Sveta Trojica začel slavnostno z otvoritvijo obnovljenega dela kulturnega doma – Razstavišča v avli Kulturnega doma Sveta Trojica. Nastal je prostoren in svetel prostor, z izboljšano funkcionalnostjo in novo opremo, ki je večstransko uporaben in prijazen za uporabo tudi gibalno oviranim. Trojiški župan David Klobasa je ob svečanem dogodku poudaril, da gre za pomemben korak, saj so stavbo, kjer potekajo različne prireditve, nekoč zgradili občani, obnavljalo pa se je ni že vsaj trideset let. S tem je Sveta Trojica ustvarila pogoje za izvedbo različnih razstav, dogodkov, druženj in sprejemov za vse deležnike v lokalnem okolju, ki želijo svoje ustvarjalne ali pa poslovne potenciale deliti s širšo javnostjo. Kot prvi je tako v novem prostoru razstavljal domačin Romeo Štrakl, ki je obnovljeno avlo ocenil kot elegantno, lepo urejeno in primerno za razstave. Turistično društvo Sveta Trojica pa je poskrbelo za kratek kulturni program in pogostitev z domačimi dobrotami ob koncu uradnega dela otvoritve.



Foto: arhiv občine

Občina Sveta Trojica

Sprejem novorojenčkov pri županu



Foto: arhiv občine

V četrtek, 16. junija, je v idiličnem okolju na zelenici samostanskega dvorišča v Sveti Trojici v Slovenskih goricah potekal sprejem novorojenčkov. Na sprejem je bilo vabljenih 27 otrok, od tega 14 deklic in 13 dečkov. Starše z dojenčki je pozdravil in nagovoril župan David Klobasa, ki je izrazil zadovoljstvo, da se je sprejema udeležilo tako lepo število staršev z otroci. Povedal je, da so v občini veseli vsakega novorojenega občana. Vsakemu otroku je izročil simbolično darilo. Starši pa so prejeli finančno vzpodbudo v višini 200 EUR.



7. 7. ČETRTEK

12.00 – Program B-LIVE
19.00

18.00 Kolesarjenje za vse generacije
📍 Štart izpred športne dvorane ✳️ Društvo upokojencev Benedikt

8. 7. PETEK

10.00 – Program B-LIVE
19.00

19.00 Gasilska veselica s Čuki
📍 Center Benedikta ✳️ PGD Benedikt

9. 7. SOBOTA

9.00 – Program B-LIVE
16.00

9.00 Razstava vozil kluba Starodobnik Slovenske gorice
📍 Center Benedikta ✳️ Klub Starodobnik Slovenske gorice

21.00 STAND UP
📍 Asfaltno igrišče ✳️ Študentski klub Slovenskih goric

10. 7. NEDELJA

10.00 Farno žegnanje
📍 Cerkev Sv. Benedikta ✳️ Župnija Sv. Benedikt

16.00 Tradicionalni pohod: Spoznavamo svoj kraj
📍 Štart izpred športne dvorane ✳️ Turistično društvo Atlantida

B-LIVE
Projekt je sofinanciran s strani
Evropske komisije v okviru
programa Evropa za državljanje

**ZERO
WASTE**
SUSTAINABLE

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

7. 7. ČETRTEK

12.00 Sprejem udeležencev v projektu B-LIVE
14.00 EU tradicionalna kulturna uvertura v projekt B-LIVE
15.00 Predstavitve odličnega primera: Vrtec Benedikt - pozitivne naložbe EU financiranja
16.00 Okrogla miza - Izzivi uravnoteženega demografskega razvoja v EU
18.00 Svečana slovesnost v EU: Noč državljanstva EU s podpisom pobratene prisege
19.00 Koncert Jazz Rock Skupine Átjáróház Zenekar (Slovaška)

8. 7. PETEK

10.00 EU vrednostni vrtljak
11.00 "Graharijada" - kulinarčni dogodek z lokalnimi okusi partnerjev, razstava izkušenj v EU hiši
15.30 Tržnica najboljših praks - ponovno aktiviranje EU podeželja
17.00 Aktivno & uspešno - interaktivne (vzajemne) delavnice za spodbujanje aktivnega in odgovornega državljanstva
19.00 Aktivacijski večer z živo glasbo

9. 7. SOBOTA

9.00 EU jutranja B-LIVE kava z mediji
10.00 Privlačna podeželska EU delavnica o oblikovanju akcijskega načrta za prihodnje sodelovanje med podeželskimi mesti
16.00 Zaključni slovesni koncert v cerkvi Sv. Treh Kraljev v Slov. goricah



Zmago Šalamun

Direktorji socialnih zavodov iz vse Slovenije obiskali enoto SVZ Hrastovec v Mariboru

Na povabilo direktorja zavoda Aleksandra Gungla si je šestnajst direktorjev in direktoric socialnih zavodov iz vse Slovenije skupaj z zasl. prof. ddr. Marijo Ovsenik ogledalo bivalno enoto Socialno

varstvenega zavoda Hrastovec v Mariboru. Direktor Aleksander Gungl jim je predstavil zavod, načrte za prihodnost in skupaj so si ogledali enoto zavoda na Livadni ulici v Mariboru.



Foto: arhiv zavoda

Zmago Šalamun

Novi vodstvi občinskih odborov NSi in SDS Lenart

V sredo, 15. junija, so na zboru članstva NSi Lenart izvolili novo sestavo občinskega odbora in za predsednika izvolili Antona Holca iz Lenarta, ki je na predsedniškem mestu zamenjal Maksimiljana Šumana. Volilnega zbora se je udeležil tudi predsednik NSi Matej Tonin s sodelavci.

V ponedeljek, 20. junija, so se na volilni konferenci sestali člani in članice občinskega odbora SDS Lenart. Po odstopu dosedanjega predsednika Damirja Jelenka so izvolili novo predsednico OO SDS Lenart Urško Možina. Ob tem so izvolili še enajst članski izvršilni odbor in tri članski nadzorni odbor.



Foto: S.G.

Jožica Krajner, podpredsednica RKS OZ Lenart

Srečanje starejših v organizaciji Rdečega križa

Občinska organizacija RK Cerkevjak je 3. junija organizirala srečanje starejših občanov.

Občinska organizacija RK Sv. Trojica je 6. junija pripravila tradicionalno srečanje starejših. Srečanja se je udeležila tudi najstarejša občanka občine Sv. Trojica Katarina Rajšp, ki bo letos dopolnila 103 leta. Obdarjena je bila s šopkom rož. V kulturnem domu so udeležencem pripravili kulturni program. V prenovljeni avli doma jim je Romeo Štrakl predstavil razstavljen umetniška dela.

Srečanje starejših, invalidov in bolnih je skupaj s Karitasom župnije Sv. Ruperta in Društvom upokojencev Voličina bilo 4. junija. Srečanje se je najprej odvijalo v cerkvi Sv. Ruperta, družabni del pa se je nadaljeval v Jožefovem domu. Kljub skromni udeležbi je bilo čutili obojestransko zadovoljstvo, da se je srečanje lahko izvedlo.

Dr. Marjan Toš

Paberki o stari lenarški pekarni ali kruh naš vsakdanji ... (2. del)

Kruh na Slovenskem

Z odkrivanjem zgodovinskega spomina, povezanega s kruhom, vedno bolj ugotavljamo, da v preteklih stoletjih kruh sploh ni bil poglavitna ali glavna jed na Slovenskem in da ga v nekaterih območjih sploh niso poznali. Kljub temu pa je s kruhom v zadnjih stoletjih povezana vrsta oblik, načinov priprave ter predvsem njegova vloga v vsakdanjem življenju, šegah in navadah. Čeprav kruh ni bil vselej na mizi ob posameznih obrokih, je slovenski kmet vedno govoril o njem z vso spoštljivostjo. Kljub temu da pisni viri omenjajo kruh na Slovenskem že v 13. stoletju, ga ne moremo šteti med najstarejše jedi. V preteklih stoletjih tudi ni bil razširjen kot živilo po vseh slovenskih pokrajinah. Mnogokje ga sploh niso uživali vsak dan, kaj šele pri vseh obrokih. Kruh je bil ponekod neposredno povezan z vsakdanjkom in razmerami, na primer v Trenti, v posameznih delih Primorske ali v Suhi krajini na Dolenjskem, kjer ga ni bilo v izobilju. Kronisti navajajo, da kruha kljub revščini niso stradali v Prlekiji in na Murskem polju. Tam, kjer je bilo kruha malo, je pomenil posebno vrednoto, pogosto statusni simbol. Mlinarji iz doline zgornje Krke so bili na primer zelo iskani botri ali poročne priče, ker so h krstu, birmi ali na svatbo prinesli beli kruh. V številnih krajih na Slovenskem so morali posamezna žita kupovati, če so hoteli imeti vsaj občasno tudi kaj kruha. V nekaterih alpskih območjih je kruh nadomeščala polenta. Kruh na Slovenskem ni bil običajen del prehrane. Posebno vrednost so imeli na Slovenskem beli kruh in razne pogače. Beli kruh je bil na Slovenskem vedno merilo in odsev višje ravni in neke blaginje.

Na Slovenskem imamo prva pisna pričevanja o kruhu že iz 13. stoletja. Meščani so se oskrbovali s kruhom s podeželja. Vaščanke so doma pekle kruh in ga nosile po hišah in prodajale po tržnicah. Peka kruha kot domača obrt je bila značilna zlasti v slovenski Istri in Goriških brdih. Ko govorimo o prodaji kruha v mestih in o možnostih dodatnega zaslužka s peko, moramo omeniti tudi prodajo prest. Znano prestarsko središče je bilo v Velesovem na Gorenjskem in njegovi okolici. Po izročilu se je peka prest razširila po ukinitvi velesovskega samostana za časa Jožefa II. S kruhom je povezana cela vrsta opravil, od setve do mlačve, uskladiščenja zrnja, mletja ter same izdelave kruha in peke. Posebno poglavje predstavlja njegovo uživanje in vloga v prehranskih obrokih, kar se je tudi spreminjalo in je bilo povezano z uvajanjem posameznih žit. Z vrstami žita so povezane tudi posamezne vrste kruha, njihova priprava, sestava in oblike. Na Slovenskem smo v preteklosti poznali najrazličnejše vrste kruha. Najbolj dragocen in najmanjkrat na mizi je bil beli kruh. Priljubljena sta bila tudi rž in iz nje spečen rženi kruh. V navadi so bile tudi zmesi kruha. Mešali so ga s krompirjem, fižolom, koruzo, bučnimi in sončničnimi pečkami, mletimi smrekovimi storži, drevesnim lubjem (mokovnico), sadnimi ali grozdnimi tropinami, lanenimi in konopljinimi glavicami in podobnim. Ajda se uveljavi sorazmerno pozno, šele v 15. stoletju, koruza pa se prvič omenja v drugi polovici 16. stoletja. Navade, ki so se vrstile

okrog kruha, so na Slovenskem izredno bogate (pregovori, pesmi in legende).

Peka v krušni peči je najstarejši način peke kruha, ki se je ponekod ohranil vse do danes. Običajna kurjava za krušne peči so bukova ali gabrova drva. Ogenj so običajno prižgali v šopih nasekanega vejevja različnih vrst drevja (»bašli«, »pišli«). Vsaka gospodinja ve, kako pomembno je, da je peč resnično dobro segreta, kajti v nasprotnem primeru se kruh ne speče kakovostno. Če se med peko pokaže, da peč ni dovolj segreta, je ni možno dodatno segreti. Umetnost peke kruha v tradicionalni krušni peči je odvisna od dobre moke, pravilno vzhajane kruha in dobro segrete peči.

V Slovenskih goricah so stoletja dolgo pekli kruh doma, v krušnih pečeh. Nekaj te tradicije se je še ohranilo. Žal pa se niso ohranili nekdanji mlini ob slovenskogoriških vodotokih, v katere so kmetje vozili zrnje za mletje v moko. Mlini so bili tudi v neposredni bližini današnjega mesta Lenart, na Globovnici in Velki. V Slovenskih goricah so pekli največ črnega, rženega kruha, ob praznikih pa tudi beli kruh, potice in pogače. Kruh je bil odraz blagostanja ljudi in tam, kjer kruha ni bilo, je običajno vladalo veliko pomanjkanje in so bili otroci lačni. To je bilo značilno za nekdanje viničarje in želarje, ki tudi niso imeli njiv, na katerih bi sejali žita. Na območju Slovenskih goric so sejali rž, ječmen in pšenico, kasneje tudi koruzo in marsikje še ajdo. Ajdov kruh za to območje ni bil značilen. Prevladoval je črni kruh, običajno rženi ali pa so gospodinjje mešale rženo in pšenično moko. Siromašnejši sloji so pekli tudi koruzni kruh, med ljudmi so ohranjeni celo spomini na peko koruznega kruha iz moke, ki so jo mleli doma v »žrmljah«. Ko je gospodar zapregel konje in peljal zrnje v mlin, je bil na vsaki domačiji praznik. Zvečer, ko so bile vreče moke doma in moka že varno spravljena v kaščah, so gospodinjje postregle ali z belim kruhom ali celo s pogačami. Veliko pomanjkanje kruha je bilo v času prve svetovne vojne, ko ni bilo dovolj delovne sile, da bi obdelali polja in pridelali dovolj pšenice. Hudo je bilo tudi v gospodarski krizi po letu 1929 in nato med drugo svetovno vojno. Kljub temu se je na slovenskogoriškem podeželju našlo dovolj kruha in ponj so hodili tudi ljudje iz Maribora. Zlasti proti koncu druge svetovne vojne, ko je bila preskrba z živili izredno slaba. Za kolač kruha so včasih ponujali celo premoženje, ure ali mestna oblačila. Posebej težko je bilo takoj po vojni leta 1945, ko je bila obvezna oddaja kmetijskih pridelkov in so kmetom pobrali velik del pridelane pšenice in drugih žit. Marsikje so pšenico skrivali, da so imeli dovolj kruha za lastne potrebe. Zaradi tega so bili številni kmetje iz Slovenskih goric celo zaprti.

Kmečke gospodinjje so običajno pekle kruh vsakih štirinajst dni, in sicer od pet do osem hlebov po 3 kg, odvisno od velikosti družine in moči gospodinjje, saj umesiti tako velike količine testa zahteva veliko moči. Na vsak kolač kruha so vzeli žlico slane vode, nato so med mešanjem dodajali toplo vodo,



Foto: osebni arhiv

dokler testo ni bilo pravilne trdote. Ko je testo odstopilo od rok, je bilo pripravljeno na delitev na kolače. Vsak kolač testa so položili v okroglo košarico ali »krbulo«, pleteno iz slame in vrbe, ga pomokali, pokrili z laneno krpo in pustili vzhajati. Vzhajanje je trajalo približno 3 ure. Korito so postrgali s trikotnim železnim strgalnikom in iz tega ostanka testa spekli »postržnjek«, ki so ga običajno dali najmlajšemu otroku v

družini. Ko so testo namestili v košarice, so začeli kuriti v peči. Uporabljali so bukova drva, ki dajejo najboljšo toploto.

Ljudska modrost je kruh poimenovala »božji dar« in glede na to, v kolikšni meri je z njim prepleteno življenje ljudi, bo to tudi držalo. Svojo vrednost je dobil že v predkrščanski dobi, vendar kljub častitljivi starosti predstavlja možnost ustvarjalnega navdiha v povezavi s spoznavanjem in spoštovanjem preteklosti ter s tem kulturne dediščine določenega prostora tudi v sodobnem času. Njegova na novo odkrita vrednota je velik izziv vsem tistim, ki želimo z njegovo pomočjo, tistim čudovitim vonjem sveže pečene kruha, znova obuditi pozabljeno domačnost. Ugledni slovenski etnolog prof. dr. Janez Bogataj je o njegovi vlogi v sodobnem času zapisal: »V naše pogosto odtujene, sprte, atomske, betonske vsakdanjike in praznike vnaša sestavino kakovosti, naša omizja z njim spet postajajo okolja obogatene duhovnih spoznanj.«

Marjan Toš

Martini Jozić Agatin pokal



Foto: Anja Hadelja

Kasaške dirke na lenarški Poleni z novim rekordom hipodroma – 1:14,8

Na lenarškem hipodromu Polena so bile tradicionalne poletne kasaške dirke, ki jih je z gledno pripravil domači Konjenški klub Slovenske gorice iz Lenarta. V ospredju je bila dirka deklet za tradicionalni pokal Agate. Nekoliko nepričakovano, a zaslužno je zmagala voznica Martina Jozić iz Srbije, ki je dobro vodila srbskega kasača Saphira AT in zmagala s kilometrskim časom 1:17,6. Na drugo mesto se je uvrstila Vesna Šušteršič iz Ljutomera, ki je vozila Pelli s časom 1:17,8 in na tretje mesto Darja Krelj iz Komende, ki je odpeljala Iron Roada s časom 1:17,9. Prva favoritkinja te dirke Darja Trontej Dolinšek iz Ljubljane je tokrat ostala praznih rok. Naj zapišemo, da je lenarški hipodrom edini v Sloveniji, na katerem vsako leto posebej pripravijo dirko samo za voznice za pokal Agate.

Sicer pa je bilo na sporedu šest kasaških dirk na dobro pripravljene 1.700 metrske stezi. Med njimi so bile tudi tri spominske dirke, in sicer za memorial Jožeta Hercoga, Tomaža Osterca in Toneta Družovca.

V memorialu Jožeta Hercoga, ki sodi med velike legende slovenskega kasaškega športa, so slavili domačini, saj je Milan Žan namesto obolelega Franca Lovrenčiča do zmage sijajno odpeljal Laosa s kilometrskim časom 1:17,1 pred prvim favoritom te dirke Don Saxom na vaje

Janka Sagaja iz Ljutomera s časom 1:17,2 in Anabelo na vajejih Marka Slaviča iz Ljutomera s časom 1:17,5.

V memorialu Tomaža Osterca, ki je sodil med najbolj obetavne mlade tekmovalce in je bil član lenarškega kluba tako kot njegov oče Zvonko, je slavil Iago D' Amore na vajejih enega najboljših slovenskih voznikov kasaških konj Milana Žana s fantastičnim kilometrskim časom 1:14,8 pred Krac du Clocher na vajejih Zvonka Osterca iz Lenarta z enakim časom in Vittorino na vajejih Ljutomerčana Dušana Zorka s časom 1:15,2. To je bila poslastica za gledalce, saj je bil dosežen novi rekord hipodroma Polena – 1:14,8. Lepše zahvale in priznanja si organizatorji dirk skoraj niso mogli želeli.

V memorialu Toneta Družovca, ki je bil dolgoletni predsednik lenarškega kluba in organizator kasaških dirk, pa je slavila Brandy na vajejih Vesne Šušteršič iz Ljutomera s časom 1:19,1 pred Ramzesom na vajejih Branka Seršena iz Ljutomera s časom 1:19,1 in Djangom na vajejih Vita Šadla prav tako iz Ljutomera s časom 1:19,2.

Med zmagovalce lenarških kasaških dirk na Poleni sta se vpisala še Callas na vajejih Vita Šadla iz Šentjerneja v šesti dirki s časom 1:20,5 in Bersha MMS na vajejih Andreja Simončiča iz Šentjerneja v prvi dirki s časom 1:18,2.

Knjižnica Lenart

Kaj 'mo brali toto poletje?

V Slovenskih goricah ima vsaka vas svoj glas. A pogosto se naše govorne posebnosti izgubljajo v senci prevzetih izrazov in tujk. Pa vendar so tako pristni naš besedni red, govorne posebnosti, pa tudi naše izročilo in navade. Vse to smo v Knjižnici Lenart skušali ujeti v naši novi knjigi receptov Ke 'mo jeli?, ki smo jo izdali v sklopu praznovanja našega jubileja.

60 let od ustanovitve Knjižnice Lenart smo obeležili z osrednjo prireditvijo v družbi s. Nikoline Rop, častne občanke občine Lenart. Dogodek je bil v sodelovanju z Občino Lenart uvrščen tudi v program LENarta. »Dobra jed lahko uspe le, če jo gospodinja pripravlja z veseljem,« nam je zaupala s. Nikolina, ki je navdušeno spremljala tudi nastopajoče – Harmonikarski orkester Siniše Čeha in plesalce Folklorne skupine KD Sv. Ana. O

pomenu branja in pomembnosti knjižnic sta spregovorila župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger in Petra Kranvogel Korošec, direktorica Knjižnice Lenart.

Točno 14. junija, na dan obletnice ustanovitve, smo v knjižnici pripravili zaključek pesniškega natečaja Posladkajmo se z verzi, ki smo ga posvetili našemu jubilejnemu letu in pesniku Karlu Destovniku Kajuhu ob 100. obletnici rojstva. V sklopu pesniškega natečaja smo zbrali 20 pesmi, ki so opevale lepote branja, knjig in knjižnic. Zmagovalno pesem Odenki samote je napisala Ksenija Šešerko iz Maribora. Dogodka pa so se udeležili sodelujoči iz vse Slovenije.

Praznovali smo tudi z našimi pravljimi obiskovalci. Kar 30 otrok se je zbralo na sredini rojstnodnevni zabavi Knjižnice Lenart. Na diatonični harmoniki sta nam



Foto: Maksimilijan Krautič



Foto: Nina Zorman

zaigrala Luka Pučko in Gal Hager, tudi tokrat pa smo se sladkali z domačimi dobrotami – češnjami in melisnim sokom. Kakor je v pravljicah počen lonec, je tudi našega praznovanja bilo enkrat konec. Zaključili smo ga v petek, 17. junija, v družbi Igorja Plohla in njegove nove slikanice Lev Rogi premaguje ovire. Dogodka so se udeležili predstavniki Založbe Pivec, pri kateri je slikanica izšla, o Občini po meri invalidov je z avtorjem razmišljal župan Občine Lenart, za glasbeni okvir pa je poskrbela Neža Ožinger.

Knjiga Ke 'mo jeli? je že na voljo za izposajo v Knjižnici Lenart. Gre za 60 receptov iz Slovenskih goric, ki smo jih morda že pozabili in so jih gospodinjice z veseljem pripravljale v preteklosti. Knjiga je plod enoletnega dela, od zbiranja receptov v sklopu Tedna kulturne dediščine 2021 do

njihove urejene predstavitve v knjižni obliki v družbi prispevkov društev kmečkih žena in deklet ter gospodinj iz Benedikta, Cerkvnjaka, Lenarta, Svete Ane, Svetega Jurija, Svete Trojice in Voličine, ki so po naši osrednji prireditvi v družbi Marka Šebarta iz Društva vinogradnikov Lenart pripravile kulinarično doživetje.

Pomembno je jesti. Pomembno je praznovati in pomembno je brati. Torej zdaj vas vprašam: kaj 'mo brali toto poletje? Vabimo vas k prebiranju del Borisa Pahorja, ki je preminil konec maja letos. Ponovno pa smo pripravili skrito poletno branje za odrasle bralce in poletne izzive za mlade in otroke. Izbira je vaša! Z naših polic vas vabi več kot 90.000 enot gradiva. Gotovo se za vsakogar nekaj najde. Naj vam to poletje ne zmanjka branja, dobrega branja in dobrih domačih jedi!

Michel Vugrinec

Ne zamudite pestrega poletnega dogajanja v Zavrhu!

V soboto, 16. julija, in nedeljo, 17. julija 2022, se bomo posvetili 40. obletnici uradne otvoritve kovinskega Maistrovega stolpa!

Čez dan, od 10.00 do 20.00, bodo za mlade in mlade po srcu na voljo ustvarjalne delavnice, saj je tudi Maister v Zavrhu prihajal na počitek, kjer se je inspiriral za umetniško ustvarjanje. Preizkusite se v tem tudi vi.

V soboto, 16. julija, ob 20.00, bo dogajanje s koncertom popestrila završka pevka Eva Kurnik s kitaristom Alenom Kirbišem, s katerim bosta predstavila zimzelene slovenske popevke.

Leta 1982 so po napornem dnevu in proslavi ob odprtju stolpa prebivalci sedli za male ekrane, na katerih so si lahko pogledali takrat izdan in predvajan film Učna leta izumitelja Polža. Malce nostalgije si bomo privoščili tudi mi in si ta film ogledali **v nedeljo, 17. julija, ob 21.00**, v prvem večernem kinu na prostem.

Naslednjo soboto, 23. julija, ob 20.00, bomo v Zavrhu v sklopu LenART-a lahko uživali v kriminalni komediji Inšpektor Jaka!

V nedeljo, 24. julija, ob 21.00, bo sledil še kino na prostem, Sreča na vrvi.

V petek, 5. avgusta, je mednarodni dan piva, zato se bomo ta vikend, **od 5. do 7. avgusta**, pivu priklonili tudi mi z izbrano ponudbo točenega lokalnega in kraft piva, kulinaričnimi dobrotami, ki so ob pivu obvezne, in rock glasbo.

V soboto, 13. avgusta, ob 20.00, bomo prisluhnili še enemu mlademu završkemu glasbeniku, ki je osvojil tekmovanje Virtualni šov Ljubljana ima e-talent, Dominiku Petku s svojo skupino.

V nedeljo, 14. avgusta, ob 20.45, bo sledil kino na prostem, Gremo mi po svoje.

20. in 21. avgusta bomo obujali tradicijo postavljanja klopoteca, ki poskrbi, da so tudi naslednje leto kupice polne. Na voljo bodo tudi vsa izbrana lokalna vina, vključena v vinoteko Maistrove kleti.

Ob tej priložnosti bomo imeli čez dan na ustvarjalnih delavnicah možnost ustvarjanja lastnih tehničnih in etnoloških izdelkov, odvijale pa se bodo Klopotečeve igre, in sicer tekmovanje v spretnostih kmečkih iger, od nošenja pute do sestavljanja letvenega voza in še česa.

V soboto, 20. avgusta, ob 20.00, bo dogajanje z mešanico folka in bluz z rockovskim pridihom popestril Prlek Tadej Vesenjaj, eden najprepoznavnejših

kantavtorjev v Sloveniji, šestkratni nagrajenec KantFesta.

V nedeljo, 21. avgusta, ob 20.45, bo sledil še zadnji kino na prostem v Zavrhu, Traktor, ljubezen in rock'n'roll.

V petek, 26. avgusta, ob 20.00, bomo počitniško dogajanje zaključili s koncertom priznane vokalne skupine IL DIVJI, ki rada pride v Zavrh ter prepleta jazz, pop in

klapsko petje, v glasbenih vodah pa je prisotna že več kot 10 let in se po lanskem uspešnem koncertu vrača v sklopu prireditev LenART.

Organizator: Občina Lenart – LenART, Kavarna Maistrova klet Zavrhu/Završki CEKOR v sodelovanju s Turističnim društvom Rudolf Maister - Vojanov Zavrhu in sodelujočimi organizacijami.

V primeru slabega vremena se bo program prilagodil.



Foto: arhiv občine

maribor
24.si



Dr. Marjan Toš

Pol stoletja od pobude za srečanja piscev začetnikov v nekdanjem Gradišču



Fotografija: Udeleženci prvega srečanja na odru v Gradišču (arhiv KD Ernest Golob – Peter)

Korenine trojiškega literarnega snovanja so preveč globoke, da bi jih lahko izruval še tako močan politično-ideološki vihar. V zgodovino so nekdanja Srečanja pesnikov in pisateljev začetnikov (SPIZ) trajno zapisana kot del vseslovenskega literarnega gibanja. Mnjenja so sicer deljena, a zgodovine za nazaj pač ni mogoče spreminjati. Pobuda je dozorela v ekipi ljudi, ki so vedeli, kaj hočejo, zato so tudi zasluge nedeljive in gredo vsem, ki so dodelili pomen takšne kulturne prireditve pred pol stoletja v nekdanjem Gradišču, ki smo mu sicer domačini vedno rekli kar »Trojica«. Tako je pač bilo.

Letos mineva petdeset let od pobude za organizacijo prvega srečanja pesnikov in pisateljev začetnikov, ki sta ga organizirala Kulturno-umetniško društvo (KUD) Ernest Golob – Peter in Zveza socialistične mladine Slovenije (ZSMS) iz Sv. Trojice v Slovenskih goricah (takrat Gradišče v Slovenskih goricah). Na pomoč je priskočil še tednik Antena (deloma pa z objavo razpisa tudi Mladina) in »beseda je čez nekaj mesecev meso postala«. Pobudo za takšno srečanje je dal Slavko Štefanec, ki je bil leta 1972 predsednik KUD-a. Njegovo idejo, da bi organizirali prireditev, na kateri bi se srečali mladi literati začetniki po objavljenem razpisu za najboljši prispevek v pesmi o kraju Gradišče v Slovenskih goricah, sta sprejela upravni odbor KUD-a in krajevni mladinski aktiv. O tej zamisli so govorili tudi v Lenartu na Zvezi kulturnih posvetnih organizacij (ZKPO), in sicer Tone Štefanec, Slavko Štefanec, Janez Kurbus in Drago Lipič ter članci mladinskega aktiva Pavla Skoliber in Erna Mlinarič. Na tem sestanku so sprejeli ta predlog in ga še dopolnili s tem, da bi prireditev razširili na devet občin severovzhodne Slovenije ter objavili razpis za zbiranje prispevkov v prozi in poeziji od literatov začetnikov, ki do tedaj še niso objavljali.

Upravni odbor KUD-a in predsedstvo mladinskega aktiva sta po omenjenem sestanku sprejela tako zasnovan predlog in imenovala pripravljalni odbor, katerega člani so bili: predsednik mladinskega aktiva Drago Lipič, predsednik KUD-a Slavko Štefanec, Erna Mlinarič in Pavla Skoliber. Na prvem sestanku pripravljalnega odbora je bil izvoljen za predsednika Slavko Štefanec, tajnica je postala Erna Mlinarič. Dogovorili so se tudi o datumu prve prireditve – določili so 11. februar 1973. Vprašanje financiranja in objave razpisa je ostalo odprto, saj ga v tako kratkem času niso

mogli rešiti. Za pokroviteljstvo nad prireditvijo so prosili revijo Mladina in Antena, prva ga je odklonila, vendar je objavila razpis, druga pa ga je sprejela. Zveza kulturnih organizacij Slovenije je prva tri leta pomagala pri srečanju literatov začetnikov s strokovno žirijo in je šele z letom 1975 postala tudi soorganizatorica. Ob že navedenih so sodelovali pri srečanjih še družbenopolitične organizacije in skupnosti Gradišča in občine Lenart, glasilo Mladina, republiška konferenca Zveze mladine Slovenije, Združenje gledaliških skupin, Društvo slovenskih pisateljev, Zveza sindikatov Slovenije, Kulturna skupnost Slovenije in Kmečki glas, in sicer s finančno pomočjo ali pa s podeljevanjem posebnih priznanj.¹

Prvo srečanje je bilo 11. februarja 1973 leta v prostorih kulturnega doma. To in vsa naslednja srečanja so bila posvečena slovenskemu kulturnemu prazniku. Žirija, ki so jo sestavljali Nada Gaborovič, Niko Grafenauer in Janez Švajncer, je izbrala med petinpetdesetimi avtorji iz devetih občin severovzhodne Slovenije osem avtorjev, ki so bili nagradjeni, in sicer: iz Maribora Danilo Breg in Milovan Guzej, s Ptujca Franc Milošič in Silva Razlag, iz Ljutomera Roman Plohl, avtor pod šifro »Mitja Vlasov« in avtor pod šifro »Silva«. Na srečanju so ob nagrajencih sodelovali še naslednji mladi literati: iz TKŠ Rakičan - Vojnik, iz Maribora Miroslav Pravdič, Ljubo Raičević, Boris Kumer, Mirjana Krecenbaher in Leon Sngħ, iz Moravc Štefan Flisar, iz Gradišča Tišine Danica Horvat in še trije literati pod šifro. Književnik Niko Grafenauer navaja v tedniku 7D, da so bili prispevki na ljubiteljski ravni, saj je bil tak namen festivala. Poezija se mu je zdela nekaj boljša od proze. Veliko je bilo ljubezenskih motivov. Tu in tam je bilo zaznati vplive moderne poezije; niso pa odkrili kakih izvornih »naivnih« literarnih pojavov. Svojo kritiko je končal z mislijo, da je Gradišče (Sv. Trojica) v Slovenskih goricah pravi kraj za festival amaterskega pesništva.

»Gradišče je nosilo organizacijska bremena štirinajst let. Vedno težje je bilo zagotavljati visoke zahteve strokovnjakov na eni strani, kar je gnalo kakovost in obstanek gibanja naprej, in popolnoma drugačen svet življenja na lokalni ravni nerazvitih Slovenskih goric na drugi strani. Višja kot so bila strokovna pričakovanja in postavljeni kriteriji, manj je bilo razumevanja in finančne podpore na lokalni ravni,« se spominja Drago Lipič.



In glede tega je imel prav, saj je nekdanje Gradišče ali Sv. Trojica, kakorkoli že obračamo imeni, kraj, ki ima literarne korenine, od Oroslava Cafa do dr. Alojza Kraigherja, da o Ivanu Cankarju in Ivu Brnčiču ne govorimo posebej. Gibanje se je v tedanjem Gradišču (današnji Sv. Trojici v Slovenskih goricah) od leta 1973 odvijalo pod okriljem Kulturnega društva Ernest Golob – Peter in Aktiva Zveze socialistične mladine Gradišča v Slovenskih goricah, a se je po letu 1985 zaradi finančnih težav začelo seliti po Sloveniji in dobilo potomca: Festival mlade literature Urška, ki ga od leta 2000 v Slovenj Gradcu prireja Javni sklad RS za kulturne dejavnosti. Gibanje je torej kljub mnogim vzponom in padcem ostalo in živi med mladimi ustvarjalci. A brez nekdanjih pobudnikov in mnogih uglednih literarnih imen, še zlasti brez Petra Božiča, ki so ga obdajali Dragica Breskvar, Peter Kuhar, Evgen Jurič, Ančka Šumenjak, ne bi bilo razvoja. Člani žirije pa so bili znani slovenski literati, Nada Gaborovič, Niko Grafenauer, Janez Švajncer, Evgen Jurič, Ivan Potrč, Marko Kravos, Peter Božič, Tone Kuntner, Leopold Suhodolčan, Janez Mušič in drugi. Iz srečanja se je razvila še literarna kolonija in nastala je nepogrešljiva revija Mentor. Vse to je dediščina gradiških začetkov. Zato bi morali biti Trojičani na obletnico razpisa prvega srečanja ponosni in še bolj ponosni prihodnje leto, ko bo minilo pol stoletja od prvega dogodka v takrat nabito polni dvorani doma kulture. Je treba k temu še kaj dodati? Mislim, da ne, se pa je treba spoštljivo spomniti vseh, ki so krčili in orali ledino, zarezali globoke brazde in uredili plodno literarno njivo, ki daje bogate pridelke. V slovenski kulturni zakladnici in v slovenski skrinji kulture se bo zaradi tega našlo marsikaj zanimivega tudi od Sv.

Trojice. Pridelki so bili namreč vedno obilni, predvsem pa kakovostni.

Za konec bom uporabil besede mlade ustvarjalke, uspešne pisateljice Nataše Kramberger, sicer tudi kolumnistke Dnevnika iz leta 2021. Takrat je zapisala: »Urška, kot festivalu ljubkovalno rečemo, letos praznuje 20. obletnico delovanja na osemindvajset let podlage – tako temu rečemo na vzhodni strani –, razvil se je namreč iz literarne kolonije Srečanje pisateljev in pesnikov začetnikov, ki ga je ekipa nekkih ruralnih literarnih norcev vzpostavila v Gradišču v Slovenskih goricah, danes Sv. Trojici, daljnega leta 1973, kar je skoraj abraham. V državi bomo danes težko našli književnico ali književnika, ki svoje literarne poti ni začel ali vsaj malo prehodil v okviru te ljubiteljske, torej »amaterske«, večidel tudi nevladne, društvene, prostovoljno-profesionalne, javno-zasebne, visokokakovostne, strokovno izpeljane, unikatno neprecenljive in nenadomestljive pobude.«² Za pravo literarnozgodovinsko oceno omenjenega dogajanja pa je še prezgodaj in s tem se bodo ubadali literarni zgodovinarji. Gradišču oziroma Sveti Trojici pobude izpred pol stoletja nihče ne more vzeti, zgodilo se je gibanje, ki sloni na tradiciji kulturno bogatega kraja in ustvarjalnih ljudi. In tako naj tudi ostane.

¹Mag. Nataša Kolar, PMPO, www2.arnes.si z dne 31. 5. 2022. Nataša Kolar je kot zgodovinarica celovito in zelo objektivno obdelala prvo polovico srečanj in vlogo organizatorjev in posameznikov, ki so bili najzaslužnejši, da se je to literarno gibanje v nekdanjem Gradišču sploh začelo. O srečanjih so objavljeni tudi zapisi v Lenarškem zborniku in v Trojiški kroniki. ²Nataša Kramberger, Za ljubitelje Urške, Dnevnik, 12. 10. 2021.

Jasna Vračko

Društvo upokojencev Lenart ali velika srebrna družina mesta Lenart

Morda bi kdo rekel, da človek v pokoju ne ve, kaj bi s časom. Morda bi kdo rekel, da ga preveva dolgčas. Od jutra do večera goli čas. No, ta nekdo zagotovo še ni stopil med vrste Društva upokojencev Lenart in ta nekdo zagotovo še nima njihove članske izkaznice. Sicer bi vedel, da bo vnuka ali pravnuke še naprej z veseljem čval, vendar bo moral prej preveriti koledar na svoji domači steni (tega ima zagotovo vsak upokojenec). Na koledarju je namreč zapisanih več aktivnosti, kot jih je imel v svojih najbolj zaposlenih časih. Tako se tisti, ki smo del družine članov Društva upokojencev Lenart, dobro zavedamo, da nenajavljen obisk za kavo ne bo obrodil sadov, saj sta dedi in babi ali pa pradedi in prababi bodisi na izletu bodisi na kakšni športni ali drugi dejavnosti. Skratka, mladi bi zanju rekli, da »jima dogaja«.

Nekoč mi je moj nadobudni sin ob burni debati, kaj naj bodo posameznikove prioritete v življenju (v mislih sem imela predvsem učenje), dejal, da je na prvem mestu vedno družina. In imel je prav. Prav ima tudi vsak, ki bere te vrstice in se morebiti sprašuje, ali člani društva upokojencev to upoštevajo, glede na njihovo zasedenost časa. Povem vam, da ja. Čas, ki ga preživimo s prababico in pradedkom, je čudovit. Zakaj? Zato, ker sta srečna. Ker uživata. Ker živita. Na polno. In vem, da k temu veliko prispeva prav Društvo upokojencev Lenart, ki ga bom poimenovala kar velika srebrna družina mesta Lenart.

Pa da ne bi nekaj na pamet razpravljala, kaj počnejo v tej veliki srebrni družini mesta Lenart, sem se obrnila kar na glavo

družine, predsednika društva Stanka Cartla. Ko bi videli, s kakšnim navdušenjem in pristnim veseljem sva razvila pogovor o dejavnostih društva. Povedal je, da imajo v društvu tudi za leto 2022 pester program dela. In povem vam, beseda pester tukaj ni nobeno pretiravanje. V programu najdete izlete, pohode, kulturne dejavnosti, športne aktivnosti in še kaj. Zaželite si karkoli, oni to imajo ali oni to počnejo.

Recimo letos so v program uvrstili tri izlete. Na Madžarsko so že odvihrali, odhajajo pa še na Brezje in v Bohinj z okolico. Jeseni se bodo podali še na pot do Avstrije, kjer si bodo ogledali Vrbsko jezero, ogledali pa si bodo tudi bodisi Minimundus bodisi Velenje. To, pravijo, bodo še dorekli.

Kulturno udejstvovanje jim je letos še posebej v ponos. Njihovo društvo je dopolnilo 70 let – če se pošalim, bi lahko rekli, da je društvo že samo sebi član nekaj časa. Kar je občudovanja vredno. Prav tako proslava, ki so jo priredili v Domu kulture Lenart. V mesecu septembru bodo pripravili razstavo ročnih in likovnih del. Poleg tega skrbijo za hrano duha tudi prek bralnih uric v Domu Svetega Lenarta. V tem domu pa vsak mesec že več let članice društva, ki se združujejo v sklopu Pevk ljudskih pesmi Društva upokojencev Lenart, dan polepšajo stanovalcem, ko skupaj z njimi prepevajo pesmi in z glasbo širijo to svoje veselje do življenja.

In kaj nudijo od športa? Pohodi so njihovo področje: od spomladanskega pohoda po Slovenskih goricah, prvomajskega pohoda v Zavrh, pohoda na Pohorje oziroma Roglo (z vključenim piknikom) in ne nazadnje jesenskega pohoda po Slovenskih goricah.



Foto: arhiv društva

Pojem športnih aktivnosti se tukaj šele začne. Člani društva namreč sodelujejo v strelski ligi, tekmujejo v streljanju z zračno puško, sodelujejo v meddruštvenem kolesarjenju (letos septembra), organizirajo turnir v balinanju, igrajo šah in pikado, izvajajo tekmovanje v igranju kart, v sezoni se poslužijo športnega ribolova, celo leto pa ženske članice pridno telovadijo v telovadnici na vodeni vadbi. Greh bi bil, če ne bi izpostavila ruskega kegljanja v Športnorekreacijskem centru Polena. Tej dejavnosti bi rekla kar srčica njihovih športnih aktivnosti. Pred leti so ob dovoljenju Občine Lenart (za kar so še vedno hvaležni) sami postavili in opremili dve igrišči za rusko kegljanje. Ti dve igrišči redko samevata, saj v društvu člani redno igrajo to izmuzljivo igro natančnosti, prav tako pa izvajajo treninge za turnir oziroma ligo ruskega kegljanja. Predsednik društva Stanko Cartl je ponosno povedal, da je veliko članov društva že večjih te igre, vedno pa so veseli vsakega para novih rok, ki bi želel deliti veselje do te igre z njimi. Samo vprašati jih je treba. Saj veste, lepa beseda (vedno) lepo mesto najde.

Čeprav je bil klepet ob kavi s predsednikom Društva upokojencev Lenart Stankom Cartlom še kako prijeten, sva morala odkrivanje aktivnosti velike srebrne družine Lenarta počasi zaključiti. Saj veste, enega od naju so čakali majhni otroci, drugega pa rusko kegljanje. Najbrž mi ni treba pojasnjevati, kateremu od naju je pripadala katera obveznost. Ampak pod črto naj še povem, da toliko izpopolnjenega življenja v tretjem življenjskem obdobju ne najdeš kar tako. Ponosna sem, da sta naša prababi in pradedi člana te velike družine. Z veseljem jima bom pomahala, ko ju bomo z družino ob sprehodu po Poleni spet videli, kako navdušeno in zavzeto igrata to igro ruskega kegljanja. Ampak se ve, v sredo popoldne pa pridemo na kavo.

Naj vsem članom za konec naklonim še eno misel, ki me spominja nanje:

»V našem življenju ne štejejo leta, pač pa šteje življenje v naših letih.« (Adlai E. Stevenson)

Srečno, velika srebrna družina mesta Lenart!

Cvetka Fajdiga

Srečanje po 50-letih

Po petdesetih letih od vaje v Osnovni šoli Lenart smo ob obletnici obujali spomine iz šolskih dni. Zbralo se nas je 31 sošolcev, predvsem generacija 1957. Srečanje sta kot vedno organizirali Manca in Cvetka. Dobili smo se v lenarški Gostilni 29, kjer smo ob pijači in jedači kramljali do poznih večernih ur. Sklenili smo, da se moramo v prihodnje še pogosteje dobivati, ker nam tem iz preteklosti ne zmanjka. Seveda je vsak imel svoje zgodbe in tako smehu in veselju ni bilo konca. Izmenjali smo si tudi telefonske številke in elektronske naslove, da bomo še nadalje ohranjali stike. Smo pa naredili tudi gasilsko fotografijo, da spomini ne zbledijo.



Foto: osebni arhiv

Zdenka Mesarič

Fižolova zložanka

(količina za 10 oseb)

Sestavine:

- 400 g polnozrnatega toasta (18 kosov)
- 250 g kuhanega rdečega fižola
- 250 g kuhanega belega fižola
- 200 g delikatesne šunke
- 2 dl sladke smetane
- 10 g želatine
- sekljani feferoni ali čiliji
- sol, poper, šopek šetraja
- 2 stroka česna

Postopek:

Toastu odrežemo skorjico. Šetraja in česen nasekljamo, 1 dl smetane stepemo. Želatino namočimo v 0,5 dl hladne vode, jo pustimo 10 minut in nato stopimo v toplovodni kopeli. Fižol zmešamo z mešalnikom in pretlačimo, k vsakemu dodamo 0,5 dl tekoče smetane. K fižolovemu pireju primešamo stepeno sladko smetano, dodamo začimbe po okusu in stopljeno želatino.

6 rezin kruha naložimo na pladenj tesno skupaj, premažemo s polovico svetlega fižolovega nadeva in prekrijemo z rezinami toasta. Rahlo stisnemo in premažemo z rdečim fižolovim nadevom. Ponovno prekrijemo in rahlo stisnemo. Premažemo s

preostankom belega nadeva in obložimo z rezinami šunke. Postavimo v hladilnik za 2 uri ali čez noč. Narežemo na zelene rezine in serviramo s solato iz kislega zelja in jabolok.

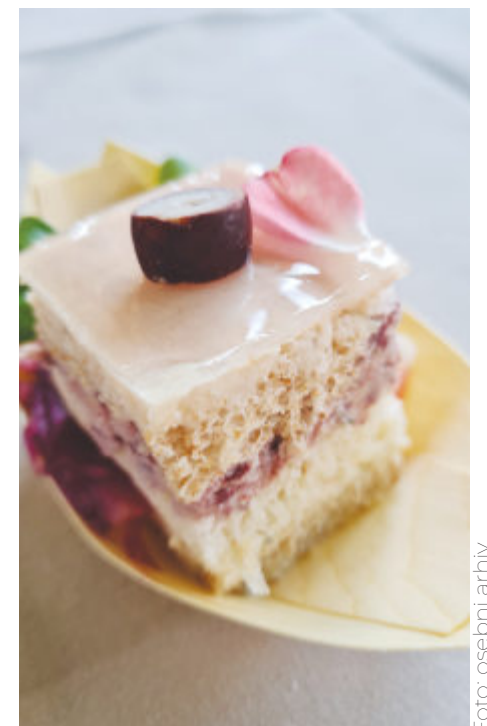


Foto: osebni arhiv

V Sloveniji uspešno posluje že 160 pogodbenih pošt Pošte Slovenije

Pestra ponudba na enem mestu, prihranek časa in daljši odpiralni čas. Vse to in še več so prednosti, ki jih Pošta Slovenije in njeni pogodbeni sodelavci zagotavljajo svojim strankam. Pogodbena pošta Pošte Slovenije je namreč enakovredna ostalim oblikam poštne poslovalnice, saj zagotavlja pestro ponudbo storitev na enak način kot ostale pošte.

Pogodbena pošta je enakovredna ostalim oblikam poštne poslovalnice.

V nekaterih evropskih državah delež pogodbenih pošt že presega 90 odstotkov, v Sloveniji pa je zaenkrat 30-odstoten. Tudi v Sloveniji se je že kar nekaj podjetnikov odločilo za prevzem pogodbene pošte, samo v severovzhodnem delu Slovenije tako trenutno posluje več kot 40 pogodbenih pošt.

Kot poudarja Mateja Kralj iz podjetja Sferaplastik d.o.o. iz Ormoža, ki poštno dejavnost izvaja kar na treh lokacijah – v Miklavžu pri Ormožu, Dornavi in Križevcih pri Ljutomeru, je zelo pomembno, da svojo osnovno dejavnost oz. ponudbo, ki jo imaš poleg poštne storitve, prilagodiš potrebam strank in ponudiš tisto, česar v kraju primanjkuje. Osnovno dejavnost podjetja, čistilni servis in računovodstvo, so tako v njihovem primeru dopolnili s ponudbo sveč, sezonskega cvetja za zasaditev grobov, na poštah pa prodajajo tudi pisarniški in šolski program. Pravi, da je pomembno, da strankam prilagodiš tudi delovni čas pošte.

V severovzhodnem delu Slovenije tako trenutno posluje več kot 40 pogodbenih pošt.

Tudi Benjamin Janžek iz podjetja Compis d.o.o. poudarja, da lahko pogodbeniki z razširitvijo svoje



Zelo uspešno so ponudbo poštne storitve s svojo osnovno dejavnostjo povezali tudi na pogodbeni pošti 9253 Apače, ki posluje v Hiši dobrot Semler v Apačah. Tukaj je mogoče poleg poštne storitve na enem mestu dobiti številne lokalne in domače izdelke: domač kruh, gibanice, domače piškote, bučno olje, med in druge pridelke in izdelke ponudnikov iz bližnje in daljne okolice.



ponudbe s poštne storitvami strankam prihranijo marsikatero pot in čas, ki so ga stranke prej porabile samo za obisk pošte. Sami tako med drugim pisarniški material, kartuše za tiskalnike in šolske potrebščine prodajajo tako v prostorih pogodbene pošte 2214 Sladki Vrh kot prek spleta.

Od oddaje in prevzema pošiljk do plačila položnic

Enako kot na ostalih poštah lahko na pogodbeni pošti oddate in prevzamete poštne pošiljke, plačate položnico, dvignete gotovino, kupite znamko, kuverto, paketno embalažo itd. Na nekaterih pa prodajajo tudi srečke in sprejemajo stavne listke za loto.

Več ponudbe na enem mestu

Pogodbene pošte praviloma delujejo v središču naselja, v pritličju stavbe, imajo urejen dostop za invalide ter parkirne prostore za stranke pogodbene pošte. Pogodbena pošta je za delo s strankami odprta vseh pet delovnih dni v tednu (od ponedeljka do petka), lahko pa je odprta tudi v soboto. Minimalni tedenski delovni čas je 22 ur.

Kar nekaj pogodbenih pošt posluje v prostorih Pošte Slovenije, ki jih pogodbeniki lahko najamejo ali odkupijo. V najetih poštne prostorih poleg poštne storitve opravljajo tudi svojo osnovno dejavnost (trgovina, trafika, cvetličarna, občina, kmetijska zadruga, turistično-informacijska pisarna ...), saj je bistvo pogodbene pošte vzporedno izvajanje poštne in osnovne dejavnosti. Decembra lani je v obstoječih poštne prostorih zaživela tudi pogodbeni pošta 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Pogodbenik Tomaž Konečnik, ki se ukvarja z zavarovalnim zastopanjem, je povedal, da so se za pogodbeno pošto odločili zaradi širitve svoje dejavnosti in dobre lege najemnih prostorov pošte.

Visoka kakovost opravljanja poštne storitve

Zaposleni na pogodbeni pošti se pred začetkom opravljanja poštne dejavnosti udeležijo izobraževanja in praktičnega usposabljanja na učnih poštah, kasneje pa so jim za morebitno pomoč vedno na voljo tudi zaposleni v Pošti Slovenije. Po zadnji anketi iz leta 2021 je več kot 80 odstotkov pogodbenih pošt zadovoljnih s pomočjo, ki jo pri izvajanju storitev na pogodbenih poštah dobijo od zaposlenih v Pošti Slovenije.

Zadovoljstvo strank

Strankam so na pogodbenih poštah na voljo enako kakovostne storitve kot na ostalih poštah, zato zadovoljstvo, ki ga izražajo obiskovalci pogodbene pošte, ne preseneča. S pogodbeno pošto v svojem kraju so zelo zadovoljni tudi prebivalci Mestne četrti Radvanje, ki sodi pod Mestno občino Maribor. Pogodbena pošta na Pohorski ulici v Mariboru je bila odprta leta 2019, upravlja jo podjetje Bruc. Kot poudarja Rajko Kotnik, predsednik Mestne četrti Radvanje, so prebivalci Radvanja pogodbeno pošto zelo dobro sprejeli:

»Pogodbena pošta v našem kraju je primer dobre prakse. Zelo smo veseli, da je pošto prevzel pogodbenik, s katerim smo v naši mestni četrti res zadovoljni. Pogodbenik, ki ima v najemu prostore nekdanje pošte, je zelo angažiran. Ustrezna je tudi ponudba storitev na pogodbeni pošti, prav tako daljši delovni čas.«

Možnost razvoja lokalnega gospodarstva

Ta organizacijska oblika predstavlja tudi podporo lokalnemu gospodarstvu, saj podjetjem omogoča opravljanje poštne dejavnosti kot dodatno storitev.

V zadnji raziskavi iz leta 2021 je kar 42 odstotkov pogodbenikov odgovorilo, da se je s širitvijo njihove ponudbe s poštne storitvami povečalo tudi število strank v osnovni dejavnosti. Poleg tega dodatnega zaslužka ter konkurenčne prednosti pred tekmeci pa samo izvajanje poštne dejavnosti mesečno zagotavlja tudi stalno plačilo za upravljanje pogodbene pošte.



Iščemo poslovne partnerje za odprtje pogodbene pošte

Če želite tudi vi postati del uspešne poštne zgodbe in bi želeli odpreti pogodbeno pošto, nam pišite na e-naslov PGP.mnenje@posta.si.

Več informacij na povezavi preko QR kode.

Iščemo poslovne partnerje za pošte:

- 2233 Sv. Ana v Slovenskih goricah,
- 2234 Benedikt,
- 2235 Sv. Trojica v Slovenskih goricah in
- 2223 Jurovski Dol.

V Pošti Slovenije vam bomo svetovali, kako organizirati delo pogodbene pošte, da bi dosegla optimalne rezultate.

Seznam vseh pošt, za katere iščemo poslovne partnerje, je objavljen na spletni strani www.posta.si.



Pošta Slovenije. Zanesljivo z vami!

Občini Lenart in Sveta Ana

Občini Lenart in Sveta Ana sta obnovili certifikat Slovenia Green Destination Silver

Slovenska turistična zveza (STO) je leta 2019 na osnovi ocene Tovarne trajnostnega razvoja turizma, ki je njen akreditni partner, občinama Lenart in Sveta Ana za obdobje treh let podelila certifikat Slovenia Green Destination Silver. Ocenjeni sta bili na osnovi kriterijev mednarodnega standarda Green Destination, po vstopu v Zeleno shemo slovenskega turizma leta 2018. Občini sta se Zeleni shemi pridružili z željo po večji prepoznavnosti in razvoju v okviru turistične panoge. Zavezali sta se k trajnostnemu turizmu, ki ne pomeni samo povečanja števila obiskovalcev, ampak tudi skrb in ozaveščanje ponudnikov, obiskovalcev in prebivalcev o ohranjanju

narave, pokrajine in kulturne dediščine. V letošnjem letu sta obe občini zaprosili za recertificiranje in v maju ponovno prejeli znak Slovenia Green Destination Silver. Uradno jima je bil podeljen na Zelenem dnevu slovenskega turizma, ki je potekal v sredo, 25. maja, v Krškem, in sicer na posestvu Tri lučke. Letos je prejelo znak Slovenia Green 56 nosilcev, od tega 53 ponudnikov in 3 destinacije. Zelena shema tako šteje kar 198 nosilcev znaka Slovenia Green, od tega je 140 ponudnikov in 58 destinacij. Osrednja tema Zelenega dneva se je osredotočala na odpadke v turizmu in zmanjševanje njihovega odtisa v okolju. V času pandemije covid-19 se je namreč

raba plastike za enkratno uporabo izjemno povečala.

Pridobljeni znak izkazuje, da sta občini pri svojem razvoju pravilno usmerjeni, kar

pomeni veliko novega dela in obveznosti za prihodnja tri leta.



Foto: arhiv STO

Vanja Čiček

Slovenskogoriški nagrajenci projekta Dobrote slovenskih kmetij

Kot vsako leto poprej, so tudi letos v sklopu projekta Dobrote slovenskih kmetij certificirani ocenjevalci izbrali najboljše ponudnike lokalnih dobrot. Letos so ocenili 987 izdelkov slovenskih kmetij, med nagrajenci pa je bilo precej ponudnikov z območja Slovenskih goric. Pohvale za neutrudno delo in trud, da bi brbončicam ponudili le najboljše, gredo vsem udeležencem in nagrajencem, a izpostaviti velja absolutnega zmagovalca, ki je prejel največ nagrad – to je Miran Kolarič iz Oljarne Kolarič, ki je domov odnesel kar osem zlatih, pet srebrnih in bronasto priznanje.

To so letošnji nagrajenci:

Čaji:

- Bogomira Rotman, Sp. Gasteraj 8, Jurovski Dol: zlato priznanje za peteršiljev čaj.
- Naravoslovno – izobraževalno društvo »Sapientia«, Hvaletinci 2, Vitomarci: bronasto priznanje za bio čajno mešanico Lahko noč.

Izdelki iz žit

- Darinka Čuček, Radehova 1, Lenart: zlato priznanje za pirine kekse iz polnozrnatke moke.
- Ivanka Divjak, Sp. Senarska 15, Sveta Trojica v Slovenskih goricah: zlato priznanje za
- Mirjana Goznik, Rogoznica 3, Voličina: zlato priznanje za linške oči s pirino moko.
- Špela Lunežnik, Selce 96, Voličina: tri zlata priznanja za kokosove rogljičke, orehove kekse in breskvice.
- Monika Grah, Žitence 12, Jurovski Dol: zlato priznanje za janeževe upognjence.
- Vojteh Gungl, Sp. Bačkova 7, Benedikt: tri zlata priznanja za orehovo in makovo potico ter marmorni kolač grez glutena.
- Petra Ješovnik, Cogetinci 21, Cerkevjak: zlato priznanje za domače špinačne široke rezance in srebrno priznanje za domačo ribano kašo s korenčkom.
- Petra Muršec, Jurovska cesta 33, Lenart: zlato priznanje za mešani kruh z rženo moko.

- Franc Senekovič, Ulica Ele Kirstl 4, Lenart: zlato priznanje za janeževe upognjence.
- Milica Šilec, Senarska 8, Sveta Trojica v Slov. goricah: zlato za kvašene rogljičke.
- Maja Škamlec, Malna 8, Jurovski Dol: zlato za orehove rogljičke.
- Sandra Žugman, Malna 8, Jurovski Dol: zlato za janeževe upognjence.
- Ida Senekovič, Froleh 9, 2233 Sveta Ana: srebrno priznanje za domače rezance.
- Jožica Kramberger, Spodnje Partinje 37, Lenart: bronasto za domači mešani kruh.

Mesni izdelki:

- Tadej Rojs, Cogetinci 64, Cerkevjak: dve zlata priznanja za meso iz tunke z zaseko in domače dimljene klobase.
- Miran Kolarič, Žice 56, Jurovski Dol: srebrno priznanje za domačo salamo in bronasto priznanje za domačo govejo salamo.
- Petra Muršec, Jurovska cesta 33, Lenart: bronasto priznanje za suho salamo z lešniki in čilijem.

Sokovi:

- Mirjana Goznik, Rogoznica 3, Voličina: bronasto priznanje za jabolčni sok.

Vina:

- Urban Kramberger, Spodnje Partinje 37, Lenart: zlato priznanje za rumeni muškat.
- Marjan Polič, Zg. Ščavnica 60, Sveta Ana: zlato priznanje za traminec.

Žgane pijače:

- Mitja Firbas, Cenkova 6, Cerkevjak: zlato priznanje za viljamovko.

Konzervirane zelenjave, drugih pridelkov in namiznih oljk:

- Miran Kolarič, Žice 56, Jurovski Dol: tri zlata priznanja za bučni namaz s čilijem, pečena in soljena bučna semena ter pečena in soljena bučna semena s čilijem.
- Bogomira Rotman, Gasteraj 8, Jurovski Dol: zlato priznanje za namaz iz stebelne zelene.



Foto: arhiv Dobrote slovenskih kmetij

Kisi:

- Evgen Simonič, Zgornja Ščavnica 17, Sveta Ana: dve zlata priznanja za naravni jabolčni kis in jabolčni kis s slovenskim česnom ter bronasto priznanje za ekološki jabolčni kis.

Marmelade in kompoti:

- Mirjana Goznik, Rogoznica 3, Voličina: zlato priznanje za malinovo marmelado.
- Franc Senekovič, Ulica Ele Kirstl 4, Lenart: zlato priznanje za domačo jurkino marmelado.

Mlečni izdelki:

- Mihej Muckenauer, Žitence 63, Jurovski Dol: dve zlata priznanja za skuto in čvrsti jogurt in bronasto priznanje za čili namaz.
- Petra Žnidarič, Andrenci 74, Cerkevjak: zlato priznanje za bio poltrdi kozji sir in dve srebrni priznanja za bio domači sadni borovničev jogurt

in domači kozji bio jogurt.

- Miran Kolarič, Žice 56, Jurovski Dol: dve srebrni priznanja za bučno skutin namaz in mladi sir v bučnem olju.

Suho sadje:

- Petra Muršec, Jurovska cesta 33, Lenart: tri zlata priznanja za domače pražene lešnike, lešnike s karamelo in pražene lešnike s čilijem.

Olja:

- Miran Kolarič, Žice 56, Jurovski Dol: pet zlatih priznanj za hladno stiskano bučno olje, hladno stiskano lešnikovo olje, hladno stiskano ričkovo olje, hladno stiskano orehovo olje in hladno stiskano laneno olje. Dve srebrni priznanja za 100% bučno olje in hladno stiskano sončnično olje.
- Matej Rotovnik, Žice 56, Jurovski Dol: dve zlata priznanja za 100% bučno olje in hladno stiskano ričkovo olje.

Izdajo časopisa v letu 2022 sofinancira
Ministrstvo za kulturo RS.



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

GZ Lenart

Srečanje gasilk Podravske regije v Lenartu

V soboto, 11. junija, so gasilke GZ Lenart gostile udeležence 33. srečanja članic podravske regije, ki je potekalo v ŠRC Polena. Zbralo se je več kot 210 gasilk iz 12 gasilskih zvez (GZ Destrnik, GZ Gorišnica, GZ Lenart, GZ Majšperk, GZ Občine Dornava, OGZ Ptuj, GZ Ormož, GZ Slovenska Bistrica, GZ Središče ob Dravi, GZ Sv. Tomaž, GZ Trnovska vas - Vitomarci in GZ Videm).

Za udeležence so pripravili kratek kulturni program in tekmovanje v šaljivih igrach. V tekmovalnem delu so bile najuspešnejše gasilke iz GZ Gorišnica, sledile so jim članice GZ Občine Dornava in na tretjem

mestu GZ Sveti Tomaž. Vse pa smo se zabavale in od srca nasmejale.

Zbrane so na srečanju pozdravili predsednik Sveta podravske regije Janez Liponik, regijski poveljnik Dušan Vižintin, namestnik regijskega poveljnika Toman Cafuta, predsednica regijske komisije za članice Marica Mlakar in domači župan mag. Janez Kramberger. V imenu domače zveze so goste sprejeli: predsednik GZ Lenart in namestnik predsednika Sveta podravske regije Jože Selinšek, namestnik poveljnika Jože Fras in podpoveljnik Gregor Bauman.



Foto: arhiv društva

Maša Pušenjak

»Gremo se špilat« Zaključna prireditev vrtčevske folklorne skupine

Prireditve z naslovom »Gremo se špilat« smo otvorili s starim slovenskim pregovorom: »Kdor poje, slabo ne misli.« Kako lep je človeški glas, še posebno otroški. Glas, spremenjen v pesem, gradi mostove med ljudmi. Prireditve, ki jih pripravimo skupaj s predšolskimi otroki, zagotovo gradijo posebne mostove in medgeneracijske vezi s širšo skupnostjo.

V četrtek, 26. maja, smo se zbrali v Domu kulture Lenart. Otroci so se predstavili v folklornih kostumih in prikazali odrske postavitve oziroma plese, ki so jim bili kos. Vsekakor se lahko strinjamo, da ni lahko stopiti na oder in prikazati naučeno. Kakšne občutke ob tem doživljajo otroci, pa si težko predstavljamo. Glede na videno in občuteno vzdušje v dvorani pa lahko rečemo, da so otroci s posebnim ponosom občinstvu prikazali plese, kot so Kosmatača, Špic polka in Rašpla.

Letošnja prireditev je bila posebna z več vidikov. Omogočeno nam je bilo, da smo po

skoraj dveh letih javno predstavili dejavnost, ki jo otroci z veseljem obiskujejo. Posebna je bila, saj so otroci imeli možnost zaplesati v folklornih kostumih, ki so bili povsem novi v šolskem letu 2018/19 na zaključni prireditvi z naslovom »Jaz imam pa novi gvant«. Takrat smo jih predstavili prvič in v šolskem letu 2019/20 jih otroci niso več imeli možnosti obleči. Po dveh letih so jih otroci ponovno javno pokazali v soboto, 21. maja, na otvoritvi Lenarške tržnice. Posebna pa je tudi z vidika, da smo se v izvedbi naše prireditve povezali z Občino Lenart in se vključili v projekt »Gremo se špilat.«

Otroci so s prireditve odšli s spominsko skupinsko fotografijo ter s povsem novimi občutki zadovoljstva, ponosa in veselja. Obiskovalci pa so imeli možnost doživeti sproščeno, radoživo in otroško folklorno popoldne.



Foto: Anja Hacela

Damjan Veršič

Tim se čez dve leti vidi v MasterChefu, Alexu bo kuhanje hobi



Foto: Damjan Veršič

Občani Benedikta so lahko upravičeno ponosni. Dobili so namreč nova Mala šefa Slovenije. Tak je naslov oddaje, ki smo jo lahko spremljali na POP TV in v kateri sta prepričljivo zmagala Alex Bratuša in Tim Katan, učenca 8. b razreda Osnovne šole Benedikt. Tim je Benedičan, živi pri Svetih Treh Kraljih, medtem ko Alex prihaja iz Lokavcev v bližnji občini Gornja Radgona. Tim nam je povedal, da njegovi začetki kuhanja segajo v obdobje, ko je bil star šest, sedem let. Takrat je začel vihteti kuhalnico s pomočjo mame in babice. Sprva so mu najbolje uspevala vmešana jajca. »Spomnim se, da je mlajša sestra želela biti ves čas v kuhinji, a ji tega nisem dovolil. Vse sem hotel narediti sam.« Alex pa je začel kuhati nekoliko kasneje, pri osmih, devetih letih. Najraje je pripravljaval omleto in tople sendviče. »Tudi meni sta v kuhinji pomagali mama in babici, medtem ko moja mlajša sestra ne želi kuhati.«

V oddajo ju je prijavila njuna učiteljica gospodinjstva

In kako se je pravzaprav začela njuna pot v Malem šefu Slovenije? V oddajo ju je prijavila učiteljica gospodinjstva Sabrina Barbarič, ki je v fantoma videla velik kuharski potencial. Konec lanskega novembra je sledila avdicija v Ljubljani, na kateri sta Tim in Alex skuhalo morskorožoto in z njo premagala tekmovalca iz Voličine ter se uvrstila v oddajo. »Na avdiciji je sodelovalo nekaj manj kot 300 kuharskih parov iz celotne Slovenije. Uspelo se nama je uvrstiti med osem najboljših, sva pa kot edina tekmovalca zastopala Štajersko in Prekmurje.« Ko sta izvedela, da bosta kuhala pred kamerami, sta takoj začela vaditi, udeležila pa sta se tudi več kovčingov v Ljubljani, na katerih sta se naučila pravilnega rezanja zelenjave in mesa, filiranja rib in podobno. Prva snemanja oddaj so se začela v januarju, Tim in Alex pa sta morala v sezoni desetih oddaj opraviti štiri kuhanja. »Najprej sva kuhala proti paru iz Celja, sledil je kuharski dvoboj z Jesenicami, v tretje sva se pomerila s Korošicami, v superfinalni oddaji pa s tekmovalcema iz Vipave. V vseh dvobojih sva pripravila boljše jed.«

Jedi, ki so jih pripravljali posamezni kuharski pari, je določila ekipa Malega šefa Slovenije. V prvi oddaji sta Benedičana pripravljala čokoladno tortico s skuto in hruško, v šesti oddaji ajdove krape s prosono kašo in repo, v deveti »finger food« in v zadnji trihodni meni iz buče. Tim ob tem pove, da so bili ajdovi krapi zanj najzahtevnejša jed, in doda, da so

tekmovalci nekaj dni pred snemanjem oddaje izvedeli, kaj bodo kuhali. »Tiste tri dni sva izkoristila za učenje recepta in pri Alexu doma jed tudi testno pripravila.«

To, da sta zmagala, sta morala do zadnje predvajane oddaje skrivati

Snemanje vseh oddaj se je zaključilo že 21. februarja, takrat sta fanta tudi izvedela, da sta najboljša. Vendar tega veselja vse do predvajanja zadnje oddaje po televiziji nista smela deliti z drugimi. »Povedala sva zgolj staršem. Ostalim, tudi sošolcem in učiteljem, nisva smela. Vedno, ko so naju spraševali o tem, sva morala poiskati nek izgovor.« Ko pa je postalo jasno, da nova Mala šefa Slovenije prihajata iz Benedikta, so čestitke začele kar deževati. Pred šolo so jima pripravili velik sprejem, za katerega nista vedela.

Prisluženi denar bodo namenili za obnovo gospodinjske učilnice

Alex in Tim sta ob razglasitvi zmage prejela vsak svoj pokal in vrednostni bon v višini 10.000 evrov, ki jih je daroval Mercator. Denar je namenjen uresničitvi šolskih projektov. Mlada kuharja iz Benedikta pravita, da ga bodo na šoli porabili za obnovo gospodinjske učilnice, morebiten ostanek sredstev pa za ureditev učilnice na prostem. »Njune želje bomo vsekakor upoštevali. Denar sta si sama prislužila, šola pa ima to srečo, da sta naša učenca. Nanju smo globoko ponosni, vsakič smo spremljali oddaje, navijali zanju, kupovali Mercatorjeve bone in na ta način pridobivali točke. Šola ju je zgolj prijavila na tekmovanje, vse ostalo pa je delo njihovih pridnih rok in staršev, ki so ju vozili v Ljubljano in z njimi preživljali snemalne dneve. Fanta imata zdaj slavo, prepoznavnost, kar pa bosta, upam, dobro izkoristila,« je povedala njuna razredničarka Petra Cafnik Novak.

Tim je k temu dodal, da še ne ve, katero srednjo šolo bo izbral, se pa čez kakšni dve leti zagotovo vidi v MasterChefu. Alexa zanima veterina, kuhanje pa bo le njegov hobi. Tudi sicer pa zdaj, ko nista več v šovu, še vedno kuhata: »Če ima kdo rojstni dan, mu spečeva torto, kuhava pa tudi ob nedeljah.« Timov najljubši predmet je biologija, najraje in najboljše pa pripravlja sladice ter morskorožo. Alex, ki sta mu ljuba biologija in šport, je mojster v ribjih filejih. Sicer pa imata oba v teh dneh veliko intervjujev, malce v zadregi eden od njiju tudi potrdi, da sta postala (še bolj) priljubljena pri dekletih.

Franci Ornik

Neurje in toča tudi v Slovenskih goricah



Foto: Franci Ornik

25. in 27. maja sta tudi območja srednjih Slovenskih goric prizadela toča in hudo neurje. Največja zrna toče so presegala velikost 3 cm. Povzročila je škodo na kmetijskih površinah, najbolj na območjih občine Benedikt, delno Sv. Trojice in Cerkevjenjaka, predvsem pa v občini Lenart na območju KS Voličina. Veliko škode je povzročilo površinsko deževje z nalivi, odnašalo je najrodovitnejšo zemljo.

Najbolj so poškodovani trajni nasadi – sadovnjaki, praktično vse sadne vrste, tudi do 100 %, vinogradi, poljščine (žita, okopavine) in vrtnine.

Hitre ocene škode so med 10 in 95 %. Sadno drevje, predvsem jabolane, so bile v fazi oblikovanja plodov, plodovi velikosti med 2 in 4 cm so v nasadih brez protitočne mreže povsem uničeni oziroma primerni le za industrijsko predelavo. Vinska trta je bila v fazi pred cvetenjem, glavčina prvih zelenih del pa je že bila opravljena. Zaradi tega je škoda še toliko večja. Škoda se na trti tako kaže kot polomljene mladike, polomljeni vrhovi mladik, odlomljeni kabrniki in listi. Po toči so kmetje najprej poskrbeli za sanacijo škode, opravili dodano pletev in izvedli zaščito poškodovanih rastlin s kemičnimi

zaščitnimi sredstvi. Stroški pridelave se s tem povečajo, ekonomski izplen pridelka pa bo izredno skromen.

Zaradi neizprosne narave in silovitih vremenskih sprememb postaja kmetijska pridelava vse bolj nepredvidljiva. Pogostost toče je v našem pridelovalnem območju zelo velika, zato je edina usmeritev, kako se prilagoditi, ureditev protitočnih bočnih mrež. V okviru razpisa 4.1 Prilagajanje na podnebne spremembe je ureditev protitočnih mrež upravičena investicija, zato pozivamo vse vinogradnike, ki imajo pogoje za uspešno kandidacijo, da v prihodnje to tudi storijo. Imejmo v mislih, da samo en takšen ekstremni pojav toče upraviči vse stroške naprave protitočnih mrež.

Kmetje pričakujejo pomoč države, v tem času se že soočajo s posledicami rusko-ukrajinske vojne in nizkih odkupnih cen. Podnebne spremembe povzročajo vse pogostejša neurja, ki smo jim priča že zadnjih nekaj tednov, pričakovati pa je, da se bodo v tem obdobju še pogosteje pojavila. Zato Kmetijsko gozdarska zbornica v teh negotovih časih predlaga kratkoročno in dolgoročno rešitev za kmete. Kratkoročno bi bila za trenutno stisko kmetov najučinkovitejša rešitev možnost odpisa dajatev za kmete z najbolj prizadetih območij. Na dolgi rok pa kmetje od države pričakujejo povišanje sofinanciranja zavarovanja s 50 na 60 odstotkov in ureditev sistema zavarovanja tako, da bi bili vsi kmetje v enakem položaju.



Foto: Franci Ornik

Marjan Toš

22. tradicionalni veteranski pohod po Slovenskih goricah

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo (OZ VVS) Lenart, ki ga vodi predsednik Jožef Majcenovič, je organiziralo tradicionalni, že 22. junijski pohod po poteh generala Maistra, ki so ga letos naslovili »Po poti od generala Maistra do osamosvojitve«. Veterani iz vse Slovenije so se zbrali na osrednjem prireditvenem prostoru v Športnorekreacijskem centru (ŠRC) Polena, kjer sta jih pozdravila in nagovorila lenarški župan mag. Janez Kramberger in predsednik OZ VVS Lenart Jožef Majcenovič. Med mnogimi gosti pohoda sta bila tudi predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo **Ladislav Lipič**, podpredsednik **Venčeslav Ogrinc** in predsednik območnih združenj iz vzhodnoštajerske pokrajine.

Kot nam je povedal sekretar lenarškega območnega veteranskega združenja **Janez Kocbek**, je bila letošnja pot dolga le 5 kilometrov, a je bila zaradi vročega sončnega vremena za nekatere kar

naporna. Pohodniki so uživali v lepotah osrednjih Slovenskih goric, saj so se sprehodili med travniki, polji in sadovnjaki, spoznali so ostanke vaške arhitekture ter lep del poti opravili po mestu Lenart in njegovem obrobju. Pohod so končali v ŠRC Polena, kjer so jim organizatorji postregli z izvirnimi slovenskogoriškimi kulinarnimi dobrotami in domačimi vini iz osrednjih Slovenskih goric. Maistrov pohod je že 22 let izjemno priljubljena oblika druženja slovenskih veteranov osamosvojitvene vojne in priložnost za obujanje spominov na čas slovenskega osamosvajanja. Pohod je hkrati namenjen tudi negovanju spomina na generala Rudolfa Maistra. OZ VVS Lenart organizira vsako leto pohod v drugi občini, letos je bila gostiteljica Občina Lenart. Predstavniki veteranskih združenj so se v okviru pohoda s prapori poklonil spomenu braniteljem domovine pri spominskem obeležju v Mestnem parku dr. Jožeta Pučnika v Lenartu.



Veterani so dodobra spoznali Lenart in njegovo okolico

Foto: Dušan Komar

Romana Drumlič

14. počitnice poslušalcev RSG

Bile so posebne! 14. počitnice poslušalcev Radia Slovenske gorice so bile lepe, vesele in nepozabne!

Črna gora je majhna, in kot ime pove, gorata državica. Zaliv Boka Kotorska je največji in najslikovitější v Mediteranu. Mesteca Hercegnovi, Budva, Kotor in Žabljak pa so vsako po svoje zanimiva. Sonce je sijalo, morje nas je osvežilo, hotel Carine Park v Bijeli je bil krasen, osebje prijazno in hrana slastna. A vedno so ljudje tisti, ki dajo dnevom »okus« in počitnicam dušo. In letošnje so jo imele. Zaradi vas! Zaradi več kot 120 poslušalcev Radia Slovenske gorice.

Bijela je manjše naselje na obali zaliva Boka Kotorska. Hotel Carine Park, kjer smo bivali, pa je sodoben štirizvezdični hotel z odlično »all inclusive« ponudbo. Živahno je bilo povsod. Na plaži že zjutraj, ko smo se prebujali z jutranjo telovadbo, ali pa v morju, ko smo migali ob glasbi čez dan. Ob

večerih smo zavzeli teraso bara na plaži. S Karmen in Zvonkom smo plesali in peli, se veliko smejali in klepetali. Kot se za prave popotnike spodobi, smo tudi mi raziskovali Črno goro. Bili smo v Hercegovem, mestu stopnic, utrdb, kulture in soli. Stara Budva je slikovito starodavno mestece na eni strani in sodobna turistična destinacija s prestižnimi hoteli na drugi. Bili smo tudi v Kotorju, ki je dal ime celotnemu zalivu, Boki Kotorski. Zgodovinsko bogato mesto je pod Unescovo zaščito, nanj pa pazijo tudi mačke, ki so pravi zaščitni znak Kotorja. Če popotnik želi doživeti notranjost Črne gore, je Durmitor zagotovo prava izbira. Žabljak in Črno jezero sta nas spomnila na dom, globok kanjon in most na Tari pa osupnila. Tam je nastala tudi čudovita skupinska fotografija v turkizno zelenih spominskih majicah. Tudi sicer smo domov prinesli polno lepih spominov.



Foto: arhiv RSG

Zmago Šalamun

10. Jubilejni sejem KOS

Od 27. do 29. maja je v Lenartu potekal tradicionalni 10. Kmetijsko-obrtni sejem (KOS) 2022, ki ga tradicionalno organizira Konjensko društvo Slovenske gorice Lenart v sodelovanju z Občino Lenart.

Sejmsko dogajanje se je začelo v petek, 27. maja, v Domu kulture v Lenartu, in sicer s strokovnim posvetom Slovensko kmetijstvo po letu 2023, ki je potekal v organizaciji Kmetijsko gozdarskega zavoda (KGZ) Ptuj in Občine Lenart.

V prihodnjem letu nas namreč čaka začetek novega programskega obdobja; v bistvu novo obdobje skupne kmetijske politike na evropskem nivoju. Zadevo želimo predstaviti kmetijskim strokovnjakom, občinam in tudi širši javnosti, je povedal moderator dogodka in vodja izpostave Lenart v KGZ Ptuj Franci Ornik.

Na posvetu so sodelovali državni sekretar mag. Aleš Irgolič, predsednik KGZ Slovenije Roman Žvegljč, agrarni ekonomist in izredni profesor z Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani dr. Aleš Kuhar in direktor KGZ Ptuj Andrej Rebernišek. Razpravljavci so menili, da je kmetijstvo gospodarska dejavnost posebnega družbenega pomena zaradi njegove večnamenske vloge. Ob pridelavi varne in kakovostne hrane kmetovanje pomembno vpliva na kakovost voda, tal in zraka ter biotsko raznovrstnost, prispeva k podobi kulturne krajine ter s svojo gospodarsko in socialno vlogo k vitalnosti in poseljenosti podeželja. Kmetijska

politika mora pri tem pomagati ter mora to usmerjati in regulirati.

Sodelujoči strokovnjaki so na posvetu poudarili, da kljub obsežni državni finančni pomoči za kmetijstvo število kmetijskih gospodarstev upada. Ocenili so, da je strateški načrt Skupne kmetijske politike 2023–2027 dobra osnova za nadaljnji razvoj majhnih, srednjih in velikih kmetij ter kmetijskih podjetij, ponuja pa tudi številne možnosti mladim kmetom. Vsekakor se bo tudi kmetijstvo moralo prilagajati podnebnim spremembam (namakanje kmetijskih površin, protitočna zaščita itd.).

Sejem je slovesno odprl poslanec Franc Breznik, ki je ob otvoritvi sejma med drugim dejal: »Sejmi so skozi stoletja vplivali na razvoj mest, vasi, obrtnih šol in podobno. V novejšem času pa so del informiranja javnosti in kreirajo razvoj določenih dejavnosti. Sejem je prvotno narekoval najbolj poštene del trgovine, torej neposredni stik prodajalca s kupcem. Sejmi bodo še naprej kreirali nekatere oblike trženja in mislim, da je Lenart zelo ponosen na svojo 10-letno tradicijo tega sejma na Poleni.«

Ob poslancu je zbrane nagovoril tudi direktor sejma Franc Lovrenčič, ki je dejal: »Imamo več kot 100 razstavljalcev, dobro so se odzvali tudi v dopolnilnih dejavnostih in kulinarični ponudbi.«

Zbrane sta prav tako pozdravila župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger in predsednik KGZ Slovenije Roman Žvegljč.



Foto: Nina Zorman

Sledil je Festival zelja, repe in fižola s strokovnim posvetom, ki se je začel s pogostitvijo Srednje šole za gostinstvo in turizem Radenci, ki so jo dijaki pripravili skupaj s profesorico Zdenko Mesarič.

Tradicija sejma je tudi izbor sejmskega vina, na katerem lahko sodelujejo ponudniki, ki na sejmu ponujajo vina. Sejmsko vino je Rumeni muškat Vinogradništva Križovnik iz Jurovskega Dola. Sobotno tradicionalno kuhanje štajerske kisle juhe so zaradi slabega vremena predstavili. Sledil je Festival Slovenskogoriške gibanice, na katerem so razglasili rezultate in pripravili okroglo mizo. Popoldne je med drugim sledil še nastop dveh country plesnih skupin, in sicer plesne skupine Crazy Boots Country Line Dance, ki pleše in ustvarja na področju Maribora in okolice, ter skupine Country Roses Line Dance. Nedeljsko sejmsko dogajanje se je začelo z izborom županovega vina, ki ga je izbirala 32-članska ocenjevalna komisija pod

vodstvom Andreja Reberniška med sedmimi vzorci, ki so dobili zelo dobro oceno. Na ocenjevanju je bil najboljši rumeni muškat dr. Boruta Pulka.

Ob koncu sejma KOS so vinogradnikom podelili še diplome iz regijskega ocenjevanja vin. Med vsemi vzorci so štirje pridelovalci prejeli naziv šampion, in sicer: Vinogradništvo Šenveter iz Svete Ane, Janez in Marijana Senekovič iz Svete Ane, Vinogradništvo Očerkl iz Jakobskega Dola in Milan Mašič iz Hrvaške. S prihodom starodobnikov se je sejmsko dogajanje v Lenartu zaključilo. Organizatorji so zadovoljni, da jim je po dveh letih ponovno uspelo izpeljati sejem in da je kljub slabemu vremenu sejmsko prizorišče v osrčju Slovenskih goric obiskalo veliko število obiskovalcev ob blizu in daleč. Kot nam je povedal direktor sejma KOS Franc Lovrenčič, organizatorji že snujejo načrte za prihodnje leto in razmišljajo, da bi ob sejmskih dejavnostih še večji poudarek dali lokalni kulinarični ponudbi.

OVIJAMO
zvezke in knjige!

PAPIRNICA - TRGOVINA
ZAJČEK

SPREJEMAMO
NAROČILA
za šolske potrebščine.
Možnost plačila na obroke

v Lenartu (pri NKB banki)

30%
na šolske torbice in peresnice

30%
na izbrane šolske potrebščine
ob 30 letnici!

3%
na delovne zvezke

Pestra ponudba torb in ostalih šolskih potrebščin.

Akcije veljajo do 30. 7. 2022. Obiščite nas v Lenartu (pri NKB banki) in v Mariboru (TC Mercator Pobrežje).

Alenka Špes in Damjana Vizjak

Novice izobraževalnega centra

V šolskem letu 2021/22 smo uspešno izvedli raznolike krožke, delavnice in tečaje.

V sklopu Univerze za tretje življenjsko obdobje smo se srečevali na tečajih RAČUNALNIŠTVA, ANGLEŠČINE, NEMŠČINE in ITALIJANŠČINE. Udeleženke študijske skupine ROČNIH DEL so z iglo in kvačko skozi celo leto pridno nabirale in si izmenjavale znanja različnih tehnik ročnih spretnosti ter svoje čudovite izdelke predstavile na Razstavi ročnih del v Knjižnici Lenart.

Projekt Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc (TPK), v sklopu katerega smo se učili RAČUNALNIŠKEGA DIGITALNEGA OPISMENJEVANJA IN NEMŠKEGA JEZIKA, se z letošnjim letom zaključuje. Jeseni 2022 bomo razpisali prosta mesta še za zadnjo skupino računalništva. Projekt sofinancirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Republika Slovenija ter je za udeležence brezplačen. Izobraževanje je namenjeno starejšim od 45 let, z nižjo stopnjo izobrazbe.

Projekt Zelene Slovenske gorice smo začeli z delavnico Trajnostna soseka in z izobraževalnim filmom Ne mečmo hrane stran. V poletnih mesecih bodo nameščene solarne polnilne klopi v osmih občinah, ki so partnerice v projektu. V novem šolskem letu nam bo dr. Marinka Vovk predstavila prednosti njenih centrov ponovne uporabe,

v osnovnih šolah Benedikt in Voličina bomo z zadnjo triado izvedli podjetniški krožek, za lokalne ponudnike pa pripravljamo vsebine, kako z uspešno zgodbo prodati izdelke prek družbenih omrežij in spletne trgovine.

Letošnja novost, študijski krožek Zdravje z vrta, nam je prinesla veliko novih informacij, ustvarjanja z naravnimi materiali in prijetnega druženja. Ker je v Slovenskih goricah veliko vrtnih navdušencev, smo Bazar semen in sadik letos izvedli ne samo na Tržnici v Lenartu, temveč tudi v Zavrhu.

Pri študijskem krožku Lahkih nog naokrog, ki poteka že četrto leto, smo letos opravili devet pohodov in povprečno prehodili 10 km. Tudi v novem šolskem letu prisrčno vabimo vse ljubitelje narave in dobre volje, da se nam pridružijo, saj že majhni sprehodi prinašajo številne koristi za zdravje.

Od šolskega leta smo se poslovili in z zaključno ekskurzijo v Graz vstopili v poletne počitnice.

Želimo vam prijetno in brezskrbno poletje in upamo, da se nam jeseni ponovno pridružite v tako velikem številu.



Foto: osebni arhiv

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojna agencija Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma

pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo na uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Naslednja številka (7/2022) bo izšla v četrtek, 25. 8. 2022. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 11. 8. 2022.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124x40 mm	80,00€
1/8 strani	124x84 mm	100,00€
1/4 strani	124x173 mm	180,00€
1/2 strani	253x173 mm	280,00€
cela stran	253x350 mm	480,00€

K navedenim cenam se prišteva DDV.

RKS OZ LENART

NAČRT KRVODAJALSKIH AKCIJ

Julij

Petek, 15. 7. / OO RK Sveta Ana/ OŠ Sveta Ana / 7:00 - 11:00

RADIO

96,4 MHz

Slovenske gorice

www.rsg.si

02/55 55 000

Ta pravi!

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM

RADIO MARIBOR

93,1MHz

OVTARJEVE NOVICE (ISSN C506-614X) – časopis osrednjih Slovenskih goric izhaja od 23. decembra 2009 v Lenartu. Izdaja ga Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o. Direktorica: dr. Milojka Domajnko. Časopis je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1501.

Odgovorni urednik: Zmagoslav Šalamun. **E-naslov:** urednik@ovtar24.si. **Telefon:** 070 670 740. **Uredniški odbor:** Zmagoslav Šalamun, Tanja Arih Korošec, Damjan Veršič, Jasna Senekovič, Petra Golob, mag. Vito Kraner, Mojca Guzej in dr. Milojka Domajnko. **Naslov uredništva:** Ovtarjeve novice, Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slov. goricah. **E-naslov za marketing:** ovtarjeve.novice@rasg.si **Lektoriranje:** Jasmina Vajda Vrhunec, s. p. **Oblikovanje časopisa in grafična priprava za tisk:** Kreativna Pika, d. o. o., Jurovska cesta 21, Lenart v Slov. goricah. **Tisk:** Evrografis, d. o. o., Puhova ulica 18, 2000 Maribor. **Naklada:** 6.810 izvodov. **Ovtarjeve novice** lahko prelistate tudi na spletni strani: www.rasg.si.



LAS OVTAR
SLOVENSkih GORIC



Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje



EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Renata Peras

Na tržnico z Ovtarjem



Foto: arhiv LAS

V sklopu sejma KOS 2022 je bil v okviru projekta Na tržnico z Ovtarjem izveden **Festival zelja, repe in fižola**.

Festival smo začeli v petek, 27. maja, s pogostitvijo, pripravljeno s strani Srednje šole za gostinstvo in turizem Radenci. Dijaki so skupaj s profesorico Zdenko Mesarič v pokritem delu sejmišča pripravili nabor jedi iz fižola, repe in zelja v trendu s časom: fižolovo zloženko, fižolovo kremo, zeljno pito s piro, kosovo enolončnico itd. Lično predstavljene jedi smo dopolnili s ponudbo zeljne solate in kisle repe, ki ju je priskrbel Stanislava Pažek, svetovalka specialista za predelavo zelenjave iz KGZS – Zavod Ptuj.

Obiskovalci so si vse dni sejma lahko ogledali razstavo raznih sort fižola (50), ki jih je za to priložnost posodila kmetovalka in ljubiteljska zbirateljica sort fižola Nataša Šalamun iz Cerkevjanjaka.

Strokovni del festivala s strokovnim posvetom o zelju, repi in fižolu je pod moderatorsko roko Radia Slovenske gorice, začela Miša Pušenjak (KGZS – Zavod Maribor). Na posvetu so sodelovale še profesorica Zdenka Mesarič, Nataša Šalamun, Stanislava Pažek in dr. Milojka Domajnko, direktorica Razvojne agencije Slovenskih goric.

Obiskovalcem so bili na voljo letaki z recepti in zanimivostmi vseh treh vrtnin. Namen festivala je bil predstavitev tehnologij pridelave in predelave vrtnin v Slovenskih goricah, predstavitev kmetij,

ozaveščanje o prednostih uživanja hrane iz naše bližine in izvedba kulinarčne delavnice na temo vključenih vrtnin.

Lep, pozitiven odziv obiskovalcev je dobra popotnica in motivacija za nadaljevanje tovrstnih vsebin in festivala.

Z v projekt vključenimi ponudniki in pridelovalci smo v ponedeljek, 6. junija 2022, v okviru izobraževalnih vsebin izvedli **strokovno ekskurzijo z ogledi primerov dobrih praks po zelenjadarskih kmetijah** območja LAS Ovtar Slovenskih goric.

Program strokovne ekskurzije se je začel z ogledom zeliščnega vrta pri Jožici (Jožica Šerbinek, dopolnilna dejavnost na kmetiji) v Jakobskem Dolu. Sledila je predstavitev EKO pridelave zelenjave v okviru dopolnilne dejavnosti na EKO kmetiji Najvirt (Marjeta Najvirt) v Pernici. Nato sta sledila predstavitev dejavnosti ter ogled hladilnice in strojne opreme v gospodarski družbi Kramberger Nova, d. o. o. (Aleksander Kramberger) v Pernici, kjer že 15 let skrbijo za ugodno prodajo solate, cvetače in gomoljne zelene ter stalno zaposlujejo 5–9 zaposlenih. Ogled smo zaključili v Spodnji Voličini na EKO kmetiji Kocbek (Renato Kocbek, dopolnilna dejavnost na kmetiji).

Krasen dan druženja, novih znanj in spoznanj.

Tanja Kosec

Obiskali smo Dolino Soče



Foto: Franc Fras

Društvo za razvoj podeželja Ovtar Slovenskih goric je v sodelovanju s Turistično agencijo LEZE za člane društva 2. junija organiziralo strokovno ekskurzijo in ogled dobrih praks v Dolini Soče (Tolmin). Tokrat je bil avtobus poln in pot nas je vodila iz Lenarta proti dolini reke Soče do Tolmina, kjer so nas lepo sprejeli predstavniki lokalne akcijske skupine LAS Dolina Soče. Ob kavi in prigrizku nam je vodja LAS Greta Černilogar predstavila delovanje LAS Dolina Soče. Ogled dobrih praks smo začeli z ogledom projekta LAS »Vrtičkanje in hortikulturna terapija«, ki ga je izvajal Varstveno delovni center Tolmin. Postavljen je bil vrtiček z visokimi gredami in uvedeni so bili novi programi za ranljive skupine: vrtičkanje, hortikulturna terapija, izobraževanja. Sledil je voden ogled po na novo urejeni Učni pešpoti ob Tolminki, kjer so nas izobrazili o pomenu ribjih vrst ter tradiciji ribištva in ribogojstva na Tolminskem s posebnim poudarkom na soški postrvi. Po prehojeni učni poti je sledil ogled Ribogojnice Faronika, katere konkurenčna prednost je ponudba soške postrvi in lipana, ki ga nima nihče drug, saj je vzreja zahtevna in dolgotrajna. Spoznali smo njihovo dejavnost in sodelovanje pri

projektih LAS ter poskusili odlične soški namaz s koščki dimljene postrvi in karpča soške postrvi. Naslednja točka je bila predstavitev projekta LAS »Oživljanje starega mestnega jedra Tolmina«, prek katerega so s podjetniškimi delavnicami in izobraževanji vzpostavili pogoje za razvoj poslovnih idej s poudarkom na okolju starega mestnega jedra Tolmina. Z novoustanovljenim delovnim mestom »stične točke« projekta vzpostavljajo nove pogoje za izvajanje partnerstev pri oživljanju mestnega jedra med zainteresiranimi posamezniki, javnimi institucijami, obrtniki in lokalnimi prebivalci. Sledil je ogled Tolminskega muzeja, ki se nahaja v mogočni Coroninijevi graščini sredi Tolmina. Tukaj smo si ogledali stalno razstavo z naslovom »Naplavine obsoške zgodovine«, ki se deli na arheološko in zgodovinsko-etnološko zbirko. Po vseh zanimivih ogledih smo postali že rahlo lačni, zato smo se odpravili proti Mostu na Soči na okusno kosilo v Gostilno pri Štefanu. Polni lepih vtisov in doživetij smo se po okrepčilu odpravili proti domu v želji, da se ponovno snidemo na naslednji ekskurziji Društva Ovtar.

Milena Grabušnik

Izpiranje zlata na reki Dravi

Na Vurberku ob reki Dravi, kjer tradicionalno poteka tekmovanje gasilsko-reševalnih čolnov, je v soboto, 18. junija, potekal zanimiv in dobro obiskan dogodek v sklopu projekta NAŠA DRAVA, ki so ga organizirali Občina Duplek, LAS Ovtar Slovenskih goric, Občina Starše in Turistično društvo Starše.

S kratkim igranim prizorom o podelitvi pravic za izpiranje zlata in delavnico s prikazom rancarije, pomena reke Drave in življenja ob njej ter prikazom izpiranja zlata smo se za trenutek vrnili v zgodovino naših krajev. Z domačimi vižami so dogodek popestrili Lukasovi frajtonarji. Grajska gospoda z Vurberka je podelila pravico za izpiranje zlata »goldvašerjem« iz Starš. Na dupleški strani reke smo se še okrepčali z lokalnimi dobrotami in se nato z rancami po reki Dravi spustili do »Zlate plaže« v Zlatoličju v občini Starše.

Tak dogodek se lahko ob dobrem medsebojnem sodelovanju razvije v petzvezdični turistični produkt, ki je zanimiv za različne ciljne skupine. Dogodek je potekal v okviru operacije »NAŠA DRAVA« (podukrep 19.3 – sodelovanje med LAS), ki je sofinancirana s sredstvi Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.



Foto: Agencija DAMN

POLETNI DELOVNI ČAS TIC-a

Turistično informacijski center (TIC) Slovenske gorice ima nov, poletni delovni čas. Za vas bomo odprti tudi ob sobotah in nedeljah, in sicer po naslednjem urniku:

PONEDELJEK: 7.00–15.00
TOREK: 7.00–15.00
SREDA: 7.00–17.00
ČETRTEK: 7.00–15.00
PETEK: 7.00–13.00
SOBOTA: 9.00–15.00
NEDELJA: 8.00–12.00

Ponudnike in vse ostale turistične deležnike vabimo, da nam prinesejo svoje promocijske materiale, da jih lahko ponudimo obiskovalcem.

Vabljeni, da nas obiščete na Trgu osvoboditve 9 v Lenartu!

VABILO NA SEJEM AGRA

LAS Ovtar Slovenskih goric se bo tudi letos skupaj s ponudniki predstavil s pristno in domačo Ovtarjevo ponudbo na jubilejnem 60. mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni. V veselje in čast nam bo, če se bomo srečali na sejmu v času od 20. do 25. avgusta 2022 ter se skupaj poveseleli ob ponudbi naših goric in gričev. Vabljeni, da obiščete naš Ovtarjev prostor v hali C3!





OBČINA SVETA ANA

Program Aninega tedna 2022

Petek, 15. julij 2022

- ob 7.30 uri, Osnovna šola Sveta Ana**
Krvodajalska akcija (prireja: OO RK Sveta Ana)
- ob 8. uri, center Svete Ane**
Likovna kolonija »15. Anina paleta« (prireja: Občina Sveta Ana)
- ob 18. uri, Klubski prostor ŠD Jež (Žice 39)**
Namizni nogomet in pikado (prireja: ŠD Jež)
- ob 20. uri, Športni park Sveta Ana**
Gasilsko nočno tekmovanje (prireja: PGD Sveta Ana)

Sobota, 16. julij 2022

- ob 9. uri, Razgledna ploščad v centru Svete Ane**
Na tržnico z Ovtarjem (prireja: RASG d.o.o. in Občina Sveta Ana)
- ob 9. uri, zbirališče pri Turistični kmetiji Mihelič**
Pohod konjenice po mejah Občine Sveta Ana (prireja: Društvo konjenikov Srebrni jezdec Sveta Ana)
- ob 11. uri, Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe**
Otvoritev razstave potic ob 30. letnici Društva kmečkih žena in deklet Sveta Ana (prireja: Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana)
- ob 17. uri, Okrepčevalnica Šenk**
II. tekmovanje v kuhanju štajerske kisle jube (prireja: KDKJ Sveta Ana in Okrepčevalnica Šenk)
- ob 18. uri, Športni park Sveta Ana**
Turnir v malem nogometu med zaselki Občine Sveta Ana (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 20. uri, Parkirišče nad telovadnico**
Anin' roll z: Ultima Radio IGrazi, Ashine (Ptuj), AYD (Mb/Sveta Ana), Uporabniki (Maribor), Manifest (Kotlje) (prireja: MKK Kulturna zadruga Sveta Ana)

Nedelja, 17. julij 2022

- ob 7. uri, Ribnik pri Kocbeku (Žice 39)**
Tekmovanje v športnem ribolovu – ekipno in posamično (prireja: ŠD Jež)
- ob 10. uri, cerkev sv. Ane**
Deveto srečanje zakoncev jubilarcev (prireja: Župnijski urad Sveta Ana)
- ob 11. uri, Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe**
Otvoritev razstave del nastalih na »15. Anini paleti« (prireja: Občina Sveta Ana)
- ob 15. uri, Igrišče v Lokavcu**
Spikeball (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 18. uri, Igrišče v Lokavcu**
Nogometna tekma med ekipama: KMN Lokavec in Bar Golob (prireja: ŠD Sveta Ana)

Ponedeljek, 18. julij 2022

- ob 16. uri, Športna dvorana Sveta Ana**
Turnir v namiznem tenisu – ekipno in posamično (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 20. uri, Kulturno – turistični center Sveta Ana**
Potopisno predavanje Drugi svet: Jamajka (prireja: MKK Kulturna Zadruga Sveta Ana)

Torek, 19. julij 2022

- ob 10. uri, Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe**
Razstava ob 75. letnici delovanja KORK Lokavec (prireja: KORK Lokavec)
- ob 16. uri, Športna dvorana Sveta Ana**
Turnir v badmintonu – ekipno in posamično (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 17. uri, Športni park Sveta Ana**
Meddruštveno kegljanje s kroglo na vrvcu (prireja: DU Sveta Ana)

Sreda, 20. julij 2022

- ob 9. uri, Športni park Sveta Ana**
Športne delavnice za otroke od 1. do 5. razreda OŠ (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 16. uri, Športni park Sveta Ana – učni čebelnjak**
Vključujoča etnografska prireditev – blagoslovitev učnega čebelnjaka in prikaz košnje trave (prireja: ČD Sveta Ana in Etnografska skupina TD Sveta Ana)
- ob 17. uri, Bar Bošec**
Balinanje (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 20. uri, osrednji trg v centru Svete Ane**
Ples pod lipo (prireja: KD Sveta Ana – folklorna skupina)

Četrtek, 21. julij 2022

- ob 9. uri, zbirališče: razgledna ploščad v centru Svete Ane**
Kolesarjenje po poteh Občine Sveta Ana (prireja: DU Sveta Ana)
- ob 16. uri, Športni park Sveta Ana**
Turnir v ulični košarki (prireja: ŠD Sveta Ana)

Petek, 22. julij 2022

- ob 17. uri, Mizarstvo Ruhitel (Froleh 6)**
Gasilska operativna vaja (prireja: PGD Sveta Ana)
- ob 18. uri, Avla Antona Fašinga v pritličju občinske stavbe**
Prva pomoč ob možganski kapi in srčnem infarktu z delavnico oživljanja (prireja: OO RK Sveta Ana)
- ob 20. uri, prireditveni prostor pri Šenku**
Poletna noč (prireja: KD Sveta Ana – Cerkevno prosvetni pevski zbor)

Sobota, 23. julij 2022

- ob 9. uri, športno igrišče v Lokavcu**
Turnir v odbojki – mešane ekipe (prireja: ŠD Sveta Ana)
- ob 14. uri, BB bar**
Vlečenje vrvi (prireja: BB bar)
- ob 18. uri, razgledna ploščad v centru Svete Ane**
Postavitev klopca s kratkim kulturnim programom in podelitvijo nagrad dijakom in študentom s pogostitvijo (prireja: Občina Sveta Ana, DV Sveta Ana, DKZD Sveta Ana, TD Sveta Ana ter naselje Zgornja Ščavnica)

Žegnanjska nedelja, 20. julij 2022

- ob 7. uri, Maša v cerkvi Svete Ane** (mašo bo vodil msgr. dr. Marjan Turnšek, nadškof)
- ob 9. uri, šotor na parkirni ploščadi nad športno dvorano**
Družabno srečanje z gasilci, igra ansambel Veseli Jurovčani (prireja: PGD Sveta Ana)
- ob 9.30 uri, center Svete Ane**
Mimohod godbe na pihala in Twirling kluba Aninih mažoret (prireja: TKAM in KD MOL Lenart)
- ob 10. uri, Slovesna maša v cerkvi Svete Ane**
- ob 18. uri, šotor na parkirni ploščadi nad športno dvorano**
Tradicionalna gasilska veselica s srečelovom, igra ansambel Pika na I, glasbena gosta: Alfi Nipič in Vili Resnik (prireja: PGD Sveta Ana)

Ponedeljek, 25. julij 2022

- ob 17. uri, Ekološko učna kmetija Pri Fridi (Zgornja Ročica 17)**
Dan odprtih vrat na ekološko učni kmetiji (prireja: Ekološko učna kmetija Pri Fridi)

Torek, 26. julij 2022

- ob 10. uri, Slovesna maša v cerkvi Svete Ane** (mašo bo vodil duhovnik mag. Branko Cestnik)

PROGRAM

poletne kulturne prireditve
2. junij — 11. september

Julij
Nedelja, 31. julij, obnovljena tržnica v Lenartu

21.00 TADEJ TOŠ
Organizator: Občina Lenart

Avgust
Četrtek, 4. avgust, ŠRC Polena

17.00 IGRAJMO SE NA POLENI
Pikina dežela, aktivnosti za otroke, Zavod Enostavno prijatelji
Organizator: Občina Lenart

Nedelja, 7. avgust, Mestni park dr. Jožeta Pučnika

21.00 ŽAN SERČIČ & BAND
Organizator: Občina Lenart

Sobota, 13. avgust in 20. avgust, Mestni park dr. Jožeta Pučnika

10.00 KNJIŽNICA POD KOSTANJII
Aktivnosti za otroke, pravljice in bralna doživetja, ki živijo z vami in za vas
Organizator: Knjižnica Lenart

Nedelja, 14. avgust, Mestni park dr. Jožeta Pučnika

20.00 KVATROPIRCI AKUSTIČNO
Organizator: Občina Lenart in Kvatropirci

Zbirališče pri "stari policiji" v Lenartu

USTVARJALNE POČITNICE

- Torek, 16. avgust ob **9.00 Izlet v Cmurek in obisk muzeja**
- Sreda, 17. avgust ob **9.00 Likovna delavnica**
- Četrtek, 18. avgust ob **9.00 Izlet v Velenje**
- Petek, 19. avgust ob **9.00 Športna delavnica**
Organizator: Društvo prijateljev mladine Slov. gorice

Četrtek, 18. avgust, Mestni park dr. Jožeta Pučnika

18.00 PO SLOVENIJI S POPOTNIKOM JAKOM
Zavod Enostavno prijatelji
Organizator: Občina Lenart

Petek, 19. avgust, dvorišče stare šole in okolica cerkve

17.00 UMETNOST RIZLINGA & GIBANICE

20.00 DITKA S SKUPINO
Koncert, glasba, kulinarika in vino
Organizator: Občina Lenart in Društvo vinogradnikov Lenart

Torek, 23. avgust, Mestni park dr. Jožeta Pučnika

18.00 GLEDALIŠČE V PARKU, ŽIVALSKI RINGARAJA
Lutkovna predstava za otroke
Organizator: KD Delavec Lenart in Občina Lenart

Petek, 26. avgust, ploščad pri vili in kavarni Maistrova klet

20.00 IL DIVJI
Organizator: Občina Lenart

Nedelja, 28. avgust, Mestni park dr. Jožeta Pučnika

19.30 TIM & ŠPELA S SKUPINO ARTISTIK
Organizator: Občina Lenart

Poletne prireditve so podprli tudi: Generali zavarovalnica, d. d. • Lekarne Maribor • Jože Družević, s. p. • TBP – tovarna bovdenov in plastike, d. d. • AGJ, d. o. o. • Vzajemna zavarovalnica, d. v. z. • AC Lenart, d. o. o. • Komunala Slovenske gorice, d. o. o. • Veterinarska bolnica Lenart • Skala – Drago Kerec, s. p. • Prizma les, d. o. o. • Comtron, d. o. o. • Saubermacher Slovenija, d. o. o. • Muršec, d. o. o. • Stildom, d. o. o. • KGS Krajnc, d. o. o. • ŽIPO, d. o. o. • Ayto Kalzer, d. o. o. • Fontes, d. o. o.
Medijski pokrovitelji: Ovtarjeve novice • Radio Slovenske gorice • Ovtar24.si • Radio Maribor.

Celoten program najdete na:
www.lenart.si • www.visitlenart.si • Facebook: Občina Lenart